

Члан 4.

Законски принципи

Државна служба обезбјеђује поштовање и примјену следећих принципа:

- а) законитост;
- б) транспарентност и јавност;
- ц) одговорност;
- д) ефикасност и економичност;
- е) професионална непристрасност;
- ф) политичка независност.

Члан 5.

Изузеци у примјени

1. Чланови Парламента Федерације, предсједник и потпредсједници Федерације, чланови Владе Федерације, судије Уставног суда Федерације, судије Врховног суда Федерације и федерални тужиоци нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.

2. Чланови кантоналне владе, чланови скуштина кантона, судије кантоналних судова и кантонални тужиоци нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.

3. Чланови општинских вијећа, општински начелник сваке општине и судије општинских судова нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.

4. Чланови градских вијећа и градоначелници нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.

5. Лица запослена као савјетници носиоца функција из овог члана нису државни службеници.

6. Овај закон се не примјењује на ревизоре запослене у Канцеларији за ревизију Федерације Босне и Херцеговине, припаднике полиције и оружаних снага.

ПОГЛАВЉЕ II - РАДНА МЈЕСТА У ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ

Члан 6.

Радна мјеста у државној служби

1. Државни службеник се поставља на једно од следећих радних мјеста:

- а) **Руководећи државни службеници:**
 1. руководилац самосталне управе и самосталне установе;
 2. секретар органа државне службе;
 3. руководилац управе и установе које се налазе у саставу министарства;
 4. помоћник руководиоца органа државне службе;
 5. главни федерални и главни кантонални инспектори.
- б) **Остали државни службеници:**
 - 1) шеф унутрашње организационе јединице;
 - 2) инспектори;
 - 3) стручни савјетник;
 - 4) виши стручни сарадник;
 - 5) стручни сарадник.

2. Влада Федерације прописује врсту и сложеност послова који се врше у оквиру радних мјеста државних службеника из става 1. овог члана.

3. Категорије у оквиру радних мјеста државних службеника утврђују се правилником о унутрашњој организацији органа државне службе у складу с овим законом и подзаконским прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 7.

Руководилац самосталне управе и самосталне установе

1. Руководилац самосталне управе и самосталне установе руководи управом, односно установом и одговоран је за обављање свих послова из надлежности управе, односно установе.

2. Руководилац за свој рад и управљање одговара Влади Федерације, односно влади кантона.

Члан 8.

Секретар органа државне службе

1. Секретар органа државне службе обавља послове од значаја за унутрашњу организацију и рад органа државне службе, координише рад одјела и сектора, сарађује између органа и других тијела државне службе и предузећа, реализује програм рада органа

државне службе и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала који су му повјерени и обавља и друге послове које му одреди руководилац органа државне службе.

2. Секретар органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 9.

Руководилац управе и установе које се налазе у саставу министарства

1. Руководилац управе и установе које се налазе у саставу министарства руководи управом, односно установом у складу са законом.

2. Руководилац за свој рад и управљање одговара министру и Влади Федерације, односно министру и влади кантона.

Члан 10.

Помоћник руководиоца органа државне службе

1. Помоћник руководиоца органа државне службе обавља послове руководног карактера унутар основне организационе јединице и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала додијелих основној организационој јединици.

2. Помоћник руководиоца органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 11.

Главни федерални и главни кантонални инспектори

1. Главни федерални и главни кантонални инспектори руководе пословима који се односе на инспекцију над провођењем федералних закона, односно кантоналних закона, других прописа и општих аката који спадају у њихову надлежност.

2. Приликом вршења инспекције главни федерални инспектори остварују сарадњу са надлежним кантоналним, односно градским и општинским инспекторима, која се односи на питања од заједничког интереса за вршење инспекције и пружају им потребну стручну помоћ.

Члан 12.

Шеф унутрашње организационе јединице

1. Шеф унутрашње организационе јединице руководи јединицом и обавља сложеније послове и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала додијелих унутрашњој организационој јединици.

2. Шеф унутрашње организационе јединице за свој рад и управљање одговара помоћнику, односно секретару органа државне службе уколико у датом органу државне службе нема помоћника руководиоца органа државне службе.

Члан 13.

Инспектори

Инспектори обављају послове који се односе на инспекциони преглед над примјеном закона и других прописа донесених на основу закона и радом органа државне службе, у складу са законом.

Члан 14.

Стручни савјетник

1. Стручни савјетник је државни службеник чија дужност подразумева одговорност, висок степен стручности и независности у одређеним областима рада у оквиру организационе јединице.

2. Стручни савјетник подноси извјештај о свом раду помоћнику руководиоца органа државне службе, односно руководиоцу организационе јединице.

Члан 15.

Виши стручни сарадник

1. Виши стручни сарадник обавља одговорне послове у одређеној организационој јединици.

2. Виши стручни сарадник подноси извјештај о свом раду руководиоцу организационе јединице.

Члан 16.

Стручни сарадник

Стручни сарадник је државни службеник специјализован за обављање одређене области рада.

ПОГЛАВЉЕ III - ДУЖНОСТИ И ПРАВА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 19.

Нespoјивости са дужностима државног службеника

1. Државни службеник не смије да обавља дужност, активност или да буде на положају који доводи до сукоба интереса са његовим службеним дужностима, а нарочито:

- a) државни службеник не смије да обавља додатну дјелатност за коју се плаћа надокнада, осим у случају када је то одобрио руководилац органа државне службе. Влада Федерације доноси подзаконски акт којим се прописују случајеви у којима се може дати овакво одобрење;
 - б) државни службеник који је разријешен дужности у року од двије године од дана разрјешења с дужности не може се запослити код послодавца којем је био редовни претпостављени, односно не може се запослити у фирми над чијим радом је проводио редован преглед. Он такође не смије примати било какву надокнаду од тог послодавца или фирме у року од двије године од дана разрјешења с дужности;
 - ц) с изузетком руководећих државних службеника, сматраће се да је државни службеник на одсуству из државне службе од тренутка када је потврђена његова кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно, или од тренутка када је именован на положај у било којем законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини. У том случају, руководиоци државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби;
 - д) државни службеник из става 1. тачке ц) овог члана, с изузетком руководећих државних службеника, може се вратити на исто или слично радно мјесто у истом или другом органу државне службе најкасније у року од једног мјесеца од наступања сљедећих случајева: неуспјеха на изборима, завршетка мандата и престанка функције у законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини;
 - е) државни службеник не може бити члан управних и других одбора политичких странака и не смије да сlijеди упутства политичких странака.
2. У складу с овим законом, приликом постављења на радно мјесто државног службеника, државни службеник подастријеће све информације о имовини на располагању државног службеника.
3. Сви подаци из става 2. овог члана се чувају у евиденцији Регистра државне службе, у складу са прописима о заштити података који су на снази у Федерацији.

Члан 20.

Права и обавезе савјетника

1. Савјетнику из става 5., члан 5., овог закона, не гарантује се сигурност уживања положаја:

- a) савјетник може бити разријешен дужности у било којем вријеме од носиоца функције из члана 5. овог закона, који га је именовао на радно мјесто савјетника;
 - б) мандат савјетника не може бити дужи од мандата носиоца функције чији је савјетник;
 - ц) именовање на мјесто савјетника се не може преименовати у положај државног службеника са сигурношћу уживања положаја.
2. Уколико државни службеник, с изузетком руководећих државних службеника, буде именован на положај савјетника, сматраће се да је на одсуству од момента када је именован.
3. У случају из става 2. овог члана, руководећи државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби.
4. Државни службеник из става 2. овог члана, с изузетком руководећих државних службеника може се вратити на исто или слично радно мјесто најкасније у року од једног мјесеца од кад престаје његово именовање, ако постоји слободно радно мјесто.
5. Савјетник даје оставку од момента када је потврђена његова кандидатура за изборни положај или од момента кад је именован на положај у било ком законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини.
6. Влада Федерације доноси подзаконски пропис којим се одређују специфични случајеви неспојивости с радним мјестом савјетника.

Члан 17.

Дужности државног службеника

1. Државни службеник извршава задатке предвиђене описом радног мјеста и примјењује и обезбјеђује поштовање уставно-правног поретка и закона у држави Босни и Херцеговини и Федерацији.

2. Уколико државни службеник прими наређење за које се претпоставља да је незаконито, поступа на сљедећи начин:

- a) скреће пажњу издаваоцу наређења на његову незаконитост;
- б) ако издаваоц наређења понови наређење, државни службеник ће затражити писмену потврду у којој се наводи идентитет издаваоца наредбе и прецизан садржај наређења;
- ц) ако је наређење потврђено, државни службеник извјештава о наређењу непосредно надређеног издаваоца наређења и принуђен је да га изврши, осим ако наредба не представља кривично дјело. У том случају, државни службеник одбија да га изврши и пријављује случај надлежном тужилаштву.

3. Државни службеник је непристрасан, те нарочито:

- a) избјегава активности или пропусте у вршењу своје професионалне дужности које крше или су неспојиве са дужностима утврђеним овим законом и уздржава се нарочито од јавног испољавања својих политичких увјерења и не злоупотребљава вјерска увјерења;
- б) не тражи и не прихвата за себе или своје сроднике било какву добит, бенефицију, надокнаду у новцу, услугама и слично, осим оних дозвољених овим законом.

4. Државни службеник се у вршењу својих дужности руководи општим интересом, те нарочито:

- a) служи и помаже јавности;
- б) пружа јавности, заинтересованим странама и јавним органима информације затражене у складу са Законом о слободи приступа информацијама.

5. Државни службеник не смије да заузима некретнину у власништву избјеглице или прогнаника, нити да заузима стан за који је избјеглица или прогнаник поднио захтјев за поврат станарског права, нити да заузима стан који би требао бити под управом општинског органа управе задуженог за стамбена питања и који би се требао користити у сврху алтернативног смјештаја.

6. Државни службеник испуњава и друге дужности утврђене овим законом.

7. Државни службеник у вршењу својих задатака нарочито се руководи принципима утврђеним у Етичком кодексу за државне службенике који доноси Агенција за државну службу (у даљем тексту: Агенција). Кодекс се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Члан 18.

Права државног службеника

1. Државни службеник има право:

- a) на стални радни однос до стицања услова за пензију, осим ако овим законом није другачије утврђено;
- б) на одсуство утврђено законом, као и на наставак рада на истом или сличном радном мјесту по истеку одсуства;
- ц) да буде награђен на основу задатака и резултата рада како је утврђено у поглављу V овог закона;
- д) на плату и надокнаду на начин утврђен у поглављу V овог закона;
- е) на подршку и помоћ у стручном образовању и професионалном усавршавању с циљем напредовања у каријери, путем обуке и на друге начине;
- ф) на заштиту свог физичког и моралног интегритета од државе током вршења службених дужности;
- г) да се надређени државни службеник према њему односи поштујући његово људско достојанство;
- х) да оснује или се учлани у синдикат или професионално удружење, у складу са законом;
- и) да штрајкује, у складу са законом.

2. Државни службеник има право на поштен и праведан третман у свим аспектима кадровске политике, без обзира на националност, социјално поријекло, ентитетско држављанство, пребивалиште, религију, политичка и друга увјерења, пол, расу, рођење, брачни статус, године старости, имовинско стање, хендикепираност или други статус.

Члан 21.

Одлучивање о правима и дужностима државних службеника

1. О правима и дужностима државних службеника из радног односа, на основу овог закона и подзаконских прописа, одлучује руководилац органа државне службе, осим када је овим законом и подзаконским прописима утврђено да одлучује други орган (Агенција и Одбор за жалбе).

2. О правима и дужностима из става 1. овог члана, доноси се рјешење.

3. За доношење и достављање рјешења државном службенику, примјењују се одговарајуће одредбе Закона о управном поступку.

4. Против рјешења из става 2. овог члана, државни службеник има право у року од 15 дана од дана пријема рјешења изјавити жалбу Одбору државне службе за жалбе (у даљем тексту: Одбор за жалбе) ради преиспитивања правилности донесеног рјешења.

ПОГЛАВЉЕ IV - УПРАЖЊЕНА РАДНА МЈЕСТА, ПРЕМЈЕШТАЈ, ЗАПОШЉАВАЊЕ, ОЦЈЕНА РАДА И УНАПРЕЂЕЊЕ

Члан 22.

Упражњена радна мјеста

1. Уколико у органу државне службе постоји упражњено радно мјесто државног службеника, орган државне службе прво објављује ово упражњено радно мјесто интерно у оквиру државне службе у Федерацији. Орган државне службе разматра да ли се, у складу са чланом 35. овог закона, то радно мјесто може попунити интерним премјештајем државног службеника запосленог на сличном радном мјесту у органу државне службе у Федерацији.

2. Уколико овакав интерни премјештај није могућ, упражњено мјесто се објављује путем јавног конкурса који се проводи у складу с овим законом.

Члан 23.

Интерно објављивање

1. Агенција објављује упражњено радно мјесто у органу државне службе.

2. Интерни оглас се објављује најмање 20 дана прије крајњег рока за пријаве у органу државне службе у којем се упражњено мјесто појавило и другим органима државне службе у Федерацији.

3. Интерни оглас садржи:

- а) опис упражњеног радног мјеста;
- б) опис врсте конкурса;
- ц) попис најважнијих области конкурса;
- д) списак потребних докумената, рок и мјесто њиховог подношења;
- е) посебне академске и професионалне услове за радно мјесто које се попуњава;
- ф) друге услове који се могу сматрати примјерним за одговарајуће радно мјесто.

Члан 24.

Јавно објављивање

1. Агенција објављује јавни конкурс за упражњено радно мјесто.

2. Јавни конкурс се објављује најмање један мјесец прије крајњег рока за пријаве у "Службеним новинама Федерације БиХ" и у најмање три дневна листа који се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине и на огласној табли сваке општине.

3. Јавни конкурс садржи опште услове за постављење државног службеника, те услове наведене у члану 23., став 3., овог закона.

Члан 25.

Општи услови за постављење државног службеника

1. Да би било постављено на радно мјесто државног службеника, лице мора да испуњава сљедеће опште услове:

- а) да је држављанин Босне и Херцеговине;
- б) да је старије од 18 година;
- ц) да има универзитетску диплому или друге образовне или академске квалификације најмање VII степена стручне спреме;
- д) да је здравствено способан за вршење одређених послова предвиђених за то радно мјесто;
- е) да у последње три године од дана објављивања упражњеног радног мјеста лице није отпуштено из државне службе као

резултат дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини;

ф) да није обухваћена одредбом члана IX.1 Устава Босне и Херцеговине.

2. Изузетно од услова утврђених у ставу 1. овог члана, лица са вишом стручном спремом (VI степен) која су раније постављена као државни службеници на радна мјеста у државној служби, могу да остану на том радном мјесту у периоду не дужем од двије године од ступања на снагу овог закона.

Члан 26.

Недискриминација

Приликом провођења јавног конкурса Агенција обезбјеђује да ће се код избора државног службеника поступати у складу са чланом 18., став 2., овог закона.

Члан 27.

Комисије за избор

1. Агенција именује посебне комисије за избор које су непристрасне и провођењу јавног конкурса.

2. Комисију за избор сачињава најмање пет чланова, од којих су најмање три члана државни службеници из органа државне службе, од којих је један члан синдиката, на који се јавни конкурс односи и који имају академско и професионално искуство у областима обухваћеним процесом јавног конкурса, док се остала два члана именују са листе експерата коју утврди Агенција.

3. Комисије за избор бирају председавајућег међу својим члановима и усвајају пословник о свом раду већином гласова свих чланова.

Члан 28.

Оставке и изузимања чланова комисија за избор

1. Уколико постоји сукоб интереса који се односи на члана комисије за избор, тај члан даје оставку на чланство у комисији.

2. Сваки пријављени кандидат може да тражи и добије од Агенције имена чланова комисије за избор.

3. Сваки пријављени кандидат може од Одбора за жалбе да затражи изузимање било ког члана комисије за избор на основу:

- а) сукоба интереса из члана 19. овог закона;
- б) очигледног ризика од предрасуда и пристрасности;
- ц) недостатка неопходног стручног знања.

4. Процес запошљавања се неће обуставити током испитивања навода за изузимање члана комисије за избор. У случају да Одбор за жалбе или надлежни суд то затраже, цијелокупни процес пријема кандидата биће проглашен неважећим. У том случају, Агенција поново организује поступак јавног конкурса, у складу с овим законом.

Члан 29.

Јавни конкурс

1. Агенција утврђује карактер и садржај јавног конкурса.

2. Јавни конкурс садржи:

- а) испит општег знања;
- б) стручни испит.

3. Влада Федерације, на приједлог Агенције, подзаконским актом утврђује услове, начин и програм полагања испита из става 2. овог члана.

4. Кандидати који су положили стручни управни испит или правосудни испит изузети су од полагања испита општег знања из става 2., тачка а) овог члана.

Члан 30.

Изборни процес

1. Комисија за избор провјерава и бира кандидате на основу професионалних способности процијених путем јавног конкурса које су идентичне за све кандидате који се пријављују за исто радно мјесто. Избор кандидата комисија врши у року од 30 дана након истека крајњег рока за пријаве на јавни конкурс.

2. Агенција доноси подзаконске акте којима одређује систем додјеле бодова за сваког кандидата у складу са чл. 25., 29. и 70. овог закона.

3. Агенција објављује резултате јавног конкурса на огласној табли и писмено информише све кандидате о резултатима које су постигли, у складу са овим законом.

Члан 31.

Постављење државног службеника

1. Државног службеника поставља руководиоца органа државне службе, уз претходно прибављено мишљење Агенције, с листе успешних кандидата који су прошли јавни конкурс.

2. Након претходно прибављеног мишљења од Агенције, општински начелник и градоначелник постављају надлежне општинске и градске државне службенике са листе успешних кандидата који су прошли јавни конкурс.

3. Резервна листа успешних кандидата чува се до истека пробног рада постављеног државног службеника.

4. Постављење државног службеника се врши рјешењем које се објављује на огласној табли органа државне службе и доставља државном службенику. Прије преузимања дужности, постављени државни службеник прима писмени опис свог радног мјеста и опис услова службе.

5. Рјешење о постављењу садржи:

- а) име и презиме државног службеника;
- б) назив органа државне службе у који је државни службеник постављен;
- ц) назив радног мјеста и платни разред.

6. Постављени државни службеник преузима дужност полагањем заклетве вјерности пред руководиоцем органа државне службе. Текст заклетве утврђује Агенција. Потписани текст заклетве је саставни дио персоналне досјеа државног службеника.

Члан 32.

Пробни период

1. Када се ради о првом запошљавању у органу државне службе, државни службеник пролази период пробног рада. Период пробног рада државног службеника обухвата период увођења у посао и период обављања дужности и укупно траје шест мјесеци, осим ако овим законом није другачије утврђено.

2. Непосредно надређени државни службеник се одређује као супервизор одговоран за давање оцјене рада на крају пробног периода. Оцјенивање пробног рада руководићих службеника врши руководиоца органа државне службе.

3. Уколико је оцјена рада:

- а) задовољавајућа, руководиоца органа државне службе потврђује постављење државног службеника на радно мјесто;
- б) незадовољавајућа, руководиоца органа државне службе разрјешава дужности државног службеника, који тиме губи свој статус без примања надокнаде због отпуштања. У складу са чланом 70. овог закона, разрјешени државни службеник има право да поднесе жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања одлуке.

4. Супротно ставу 3., тачка б) овог члана, државном службенику може да се продужи пробни рад до шест мјесеци трајања у складу са утемељеним захтјевом који се подноси руководиоцу органа државне службе.

5. Уколико је државни службеник разрјешен дужности, у складу са ставом 3., тачка б) овог члана, следећи успешни кандидат с резервне листе из члана 31., став 3. овог закона, поставља се на упражњено радно мјесто државног службеника.

6. Пробном раду не подлијежу приправници из члана 37. овог закона.

Члан 33.

Оцјена рада

1. Оцјена рада државног службеника подразумијева надзор и оцјену његовог вршења дужности утврђених радним мјестом за вријеме трајања службе. Државни службеник равноправно сарађује током датог периода са њему непосредно надређеним државним службеником.

2. Оцјену рада руководићих и других државних службеника утврђује руководиоца органа државне службе.

3. Руководилац органа државне службе оцјењује рад свих државних службеника, на приједлог непосредно надређеног службеника, најмање сваких дванаест (12) мјесеци.

4. Оцјена рада се темељи на резултатима постигнутим у реализацији послова предвиђених описом радног мјеста и циљевима које за дати временски период утврди непосредно надређени службеник.

5. Резултати остварени у обављању послова у току периода који се оцјењује означавају се слиједећим оцјенама: незадовољавајуће,

задовољавајуће, успјешно и изузетно успјешно, што се ближе одређује прописима које доноси Агенција.

6. Резултати оцјене рада се узимају у обзир приликом унапређења и интерних премјештаја. Сви државни службеници:

- а) имају несметан приступ оцјенама свог рада које се налазе у персоналном досјеу, у складу са чланом 62., став 1., овог закона;
- б) имају могућност да у одговарајућем временском року приложе писмене информације уз оцјену свога рада и имају право изјавити жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања оцјене о раду.

7. Уколико је оцјена рада негативна, државни службеник, с циљем побољшања ситуације, пролази посебан програм који уз консултације са њим одреди његово непосредно надређени државни службеник.

8. Уколико су двије узастопне оцјене рада негативне, руководиоца органа државне службе по претходно прибављеном мишљењу Агенције, разрјешава дужности државног службеника. Државни службеник може да изјави жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања разрјешења, у складу са чланом 65. овог закона.

Члан 34.

Напредовање и унапређење

1. Напредовање државног службеника на више радно мјесто из члана 6., став 1., тачка а) овог закона, у истом или у другом органу државне службе врши се искључиво путем јавног конкурса.

2. Унапређење државног службеника у вишу категорију из члана 6., став 1., тачка б) овог закона, заснива се на позитивној оцјени рада и о њему одлучује руководиоца органа државне службе.

Члан 35.

Интерни премјештај

1. Интерни премјештај са радног мјеста државног службеника на слично радно мјесто у истом органу државне службе може да буде добровољан или наметнут државном службенику, у складу са објективно утврђеним потребама државне службе.

2. За добровољни премјештај је неопходно постојање упражњеног радног мјеста у складу са чланом 22. овог закона. Ово упражњено радно мјесто се попуњава путем интерног конкурса и на основу одговарајућих заслуга државног службеника који се пријавио за радно мјесто у органу државне службе.

3. Уколико премјештај подразумијева и промјену пребивалишта, државни службеник има право на одговарајућу надокнаду, у складу са правилима која утврди руководиоца органа државне службе.

Члан 36.

Прекобројност

1. Прекобројност настаје искључиво као посљедица реорганизације, смањења обима послова органа државне службе или његовог укидања.

2. Агенција проглашава државног службеника прекобројним на приједлог органа државне службе.

3. Државни службеник који је проглашен прекобројним се, у складу са чланом 22. овог закона, може:

- а) распоредити на слично упражњено радно мјесто државног службеника у другом органу државне службе;
- б) уколико је ово распоређивање немогуће, државном службенику се нуди превремено пензионисање, у складу са законом (посебним законом);
- ц) уколико је превремено пензионисање немогуће руководиоца органа државне службе разрјешава дужности прекобројног државног службеника који може да изјави жалбу Одбору за жалбе и затражи преиспитивање свог разрјешења, у складу с овим законом;
- д) државни службеник који је проглашен прекобројним, а није даље распоређен, има право на отпунину у складу са чланом 45. овог закона, те на надокнаду за случај незапослености, у складу са законом.

4. Уколико се у органу државне службе објави упражњено слично радно мјесто у року од једне године од дана разрјешења са дужности, прекобројни државни службеник има предност приликом поновог запослења у органу државне службе.

Члан 37.

Приправници

1. Руководилац органа државне службе може да затражи од Агенције да у државну службу прими приправника, који се запошљава на основу јавног конкурса којег објављује Агенција.

2. Орган државне службе је дужан да обавијести приправника о садржају програма и начину на који се надгледа његов приправнички рад.

3. Приправништво траје годину дана након чега приправник стиче право пријаве на јавни конкурс, у складу са чланом 29. овог закона.

ПОГЛАВЉЕ V - ПЛАТЕ И НАДОКНАДЕ

Члан 38.

Критеријуми за утврђивање плата

1. Државни службеник има право на плату која одговара радном мјесту државног службеника.

2. Одредбе чл. од 38. до 45. овог закона, представљају структуру плата за државне службенике у органима државне службе у Федерацији.

Члан 39.

Структура плата

1. Полазна основа за обрачун плате свим државним службеницима у органима државне службе иста је на свим нивоима власти и утврђује је Влада Федерације, у складу са радним мјестима у државној служби утврђеним у члану 6., став 1. овог закона.

2. Полазну основу из става 1. овог члана за обрачун плате државним службеницима договарају синдикат, Влада Федерације и владе кантона.

3. Коefицијенте који се односе на платне разреде и унутар платних разреда утврђује Влада Федерације за федералне органе државне службе, влада кантона за кантоналне органе државне службе, а општинско и градско вијеће за државне службенике општине, односно градске државне службенике, у складу са радним мјестима у државној служби утврђеним у члану 6., став 1. овог закона.

Члан 40.

Обрачун плата

1. Плата се одређује тако да се основица из члана 39., став 1. овог закона, помножи са коefицијентом платног разреда и укупан износ повећа на основу радног стажа.

2. Државни службеник који у последње двије узастопне године буде оцијењен оцјеном најмање "изузетно успјешан" има право на повећање плате у износу највише до 20% од висине плате утврђене за то радно мјесто, с тим да таквим повећањем не прелази плату наредног платног разреда, а државни службеник који у последње узастопно двије године добије оцјену најмање "успјешан" има право на повећање плате у износу највише до 10% од плате утврђене за то радно мјесто, док државни службеник који у последње узастопно двије године буде оцијењен најмање оцјеном "задовољава" има право на повећање плате у износу највише до 5% од висине плате утврђене за то радно мјесто.

3. Плата се повећава за 0,5% за сваку започету годину радног стажа, а највише до 20%.

Члан 41.

Надокнада за привремено обављање послова

1. У случају да се у неком од органа државне службе не могу попунити радна мјеста државних службеника због немогућности обезбјеђивања кадрова, државним службеницима који привремено обављају тај посао у органу државне службе повећава се плата до 50%, у зависности од насталог повећања обима посла.

2. Агенција даје мишљење да ли су у конкретном случају испуњени услови потребни за примјену става 1. овог члана.

Члан 42.

Плаћено одсуство

Државни службеник има право на надокнаду плате до висине једне плате за вријеме годишњег одмора и плаћеног одсуства и за првих 30 дана одсуства са посла ради болести или инвалидности.

Члан 43.

Остале надокнаде

1. Државни службеник има право на надокнаду за:

а) трошкове превоза на посао и са посла;

б) прехрану за вријеме рада;

ц) регрес за годишњи одмор;

д) случај теже болести и надокнаду коју у случају смрти државног службеника или члана уже породице прима члан његове породице;

е) трошкове селидбе из мјеста сталног пребивалишта у мјесто гдје има службени стан и назад;

ф) трошкове за едукацију;

г) јубиларне награде;

х) отпремнину за одлазак у пензију.

2. Руководи државни службеници чије је мјесто пребивалишта удаљено више од 120 километара од мјеста органа државне службе у којем врше службenu дужност имају право у двије наредне године на надокнаду трошкова одвојеног живота и смјештаја у мјесту рада.

3. Влада Федерације подзаконским прописом утврђује критеријуме и услове за остваривање надокнада из става 1. овог члана.

4. Влада Федерације и владе кантона колективним уговором у преговору са синдикатом утврђују висину надокнада из става 1. овог члана.

Члан 44.

Надокнада за службена путовања

1. Државни службеник има право на надокнаду трошкова у вези са службеним путовањима као што су дневнице, трошкови превоза и слично.

2. Влада Федерације подзаконским актом утврђује врсту и висину трошкова из става 1. овог члана, чија се висина утврђује у колективном уговору у преговору са синдикатом.

Члан 45.

Права у случају прекобројности

1. У случају разрешења државног службеника са дужности насталог због прекобројности из члана 36. овог закона, разријешени државни службеник има право на отпремнину у износу од најмање шест мјесечних плата.

2. Разријешени државни службеник са радним стажом дужим од шест година има право на један додатни мјесец отпремнине за сваку додатну годину радног стажа, а највише до 12 година радног стажа. Отпремнина за државне службенике који имају више од 12 година радног стажа једнака је износу од 12 једномјесечних плата.

Члан 46.

Обезбјеђивање плата и надокнада државних службеника

1. Средства за плате и надокнаде државних службеника утврђују се у буџету Федерације, кантона, града и општине.

2. Руководилац органа државне службе доноси Правилник о платама и надокнадама, у складу са овим законом и подзаконским актима.

ПОГЛАВЉЕ VI - УСЛОВИ РАДА

Члан 47.

Прописи о раду и социјалном осигурању

На државног службеника примјењују се Закон о раду, остали закони и колективни уговори којима се одређују права и обавезе из радних односа, осим ако овим законом није другачије утврђено.

Члан 48.

Одсуство и годишњи одмор

1. Државни службеници на радним мјестима из члана 6., став 1., тачка б) овог закона, имају право на годишњи одмор у трајању од најмање 20 радних дана и на плаћено одсуство од пет радних дана у једној календарској години.

2. Државни службеници на радним мјестима из члана 6., став 1., тачка а) овог закона, имају право на годишњи одмор у трајању од најмање 25 радних дана и на плаћено одсуство од пет радних дана у једној календарској години.

3. Годишњи одмор за државне службенике у трајању дужем од одмора предвиђеног у ст. 1. и 2. овог члана, утврђује Влада Федерације подзаконским актом.

4. Годишњи одмор по свим основама не може бити дужи од 36 радних дана.

5. Дужина годишњег одмора из ст. 1. и 2. овог члана утврђују Влада Федерације и владе кантона колективним уговором у преговору са синдикатом.

Члан 49.

Неплаћено одсуство и рад по скраћеном радном времену

Влада Федерације утврђује ближе услове у складу са којим државни службеник може да узме неплаћено одсуство, и када се може дужност државног службеника обављати по скраћеном радном времену.

Члан 50.

Стручно образовање и усавршавање

1. Државни службеници су обавезни да непрестано раде на свом стручном образовању и усавршавању.

2. Државни службеник има право и обавезу да учествује на саветовањима и другим облицима образовних активности.

3. О учествовању државних службеника на саветовањима и другим облицима образовних активности одлучује руководиоца органа државне службе, водећи при томе рачуна о подједнаком учествовању свих државних службеника.

ПОГЛАВЉЕ VII - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 51.

Престанак радног односа државног службеника

Државном службенику престаје радни однос у органу државне службе у сљедећим случајевима:

- а) добровољног иступања из државне службе;
- б) испуњавања законских година живота, односно навршењем 40 година пензионског стажа;
- ц) губитком држављанства Босне и Херцеговине;
- д) стицањем држављанства друге државе супротно Уставу Босне и Херцеговине и њеним законима;
- е) прекобројношћу;
- ф) одбијањем полагања заклетве вјерности и/или потписивања текста заклетве вјерности;
- г) незадовољавајућим пробним периодом;
- х) двије узастопно негативне оцјене рада;
- и) ако је осуђен за кривично дјело и због издржавања казне затвора мора бити одсутан са рада у државној служби дуже од шест мјесеци;
- ј) на основу изречене дисциплинске мјере престанка радног односа у државној служби;
- к) предајом документа или изјава током поступка подношења пријава за пријем у државну службу, за које се касније покаже да су лажни.

Члан 52.

Поступак за престанак радног односа

1. Државног службеника разрјешава руководиоца органа државне службе, по претходно прибављеном мишљењу Агенције, с изузетком члана 51., став 1., тачка х) овог закона.

2. Општинске државне службенике разрјешава општински начелник, уз прибављено мишљење Агенције, с изузетком члана 51. став 1. тачка х) овог закона.

3. Градске државне службенике разрјешава градоначелник, уз прибављено мишљење Агенције, с изузетком члана 51. став 1. тачка х) овог закона.

4. Државни службеник из ст. 1., 2. и 3. овог члана, може, у року од 15 дана од пријема одлуке о разрјешењу, да поднесе жалбу Одбору за жалбе. Жалба одлаже извршење одлуке о разрјешењу.

Члан 53.

Надокнаде

Државни службеник не остварује право на отпремнину ако изгуби свој статус, осим у случајевима из члана 51., став 1., тачка е) овог закона.

Члан 54.

Неправилна постављења

Одбор за жалбе поништиће запошљавање и постављење државног службеника који је постављен супротно одредбама овог закона и подзаконских аката донесених на основу овог закона.

ПОГЛАВЉЕ VIII - ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ ДРЖАВНОГ СЛУЖБЕНИКА

Члан 55.

Дисциплинска одговорност

1. Државни службеник се може сматрати дисциплински одговорним због кршења службених дужности утврђених овим законом, насталих као резултат његове кривице.

2. Повреде службених дужности могу бити:

- а) извршење радњи које представљају кривично дјело против службене дужности или друго кривично дјело, односно прекршај, којим се наноси штета угледу државне службе што чини државног службеника неподобним за рад у државној служби;
- б) одавање државне, војне и службене тајне;
- ц) злоупотребе и прекорачења службених овлаштења;
- д) неизвршавање или несавјесно и немарно вршење повјерених послова и задатака;
- е) бављење активностима којима се онемогућава или отежава грађанима или другим лицима да остварују своја права у поступцима пред органима државне службе;
- ф) бављење активностима или радом који је у супротности са интересима државне службе;
- г) проузроковање веће материјалне штете намјерно или из крајње непажње;
- х) неоправдан изостанак са посла;
- и) кршење правила радне дисциплине у државној служби;
- ј) неблаговремено и неуредно извршење повјерених послова и задатака у државној служби;
- к) непримјерно понашање према грађанима, сарадницима и другим лицима у вршењу државне службе.

3. Одговорност за извршење кривичних дјела и прекршаја не искључује дисциплинску одговорност државног службеника, под условом да такво дјело истовремено представља повреду службене дужности.

4. Влада Федерације доноси подзаконске акте којима ће се поближе одредити повреде службене дужности и регулисати правила дисциплинског поступка.

Члан 56.

Дисциплински поступак

1. Ради покретања дисциплинског поступка сви државни службеници могу руководиоцу органа државне службе да поднесу дисциплинску пријаву, која мора бити образложена.

2. Дисциплински поступак против државног службеника покрене руководиоца органа државне службе или лице које он одреди.

3. Дисциплински поступак против државног службеника води Дисциплинска комисија и изриче дисциплинске мјере.

4. Чланове Дисциплинске комисије именује Агенција. Комисију чине три члана, а руководиоца органа државне службе не може бити члан Комисије.

5. Дисциплинска комисија током поступка прибавља мишљење медијатора државне службе о поднесеној дисциплинској пријави.

6. Агенција извршава коначна рјешења донесена у дисциплинском поступку.

7. Против одлуке Дисциплинске комисије државни службеник има право да изјави жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања донесене одлуке. Жалба се може изјавити у року од 15 дана од дана пријема одлуке Дисциплинске комисије.

Члан 57.

Дисциплинске мјере

У случају да државни службеник учини повреду службене дужности из члана 55. овог закона, могу се изрећи сљедеће дисциплинске мјере:

- а) јавна писмена опомена;
- б) суспензија права учествовања у јавним конкурсима за унапређење у државној служби у периоду од највише двије године;
- ц) казнена суспензија са послова и плате током периода од два дана до 30 дана;
- д) враћање на нижу категорију у оквиру радних мјеста из члана 6. овог закона;
- е) престанак радног односа у државној служби.

Члан 58.

Кривични поступак

1. У случају да се против државног службеника покрене кривични поступак на основу истих чињеница које су разматране у дисциплинском поступку, сви покренути дисциплински поступци су суспендовани.

2. Уколико се државни службеник који је окривљен ослободи:

- a) враћа се на своје раније радно мјесто и његов персонални досје не смије да садржи информације о кривичном поступку и/или превентивној суспензији у вези са тим поступком;
- b) дисциплинске мјере се не могу предузети на основу истих чињеница по којима је државни службеник ослобођен у кривичном поступку.

3. Уколико се оптужба за кривично дјело против државног службеника одбије, дисциплински поступак се може предузети на основу истих чињеница, у складу са чланом 55. овог закона.

4. Уколико се државни службеник против којег је покренут кривични поступак прогласи кривим и осуди, орган државне службе се обавезује чињеницама које је утврдио надлежни суд.

Члан 59.

Превентивна суспензија

1. Ако се покрене поступак у складу са чланом 58. овог закона, руководиоца органа државне службе, дужан је државног службеника одмах да суспендује у случајевима:

- a) ако се против државног службеника покрене кривични поступак за кривично дјело почињено у вршењу службене дужности, и/или;
- b) ако се државни службеник налази у притвору.

2. Ако се покрене поступак у складу са чланом 58. овог закона, руководиоца органа државне службе може суспендовати државног службеника у случајевима:

- a) ако је против државног службеника покренут кривични поступак за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање пет година;
- b) ако је државни службеник затечен у извршењу кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање пет година и
- ц) ако постоје озбиљни разлози који указују на извршење кривичног дјела.

3. У случају превентивне суспензије:

- a) државни службеник који је суспендован прима пуни износ плате;
- b) дисциплински поступак се суспендује све док се не донесе пуноважна пресуда надлежног суда.

Члан 60.

Одговорност за материјалну штету

1. Државни службеник је дужан да надокнади материјалну штету коју у вршењу државне службе учини намјерно или крајњом непажњом.

2. Постојање штете, њену висину и околности под којима је штета учињена, односно кривицу државног службеника за учињену штету утврђује комисија коју рјешењем образује руководиоца органа државне службе. О извршењу тих послова комисија саставља записник.

3. На основу записника из става 2. овог члана, руководиоца органа државне службе доноси рјешење о надокнади штете којим се утврђује висина штете, рок и начин исплате штете.

4. Против рјешења о штети из става 3. овог члана, државни службеник има право да изјави жалбу Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

5. Штету коју државни службеник направи грађанима или правним лицима или органу државне службе, својим незаконитим или неправилним радом у вршењу државне службе, надокнађује орган државне службе чији је државни службеник учинио штету, а онда орган државне службе има право регреса исплаћене штете од државног службеника.

6. Орган државне службе обавезан је да надокнади штету државном службенику коју он претрпи на служби или у вези са службом, по општим прописима о одговорности за штету.

7. Ако државни службеник одбије да надокнади штету утврђену у рјешењу из става 3. овог члана, у том случају поступак за надокнаду штете покреће се пред надлежним судом.

ПОГЛАВЉЕ IX - РУКОВОЂЕЊЕ ДРЖАВНОМ СЛУЖБОМ

Члан 61.

Смјернице вођења кадровске политике

Влада Федерације, односно влада кантона, општинско и градско вијеће утврђују опште смјернице за вођење кадровске политике у органима државне службе и о томе могу доносити одговарајуће акте, у складу са овим законом.

Члан 62.

Органи државне службе

1. Руководилац органа државне службе задужен је за провођење одредаба овог закона и обезбјеђује руковођење запосленицима органа државне службе и води личне административне досјее за сваког државног службеника, и обезбјеђује да сваки државни службеник који обавља дужности у органу државне службе има несметан приступ свом административном досјеу.

2. Руководилац органа државне службе у извршавању послова из става 1. овог члана, усклађује своје активности и сарађује са Агенцијом.

Члан 63.

Медијатор државне службе

1. Медијатор државне службе помаже у провођењу и поштовању начела утврђених у овом закону и у складу са одредбама овог закона, дјелује као посредник у свим питањима која се односе на статус државног службеника, у складу са овим законом.

2. Сви државни службеници и намјештеници органа државне службе, у сарадњи са синдикатом, бирају на мјесто медијатора државне службе једног државног службеника. Медијатор државне службе не смије бити руководиоца органа државне службе у органу у којем врши своју дужност.

3. Два или више органа државне службе могу изабрати заједничког медијатора државне службе.

4. Избор медијатора државне службе потврђује Агенција.

ПОГЛАВЉЕ X - АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ СЛУЖБУ И ОДБОР ЗА ЖАЛБЕ

Члан 64.

Агенција за државну службу

1. Влада Федерације оснива Агенцију за државну службу Федерације.

2. Агенција врши сљедеће послове:

- a) утврђује јединствене критеријуме, правила и поступке избора, именовања и постављања државних службеника у органима државне службе у Федерацији, у складу са овим законом;
- b) планира и реализује процес запошљавања државних службеника, на захтјев и у складу са потраживањем органа државне службе;
- ц) организује и реализује стручно образовање и усавршавање државних службеника запослених у органима државне службе, као и развој државне службе;
- д) организује едукацију кандидата за полагање стручног испита за државну службу који представља услов за рад у органу државне службе;
- е) пружа стручну помоћ органима државне службе у реализацији њихове кадровске политике, организационих побољшања и развоја, као и успостављање и вођење регистра државних службеника;
- ф) подноси годишњи извјештај о стању кадрова у органима државне службе у Федерацији и подноси свој план рада за наредну годину Влади Федерације на одобравање;
- г) врши остале послове и задатке који су јој овим законом стављени у надлежност.

3. Агенцијом руководи директор Агенције којег именује Влада Федерације на основу јавног конкурса.

4. Директор Агенције има статус секретара.

5. Директор Агенције доноси Правилник о унутрашњој организацији Агенције уз сагласност Владе Федерације.

6. Правилником о унутрашњој организацији Агенције уредиће се оснивање деташираних одјељења у кантонима која ће вршити послове и задатке из надлежности Агенције.

7. Влада Федерације може својим прописом одредити оснивање посебне институције која ће вршити едукацију државних службеника.

Члан 65.

Одбор државне службе за жалбе

1. Влада Федерације оснива Одбор државне службе за жалбе (Одбор за жалбе) који се састоји од три члана.

2. Јавни конкурс за попуњавање слободних радних мјеста у Одбору за жалбе објављује се у три високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине, најмање један мјесец прије рока за предају молби. Конкурс садржи исте услове који су наведени у члану 23., став 3. и члану 25. овог закона.

3. Независна комисија за избор кандидата, коју именује Влада Федерације, бира чланове Одбора за жалбе на основу њиховог радног искуства и демонстриране способности да обављају дужност у Одбору за жалбе. Одредбе члана 27., ст. 2. и 3.; члана 28., став 1. и члана 29., став 2. овог закона, односе се и на комисију за избор кандидата и на поступак избора чланова Одбора за жалбе.

4. Влада Федерације именује чланове Одбора за жалбе на рок од четири године са могућношћу поновог избора.

5. Члан Одбора за жалбе је:

- а) независан и непристрасан;
- б) не може бити на јавној функцији на коју је изабран директно или индиректно, односно не може бити именован на радно мјесто у било ком законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини;
- ц) повлачи се са дужности прије истека мандата само на иницијативу Владе Федерације, која је покренута због изузетних околности и консензусом осталих чланова Одбора за жалбе.

6. Чином именовања, чланови Одбора за жалбе остварују права из радног односа на основу статуса који одговара статусу секретара.

7. Одбор за жалбе, у складу са овим законом и подзаконским прописима, одлучује у другом степену о свим жалбама које се изјаве на рјешења руководиоца органа државне службе о жалбама које се изјаве на одлуке дисциплинске комисије и о жалбама које се изјаве на одлуке директора Агенције, и то на захтјев:

- а) државног службеника на ког се спорна одлука, предузета или пропуштена радња односи;
- б) органа државне службе у ком државни службеник обавља своју дужност;
- ц) Агенције.

8. Одбор за жалбе:

- а) саслушава подносиоца жалбе, уколико је то примјерено ситуацији;
- б) позива свједоке и експерте када се то сматра неопходним;
- ц) тражи и добија све релевантне информације од надлежних органа;
- д) усваја Пословник о свом раду који се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

9. Одлуке Одбора за жалбе морају бити донесене на законским основима и правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању. Одлуке Одбора за жалбе су:

- а) коначне и подлијежу сваком преиспитивању од надлежног суда. Поступак пред судом може се покренути у року од 30 дана од дана пријема коначне одлуке.
- б) доставиће се подносиоцу у року од осам дана од дана доношења.

ПОГЛАВЉЕ XI - НАМЈЕШТЕНИЦИ

Члан 66.

Намјештеници

1. Послови које врше намјештеници, категорије у оквиру радних мјеста намјештеника у органима државне службе, као и категорије плата одређују се посебним законом.

2. Врсте, обим и степен сложености и опис послова намјештеника одређују се правилником о унутрашњој организацији који доноси руководиоца органа државне службе, у складу са ставом 1. овог члана.

3. Принципи утврђени овим законом који се односе на постављење, унапређење, прекобројне запосленике, дисциплинску одговорност и престанак радног односа државних службеника,

утврђен у овом закону, сходно се могу примјењивати и на намјештенике.

ПОГЛАВЉЕ XII - ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

Постојећи државни службеници

1. Законски статус државних службеника у постојећим органима државне службе у Федерацији остаје исти са даном ступања на снагу овог закона све док надлежна агенција за њихова радна мјеста не обави комплетан поступак ревизије у складу са овим законом.

2. Агенција доноси рјешење о престанку радног односа службеника из става 1. овог члана који су именовани у супротности са Законом који је био на снази у вријеме њиховог именовања или који не испуњавају услове из члана 25. овог закона. За упражњена радна мјеста организује се јавна конкуренција у складу са одредбама члана 24. овог закона. Рјешење о престанку радног односа ступа на снагу после завршетка комплетног поступка јавне конкуренције у складу са овим законом.

3. Искуство кандидата који је претходно био на радном мјесту на које се односи јавна конкуренција може бити узето у обзир за вријеме процеса јавне конкуренције.

4. Службеници из става 1. овог члана, који су запослени у складу са Законом који је био на снази у моменту постављања и који испуњавају услове из члана 25. овог закона, пролазе поступак оцјењивања у трајању од 18 мјесеци. Поступак оцјењивања уређује Агенција, узимајући у обзир принцип оцјене рада из члана 33. овог закона.

5. Руководилац органа државне службе потврђује постављење оних службеника који су успјешно прошли поступак оцјењивања, а отпушта оне који нису успјешно прошли поступак оцјењивања или не испуњавају услове из члана 25. овог закона. За упражњена радна мјеста која се не попуне путем интерног објављивања, попуњавање се врши путем јавног објављивања, у складу са овим законом.

Члан 68.

Надокнада

1. Службеник у органу државне службе којем, у смислу члана 67. овог закона, престане радни однос има право на отпремнину у висини просјечне мјесечне плате исплаћене у органу државне службе у мјесецу који је претходио мјесецу у ком је државни службеник примио коначну одлуку о престанку радног односа.

2. Отпремнина из става 1. овог члана, исплаћује се државном службенику за укупан радни стаж осигурања, а утврђује се тако да се просјечна плата из става 1. овог члана, помножи са коефицијентом, и то за:

Радни стаж осигурања	Коефицијент
а) до 5 година	1,33
б) од 5 до 10 година	2,00
ц) од 10 до 20 година	2,66
д) преко 20 година	3,00

Члан 69.

Одлучивање о отпремнинама

1. Руководилац органа државне службе дужан је у рјешењу о престанку радног односа, по службеној дужности да одлучи и о праву на отпремнину службеника у смислу члана 68. овог закона.

2. Отпремнину утврђену у рјешењу из става 1. овог члана исплаћује орган државне службе у ком је државни службеник био запослен.

Члан 70.

Жалба

Службеник који сматра да је руководиоца органа државне службе повриједио неко његово право које је утврђено у прелазним одредбама овог закона, може у року од 15 дана од дана пријема таквог рјешења изјавити жалбу Одбору за жалбе, у складу са чланом 65. овог закона.

Члан 71.

Лица именована на јавну функцију прије ступања на снагу закона

Изузетно од члана 19., став 1., тач. ц) и д) овог закона, државни службеници именовани на јавну функцију прије ступања на снагу овог закона, а који су затечени на изабраној функцији приликом ступања на снагу овог закона, истеком мандата могу да се врате на исто или друго радно мјесто у оквиру истог или другог органа

државне службе у року од 30 дана од дана истека мандата, уколико постоји упражњено такво радно мјесто.

ПОГЛАВЉЕ XIII - ПРАЋЕЊЕ ИЗВРШЕЊА ЗАКОНА

Члан 72.

1. Влада Федерације, односно владе кантона најмање једанпут за шест мјесеци разматрају извјештај о провођењу овог закона и доносе мјере за унапређење стања у државној служби.

2. Влада Федерације на крају сваке године, а и раније према потреби, доставља Парламенту Федерације Босне и Херцеговине, извјештај о стању у државној служби у Федерацији.

ПОГЛАВЉЕ XIV - КОНТРОЛА НАД ПРИМЈЕЊИВАЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА

Члан 73.

Управну контролу над примјењивањем овог закона обавља Федерално министарство правде.

ПОГЛАВЉЕ XV - ПРИМЈЕНА ОВОГ ЗАКОНА НА ДРУГЕ ОРГАНЕ И СЛУЖБЕ

Члан 74.

Одредбе овог закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно се примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, кантона, града и општина, ако посебним законом није другачије одређено.

ПОГЛАВЉЕ XVI - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 75.

1. У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, Влада Федерације ће:

- а) објавити јавни конкурс за радно мјесто директора Агенције;
- б) објавити јавни конкурс за мјеста чланова Одбора за жалбе;
- ц) именовати радну групу коју чини пет чланова, у складу са чланом 27., став 2. овог закона, која ће бити надлежна да:
 - обавља функцију Комисије за избор директора Агенције;
 - обавља функцију Комисије за избор чланова Одбора за жалбе, у складу са чланом 65., став 3. овог закона;
 - пружа помоћ директору Агенције и члановима Одбора за жалбе у процесу организовања и оснивања Агенције и Одбора за жалбе.

2. Влада Федерације ће у року од једног мјесеца послјеведеног јавног конкурса именовати чланове Одбора за жалбе.

3. Директор Агенције ће у року од једног мјесеца од дана именовања за директора донијети Правилник о унутрашњој организацији Агенције. Након усвајања овог правилника, Агенција ће објавити јавни конкурс за попуњавање радних мјеста у Агенцији.

4. У року од 3 мјесеца од дана ступања на снагу овог закона, органи државне службе дужни су своје правилнике о унутрашњој организацији ускладити са одредбама чл. од 6. до 16. овог закона.

5. До успостављања Агенције, Одбора за жалбе и доношења подзаконских аката на основу овог закона, примјењује се Закон о радним односима и платама службеника у органима управе у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 13/98), и подзаконски акти којима су одређени радно-правни статуси државних службеника у року од највише 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, осим ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 76.

1. Закон о радним односима и платама службеника у органима управе у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 13/98), престаје да важи у складу с одредбом става 5., члана 75. овог закона.

2. Даном ступања на снагу овог закона, прописи који су у супротности с одредбама овог закона имају се ускладити с овим законом.

Члан 77.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући
Дома народа
Парламента Федерације БиХ
Славко Матић, с. р.

Председавајући
Представничког дома
Парламента Федерације БиХ
Мухамед Ибрахимовић, с. р.

Na osnovu člana IV. B. 7.a (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma održanoj 3. juna 2003. godine i na sjednici Doma naroda od 14. maja 2003. godine.

Broj 01-405/03
26. juna 2003. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
Niko Lozančić, s. r.

ZAKON

O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. POGLAVLJE - OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom uređuje se radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantona, grada i općine (u daljem tekstu: organ državne službe).

2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe u skladu sa zakonom.

Član 2.

Proporcionalna zastupljenost

1. U organima državne službe Federacije, kantona, gradova i općina, Bošnjaci, Hrvati i Srbi kao konstitutivni narodi, zajedno sa ostalima i građani Bosne i Hercegovine bit će proporcionalno zastupljeni.

2. Kao ustavni princip takva proporcionalna zastupljenost bazirat će se na popisu stanovništva iz 1991. godine dok se Aneks 7. u potpunosti ne provede, izuzev u organima državne službe općina čiji su pojedini dijelovi, prema Dejtonskom sporazumu i prema odlukama Visokog predstavnika, pripali drugom entitetu ili drugoj općini.

3. Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije) i vlade kantona nadziru zastupljenost državnih službenika u organima državne službe iz stava 1. ovog člana.

Član 3.

Zapošljavanje i unapređenje

1. Zapošljavanje i unapređenje profesionalne karijere državnog službenika temelji se na javnom konkursu i profesionalnoj sposobnosti.

2. Zapošljavanje u organima državne službe vrši se samo na osnovu javnog konkursa i ispunjavanja uvjeta i kriterija propisanih ovim zakonom i posebnim zakonom, te u skladu s kriterijima propisanim podzаконским propisom donesenim na osnovu ovog zakona.

Član 4.

Zаконски principi

Državna služba osigurava poštivanje i primjenu sljedećih principa:

- a) zakonitost;
- b) transparentnost i javnost;

- c) odgovornost;
- d) učinkovitost i ekonomičnost;
- e) profesionalna nepristrasnost;
- f) politička nezavisnost.

Član 5.

Izuzeci u primjeni

1. Članovi Parlamenta Federacije, predsjednik i potpredsjednici Federacije, članovi Vlade Federacije, sudije Ustavnog suda Federacije, sudije Vrhovnog suda Federacije i federalni tužioci nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

2. Članovi kantonalne vlade, članovi skupština kantona, sudije kantonalnih sudova i kantonalni tužioci nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

3. Članovi općinskih vijeća, općinski načelnik svake općine i sudije općinskih sudova nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

4. Članovi gradskih vijeća i gradonačelnici nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

5. Lica zaposlena kao savjetnici nosioca funkcija iz ovog člana nisu državni službenici.

6. Ovaj zakon se ne primjenjuje na revizore zaposlene u Uredu za reviziju Federacije Bosne i Hercegovine, pripadnike policije i oružanih snaga.

II. POGLAVLJE - RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Član 6.

Radna mjesta u državnoj službi

1. Državni službenik se postavlja na jedno od sljedećih radnih mjesta:

- a) Rukovodeći državni službenici:
 1. rukovodilac samostalne uprave i samostalne ustanove;
 2. sekretar organa državne službe;
 3. rukovodilac uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva;
 4. pomoćnik rukovodioca organa državne službe;
 5. glavni federalni i glavni kantonalni inspektori.
- b) Ostali državni službenici:
 - 1) šef unutrašnje organizacione jedinice;
 - 2) inspektori;
 - 3) stručni savjetnik;
 - 4) viši stručni saradnik;
 - 5) stručni saradnik.

2. Vlada Federacije propisuje vrstu i složenost poslova koji se vrše u okviru radnih mjesta državnih službenika iz stava 1. ovog člana.

3. Kategorije u okviru radnih mjesta državnih službenika utvrđuju se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji organa državne službe u skladu s ovim zakonom i podzakonskim propisima donesenim na osnovu ovog zakona.

Član 7.

Rukovodilac samostalne uprave i samostalne ustanove

1. Rukovodilac samostalne uprave i samostalne ustanove rukovodi upravom odnosno ustanovom i odgovoran je za obavljanje svih poslova iz nadležnosti uprave odnosno ustanove.

2. Rukovodilac za svoj rad i upravljanje odgovara Vladi Federacije odnosno vladi kantona.

Član 8.

Sekretar organa državne službe

1. Sekretar organa državne službe obavlja poslove od značaja za unutrašnju organizaciju i rad organa državne službe, koordinira radom odjela i sektora, saraduje između organa i drugih tijela državne službe i preduzeća, realizira program rada organa državne službe i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala koji su mu povjereni i obavlja i druge poslove koje mu odredi rukovodilac organa državne službe.

2. Sekretar organa državne službe za svoj rad i upravljanje odgovara rukovodiocu organa državne službe.

Član 9.

Rukovodilac uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva

1. Rukovodilac uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva rukovodi upravom odnosno ustanovom u skladu sa zakonom.

2. Rukovodilac za svoj rad i upravljanje odgovara ministru i Vladi Federacije, odnosno ministru i vladi kantona.

Član 10.

Pomoćnik rukovodioca organa državne službe

1. Pomoćnik rukovodioca organa državne službe obavlja poslove rukovodnog karaktera unutar osnovne organizacione jedinice i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih osnovnoj organizacionoj jedinici.

2. Pomoćnik rukovodioca organa državne službe za svoj rad i upravljanje odgovara rukovodiocu organa državne službe.

Član 11.

Glavni federalni i glavni kantonalni inspektori

1. Glavni federalni i glavni kantonalni inspektori rukovode poslovima koji se odnose na inspekciju nad provođenjem federalnih zakona odnosno kantonalnih zakona, drugih propisa i općih akata koji spadaju u njihovu nadležnost.

2. Prilikom obavljanja inspekcije glavni federalni inspektori ostvaruju saradnju sa nadležnim kantonalnim odnosno gradskim i općinskim inspektorima koja se odnosi na pitanja od zajedničkog interesa za vršenje inspekcije i pružaju im potrebnu stručnu pomoć.

Član 12.

Šef unutrašnje organizacione jedinice

1. Šef unutrašnje organizacione jedinice rukovodi jedinicom i obavlja složenije poslove i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih unutrašnjoj organizacionoj jedinici.

2. Šef unutrašnje organizacione jedinice za svoj rad i upravljanje odgovara pomoćniku, odnosno sekretaru organa državne službe ukoliko u datom organu državne službe nema pomoćnika rukovodioca organa državne službe.

Član 13.

Inspektori

Inspektori obavljaју poslove koji se odnose na inspekcijски nadzor nad primjenom zakona i drugih propisa donesenih na osnovu zakona i radom organa državne službe, u skladu sa zakonom.

Član 14.

Stručni savjetnik

1. Stručni savjetnik je državni službenik čija dužnost podrazumijeva odgovornost, visok stepen stručnosti i nezavisnosti u određenim oblastima rada u okviru organizacione jedinice.

2. Stručni savjetnik podnosi izvještaj o svom radu pomoćniku rukovodioca organa državne službe, odnosno rukovodiocu organizacione jedinice.

Član 15.

Viši stručni saradnik

1. Viši stručni saradnik obavlja odgovorne poslove u određenoj organizacionoj jedinici.

2. Viši stručni saradnik podnosi izvještaj o svom radu rukovodiocu organizacione jedinice.

Član 16.

Stručni saradnik

Stručni saradnik je državni službenik specijaliziran za obavljanje određene oblasti rada.

III. ПОГЛАВЉЈЕ - ДУЖНОСТИ И ПРАВА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 17.

Дужности државног службеника

1. Државни службеник извршава задатке предвиђене описом радног мјеста и примјенjuje и осигурава поштивање уставно-правног поретка и закона у држави Босни и Херцеговини и Федерацији.

2. Уколико државни службеник прими наредбу за коју се претпоставља да је незаконита, поступа на слjedeћи начин:

- скреће пажњу издаваоцу наредбе на њену незаконитост;
- ако издаваоц наредбе понови наредбу, државни службеник затражит ће писану потврду у којој се наводи идентитет издаваоца наредбе и прецизан садржај наредбе;
- ако је наредба потврђена, државни службеник извještава о наредби непосредно надreђеног издаваоца наредбе и принуђен је да је изврши, осим ако наредба не представља кривично djело. У том случају државни службеник одбија да је изврши и пријављује случај надлежном тузилаштву.

3. Државни службеник је непристран, те нарочито:

- избегава djelatnosti или propuste у вршењу своје професионалне дужности које крше или су неспојиве са дужностима утврђеним овим законом и суздржава се нарочито од јавног испољивања својих политичких увјерења и не злоупотребљава вjersка увјерења;
- не тражи и не прихваћа за себе или своје сроднике било какву добит, beneficiju, накнаду у новцу, услугама и слично осим оних дозвољених овим законом.

4. Државни службеник се у вршењу својих дужности руководи опћим интересом, те нарочито:

- служи и помаже јавности;
- пружа јавности, заинтересираним странамa и јавним органима информације затражене у складу са Законом о слободи приступа информацијама.

5. Државни службеник не смije zauzimati некретнину у власништву избјеглице или prognаника нити zauzimati стан за који је избјеглица или prognаник подnio захтев за поврат станарског права, нити zauzimati стан који би trebao бити под управом опћинског органа управе задуженог за стамбена питања и који би trebao бити кориштен у сврху алтернативног смјештаја.

6. Државни службеник испуњава и друге дужности утврђене овим законом.

7. Државни службеник у вршењу својих задатака нарочито се руководи принципима утврђеним у Етичком кодексу за државне службенике који donosi Агенција за државну службу (у daljem тексту: Агенција). Кодекс се objavljuje у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Члан 18.

Права државног службеника

1. Државни службеник има право:

- на стални радни однос до стичања увјета за пензију, осим ако овим законом није другачије утврђено;
- на одсуство утврђено законом, као и на наставак рада на истом или сличном радном мјесту по истeku одсуства;
- да буде награђен на основу задатака и резултата рада како је утврђено у V. поглављу овог закона;
- на плаћу и накнаду на начин утврђен у V. поглављу овог закона;
- на потпору и помоћ у стручном образовању и професионалном усавршавању у циљу napredovanja у каријери путем обуке и на друге начине;
- на заштиту свог физичког и моралног интегритета од државе током обављања службених дужности;
- да се надreђени државни службеник према њему односи поштујући његово људско достојанство;
- да оснује или се učлани у синдикат или професионално удружење у складу са законом;
- да штрајкује, у складу са законом.

2. Државни службеник има право на: поштен и праведан третман у свим аспектима кадровске политике, без обзира на националност,

сoцијално поријекло, ентитетско држављанство, пребивалиште, религију, политичка и друга увјерења, spol, расу, рођење, брачни статус, старосну доб, имовинско stanje, hendikepiranost или други статус.

Члан 19.

Нespoјивости са дужностима државног службеника

1. Државни службеник не смije обављати дужност, djelatnost или бити на положају који доводи до sukoba интереса са његовим службеним дужностима, а нарочито:

- државни службеник не смije обављати додатну djelatnost за коју се плаћа накнада, осим у случају када је то одобрио руковођилац органа државне службе. Влада Федерације donosi подzakonski акт којим се propisuju случајеви у којима се може dati ovakvo одобрење;
- државни службеник који је разријешен дужности у року од двије године од дана разријешења с дужности не може се zaposliti код послодавца којем је био редовни претпостављени, односно не може се zaposliti у фирми над чијим радом је provodio редовит надзор. Он такође не смije primati било какву накнаду од tog послодавца или фирме у року од двије године од дана разријешења с дужности;
- с изузетком руковођећих државних службеника, smatrat ће се да је државни службеник на одсуству из државне службе од trenutka када је потврђена његова кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно, или од trenutka када је именован на положај у било којем законodавном или извршном органу на било којем nivou власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини. У том случају руковођећи државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби;
- државни службеник из става 1. тачке c) овог члана, с изузетком руковођећих државних службеника, може се vratiti на исто или слично радно мјесто у истом или другом органу државне службе најкасније у року од мјесец дана од наступања слjedeћих случајева: neuspjehа на изборима, завршетка mandata и престанка функције у законodавном или извршном органу на било којем nivou власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини;
- државни службеник не може бити члан управних и других одбора политичких странака и не смije slijediti upute политичких странака.

2. У складу са овим законом, приликом постављења на радно мјесто државног службеника, државни службеник predočit ће све информације о имовини на raspolaganju државног службеника.

3. Сви подаци из става 2. овог члана чувају се у evidenciji Регистра државне службе у складу с propisима о заштити података који су на snazi у Федерацији.

Члан 20.

Права и обавезе савјетника

1. Савјетнику из става 5. члана 5. овог закона не гарантује се сигурност уживања положаја:

- савјетник може бити разријешен дужности у било које вријеме од носиоца функције из члана 5. овог закона који га је именовao на радно мјесто савјетника;
- mandat савјетника не може бити дужи од mandata носиоца функције чији је савјетник;
- именовање на мјесто савјетника се не може preinačiti у положај државног службеника са сигурношћу уживања положаја.

2. Уколико државни службеник, с изузетком руковођећих државних службеника, буде именован на положај савјетника smatrat ће се да је на одсуству од trenutka када је именован.

3. У случају из става 2. овог члана руковођећи државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби.

4. Државни службеник из става 2. овог члана, с изузетком руковођећих државних службеника, може се vratiti на исто или слично радно мјесто најкасније у року од мјесец дана од када престaje његово именованje, ако postoji слободно радно мјесто.

5. Савјетник даје оставку од trenutka када је потврђена његова кандидатура за изборни положај или од trenutka када је именован на положај у било којем законodавном или извршном

organu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini.

6. Vlada Federacije donosi podzakonski propis kojim se određuju specifični slučajevi nespojivosti s radnim mjestom savjetnika.

Član 21.

Odlučivanje o pravima i dužnostima državnih službenika

1. O pravima i dužnostima državnih službenika iz radnog odnosa, na osnovu ovog zakona i podzakonskih propisa, odlučuje rukovodilac organa državne službe osim kada je ovim zakonom i podzakonskim propisima utvrđeno da odlučuje drugi organ (Agencija i Odbor za žalbe).

2. O pravima i dužnostima iz stava 1. ovog člana donosi se rješenje.

3. Za donošenje i dostavljanje rješenja državnom službeniku primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o upravnom postupku.

4. Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana državni službenik ima pravo u roku od 15 dana od dana prijema rješenja izjaviti žalbu Odboru državne službe za žalbe (u daljem tekstu: Odbor za žalbe) radi preispitivanja pravilnosti donesenog rješenja.

IV. POGLAVLJE - UPRAŽNJENA RADNA MJESTA, PREMJEŠTAJ, ZAPOSŁJAVANJE, OCJENA RADA I UNAPREĐENJE

Član 22.

Upražnjena radna mjesta

1. Ukoliko u organu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika organ državne službe prvo oglašava ovo upražnjeno radno mjesto interno u okviru državne službe u Federaciji. Organ državne službe razmatra da li se, u skladu sa članom 35. ovog zakona, to radno mjesto može popuniti internim premještajem državnog službenika zaposlenog na sličnom radnom mjestu u organu državne službe u Federaciji.

2. Ukoliko ovakav interni premještaj nije moguć upražnjeno mjesto se oglašava putem javnog konkursa koji se provodi u skladu sa ovim zakonom.

Član 23.

Interno oglašavanje

1. Agencija oglašava upražnjeno radno mjesto u organu državne službe.

2. Interni oglas objavljuje se najmanje 20 dana prije krajnjeg roka za prijave u organu državne službe u kojem se upražnjeno mjesto pojavilo i drugim organima državne službe u Federaciji.

3. Interni oglas sadrži:

- opis upražnjelog radnog mjesta;
- opis vrste konkursa;
- popis najvažnijih oblasti konkursa;
- spisak potrebnih dokumenata, rok i mjesto njihovog podnošenja;
- posebne akademske i profesionalne uvjete za radno mjesto koje se popunjava;
- druge uvjete koji se mogu smatrati primjerenim za odgovarajuće radno mjesto.

Član 24.

Javno oglašavanje

1. Agencija oglašava javni konkurs za upražnjeno radno mjesto.

2. Javni konkurs objavljuje se najmanje jedan mjesec prije krajnjeg roka za prijave u "Službenim novinama Federacije BiH" i u najmanje tri dnevna lista koja se distribuiraju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i na oglasnoj ploči svake općine.

3. Javni konkurs sadrži opće uvjete za postavljenje državnog službenika, te uvjete navedene u članu 23. stav 3. ovog zakona.

Član 25.

Opći uvjeti za postavljenje državnog službenika

1. Da bi bilo postavljeno na radno mjesto državnog službenika lice mora ispunjavati sljedeće opće uvjete:

- da je državljanin Bosne i Hercegovine;
- da je starije od 18 godina;

- da ima univerzitetnu diplomu ili druge obrazovne ili akademske kvalifikacije najmanje VII stepena stručne spreme;
- da je zdravstveno sposobno za vršenje određenih poslova predviđenih za to radno mjesto;
- da u posljednje tri godine od dana objavljivanja upražnjelog radnog mjesta lice nije otpušteno iz državne službe kao rezultat disciplinske mjere na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini;
- da nije obuhvaćeno odredbom člana IX.1. Ustava Bosne i Hercegovine.

2. Izuzetno od uvjeta utvrđenih u stavu 1. ovog člana, lica sa završenom višom stručnom spremom (VI stepen) koje su ranije postavljene kao državni službenici na radna mjesta u državnoj službi mogu ostati na tom radnom mjestu u periodu ne dužem od dvije godine od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 26.

Nediskriminacija

Prilikom provođenja javnog konkursa Agencija osigurava da će se kod izbora državnog službenika postupati u skladu s članom 18. stav 2. ovog zakona.

Član 27.

Komisije za izbor

1. Agencija imenuje posebne komisije za izbor koje su nepristrane u provođenju javnog konkursa.

2. Komisiju za izbor sačinjava najmanje pet članova od kojih su najmanje tri člana državni službenici iz organa državne službe od kojih je jedan član sindikata na koji se javni konkurs odnosi i koji imaju akademsko i profesionalno iskustvo u oblastima obuhvaćenim procesom javnog konkursa, dok se ostala dva člana imenuju sa liste eksperata koju utvrdi Agencija.

3. Komisije za izbor biraju predsjedavajućeg među svojim članovima i usvajaju poslovnik o svom radu većinom glasova svih članova.

Član 28.

Ostavka i izuzeće članova komisija za izbor

1. Ukoliko postoji sukob interesa koji se odnosi na člana komisije za izbor taj član daje ostavku na članstvo u komisiji.

2. Svaki prijavljeni kandidat može tražiti i dobiti od Agencije imena članova komisije za izbor.

3. Svaki prijavljeni kandidat može od Odbora za žalbe zatražiti izuzeće bilo kojeg člana komisije za izbor na osnovu:

- sukoba interesa iz člana 19. ovog zakona;
- očiglednog rizika od predrasuda i pristrasnosti;
- nedostatka neophodnog stručnog znanja.

4. Proces zapošljavanja neće se obustaviti tokom ispitivanja navoda za izuzeće člana komisije za izbor. U slučaju da Odbor za žalbe ili nadležni sud to zatraže, cjelokupni proces prijema kandidata bit će proglašen nevažećim. U tom slučaju Agencija ponovo organizira postupak javnog konkursa, u skladu sa ovim zakonom.

Član 29.

Javni konkurs

1. Agencija utvrđuje karakter i sadržaj javnog konkursa.

2. Javni konkurs sadrži:

- ispit općeg znanja;
- stručni ispit.

3. Vlada Federacije, na prijedlog Agencije, podzakonskim aktom utvrđuje uvjete, način i program polaganja ispita iz stava 2. ovog člana.

4. Kandidati koji su položili stručni upravni ispit ili pravosudni ispit izuzeti su od polaganja ispita općeg znanja iz stava 2. tačka a) ovog člana.

Član 30.

Izborni proces

1. Komisija za izbor provjerava i bira kandidate na osnovu profesionalnih sposobnosti procijenjenih putem javnog konkursa koje su identične za sve kandidate koji se prijavljuju za isto radno mjesto. Izbor kandidata komisija vrši u roku od 30 dana nakon isteka krajnjeg roka za prijave na javni konkurs.

2. Agencija donosi podzakonske akte kojima određuje sistem dodjele bodova za svakog kandidata u skladu sa čl. 25., 29. i 70. ovog zakona.

3. Agencija objavljuje rezultate javnog konkursa na oglasnoj ploči i pisano informira sve kandidate o rezultatima koje su postigli, u skladu sa ovim zakonom.

Član 31.

Postavljenje državnog službenika

1. Državnog službenika postavlja rukovodilac organa državne službe, uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije s liste uspješnih kandidata koji su prošli javni konkurs.

2. Nakon prethodno pribavljenog mišljenja od Agencije općinski načelnik i gradonačelnik postavljaju nadležne općinske i gradske državne službenike sa liste uspješnih kandidata koji su prošli javni konkurs.

3. Rezervna lista uspješnih kandidata čuva se do isteka probnog rada postavljenog državnog službenika.

4. Postavljenje državnog službenika vrši se rješenjem koje se objavljuje na oglasnoj ploči organa državne službe i dostavlja državnom službeniku. Prije preuzimanja dužnosti postavljeni državni službenik prima pisani opis svog radnog mjesta i opis uvjeta službe.

5. Rješenje o postavljenju sadrži:

- ime i prezime državnog službenika;
- naziv organa državne službe u koji je državni službenik postavljen;
- naziv radnog mjesta i platni razred.

6. Postavljeni državni službenik preuzima dužnost polaganjem zakletve vjernosti pred rukovodiocem organa državne službe. Tekst zakletve utvrđuje Agencija. Potpisani tekst zakletve sastavni je dio personalnog dosjea državnog službenika.

Član 32.

Probni period

1. Kada se radi o prvom zapošljavanju u organu državne službe državni službenik prolazi period probnog rada. Period probnog rada državnog službenika obuhvata period uvođenja u posao i period obavljanja dužnosti i ukupno traje šest mjeseci, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

2. Neposredno nadređeni državni službenik određuje se kao supervizor odgovoran za davanje ocjene rada na kraju probnog perioda. Ocjenjivanje probnog rada rukovodećih službenika vrši rukovodilac organa državne službe.

3. Ukoliko je ocjena rada:

- zadovoljavajuća, rukovodilac organa državne službe potvrđuje postavljenje državnog službenika na radno mjesto;
- nezadovoljavajuća, rukovodilac organa državne službe razrješava dužnosti državnog službenika koji time gubi svoj status bez primanja naknade zbog otpuštanja. U skladu sa članom 70. ovog zakona, razriješeni državni službenik ima pravo podnijeti žalbu Odboru za žalbe radi preispitivanja odluke.

4. Suprotno stavu 3. tačka b) ovog člana državnom službeniku može se produžiti probni rad do šest mjeseci trajanja u skladu sa utvrđenim zahtjevom koji se podnosi rukovodiocu organa državne službe.

5. Ukoliko je državni službenik razriješen dužnosti, u skladu sa stavom 3. tačka b) ovog člana, sljedeći uspješni kandidat s rezervne liste iz člana 31. stav 3. ovog zakona postavlja se na upražnjeno radno mjesto državnog službenika.

6. Probnom radu ne podliježu pripravnici iz člana 37. ovog zakona.

Član 33.

Ocjena rada

1. Ocjena rada državnog službenika podrazumijeva nadzor i ocjenu njegovog vršenja dužnosti utvrđenih radnim mjestom za vrijeme trajanja službe. Državni službenik ravnopravno saraduje tokom datog perioda sa njemu neposredno nadređenim državnim službenikom.

2. Ocjenu rada rukovodećih i drugih državnih službenika utvrđuje rukovodilac organa državne službe.

3. Rukovodilac organa državne službe ocjenjuje rad svih državnih službenika, na prijedlog neposredno nadređenog službenika najmanje svakih 12 mjeseci.

4. Ocjena rada zasniva se na rezultatima postignutim u realiziranju poslova predviđenih opisom radnog mjesta i ciljevima koje za dati vremenski period utvrdi neposredno nadređeni službenik.

5. Rezultati ostvareni u obavljanju poslova u toku perioda koji se ocjenjuje označavaju se sljedećim ocjenama: nezadovoljavajuće, zadovoljavajuće, uspješno i izuzetno uspješno, što se bliže određuje propisima koje donosi Agencija.

6. Rezultati ocjene rada uzimaju se u obzir prilikom unapređenja i internih premještaja. Svi državni službenici:

- imaju nesmetan pristup ocjenama svog rada koje se nalaze u ličnom dosjeu, u skladu sa članom 62. stav 1. ovog zakona;
- imaju mogućnost da u odgovarajućem vremenskom roku prilože pisane informacije uz ocjenu svoga rada i imaju pravo izjaviti žalbu Odboru za žalbe radi preispitivanja ocjene o radu.

7. Ukoliko je ocjena rada negativna, državni službenik u cilju poboljšanja situacije, prolazi kroz poseban program koji uz konsultacije sa njim odredi njegov direktno nadređeni državni službenik.

8. Ukoliko su dvije uzastopne ocjene rada negativne rukovodilac organa državne službe, po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, razrješava dužnosti državnog službenika. Državni službenik može izjaviti žalbu Odboru za žalbe radi preispitivanja razrješenja u skladu sa članom 65. ovog zakona.

Član 34.

Napredovanje i unapređenje

1. Napredovanje državnog službenika na više radno mjesto iz člana 6. stav 1. tačka a) ovog zakona u istom ili u drugom organu državne službe obavlja se isključivo putem javnog konkursa.

2. Unapređenje državnog službenika u višu kategoriju iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog zakona zasniva se na pozitivnoj ocjeni rada i o njemu odlučuje rukovodilac organa državne službe.

Član 35.

Interni premještaj

1. Interni premještaj sa radnog mjesta državnog službenika na slično radno mjesto u istom organu državne službe može biti dobrovoljan ili nametnut državnom službeniku, u skladu sa objektivno utvrđenim potrebama državne službe.

2. Za dobrovoljni premještaj neophodno je postojanje upražnjeno radnog mjesta u skladu sa članom 22. ovog zakona. Ovo upražnjeno radno mjesto popunjava se putem internog konkursa i na osnovu odgovarajućih zasluga državnog službenika koji se prijavio za radno mjesto u organu državne službe.

3. Ukoliko premještaj podrazumijeva i promjenu prebivališta državni službenik ima pravo na odgovarajuću naknadu u skladu sa pravilima koja utvrdi rukovodilac organa državne službe.

Član 36.

Prekobrajnost

1. Prekobrajnost nastaje isključivo kao posljedica reorganizacije, smanjenja obima poslova organa državne službe ili njegovog ukidanja.

2. Agencija proglašava državnog službenika prekobrajnim na prijedlog organa državne službe.

3. Državni službenik koji je proglašen prekobrajnim, u skladu sa članom 22. ovog zakona, može se:

- rasporediti na slično upražnjeno radno mjesto državnog službenika u drugom organu državne službe;
- ukoliko je ovo raspoređivanje nemoguće, državnom službeniku se nudi prijevremeno penzionisanje, u skladu sa zakonom (posebnim zakonom);
- ukoliko je prijevremeno penzionisanje nemoguće, rukovodilac organa državne službe razrješava dužnosti prekobrajnog državnog službenika koji može izjaviti žalbu Odboru za žalbe i zatražiti

preispitivanje svog razrješenja, u skladu s ovim zakonom;

- d) državni službenik koji je proglašen prekobrojnim, a nije dalje raspoređen, ima pravo na otpremninu u skladu sa članom 45. ovog zakona, te na naknadu za slučaj nezaposlenosti u skladu sa zakonom.

4. Ukoliko se u organu državne službe oglasi upražnjeno slično radno mjesto u roku od godinu dana od dana razrješenja sa dužnosti, prekobrojni državni službenik ima prednost prilikom ponovnog zaposlenja u organ državne službe.

Član 37.

Pripravnici

1. Rukovodilac organa državne službe može zatražiti od Agencije da u državnu službu primi pripravnika koji se zapošljava na osnovu javnog konkursa kojeg objavljuje Agencija.

2. Organ državne službe dužan je da obavijesti pripravnika o sadržaju programa i načinu na koji se nadgleda njegov pripravniki rad.

3. Pripravništvo traje godinu dana nakon čega pripravnik stiže pravo prijave na javni konkurs, u skladu sa članom 29. ovog zakona.

V. POGLAVLJE - PLAĆE I NAKNADE

Član 38.

Kriteriji za utvrđivanje plaća

1. Državni službenik ima pravo na plaću koja odgovara radnom mjestu državnog službenika.

2. Odredbe čl. od 38. do 45. ovog zakona predstavljaju strukturu plaća za državne službenike u organima državne službe u Federaciji.

Član 39.

Struktura plaća

1. Polazna osnova za obračun plaće za sve državne službenike u organima državne službe ista je na svim nivoima vlasti i utvrđuje je Vlada Federacije u skladu sa radnim mjestima u državnoj službi utvrđenim u članu 6. stav 1. ovog zakona.

2. Polaznu osnovu iz stava 1. ovog člana za obračun plaće za državne službenike dogovaraju sindikat, Vlada Federacije i vlade kantona.

3. Koeficijente koji se odnose na platne razrede i unutar platnih razreda utvrđuje Vlada Federacije za federalne organe državne službe, vlada kantona za kantonalne organe državne službe, a općinsko i gradsko vijeće za državne službenike općine, odnosno gradske državne službenike, u skladu s radnim mjestima u državnoj službi utvrđenim u članu 6. stav 1. ovog zakona.

Član 40.

Obračun plaća

1. Plaća se određuje tako da se osnovica iz člana 39. stav 1. ovog zakona pomnoži sa koeficijentom platnog razreda i ukupan iznos poveća na osnovu radnog staža.

2. Državni službenik koji u posljednje dvije uzastopne godine bude ocijenjen ocjenom najmanje "izuzetno uspješan" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 20% od visine plaće utvrđene za to radno mjesto, s tim da takvim povećanjem ne prelazi plaću narednog platnog razreda, a državni službenik koji u posljednje uzastopno dvije godine dobije ocjenu najmanje "uspješan" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 10% od plaće utvrđene za to radno mjesto, dok državni službenik koji u posljednje uzastopno dvije godine bude ocijenjen najmanje ocjenom "zadovoljava" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 5% od visine plaće utvrđene za to radno mjesto.

3. Plaća se povećava za 0,5% za svaku započetu godinu radnog staža a najviše do 20%.

Član 41.

Naknada za privremeno obavljanje poslova

1. U slučaju da se u nekom od organa državne službe ne mogu popuniti radna mjesta državnih službenika zbog nemogućnosti osiguravanja kadrova, državnim službenicima koji privremeno obavljaju taj posao u organu državne službe

povećava se plaća do 50% u zavisnosti od nastalog povećanja obima posla.

2. Agencija daje mišljenje da li su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti potrebni za primjenu stava 1. ovog člana.

Član 42.

Plaćeno odsustvo

Državni službenik ima pravo na naknadu plaće do visine jedne plaće za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog odsustva i za prvih 30 dana odsustva sa posla zbog bolesti ili invalidnosti.

Član 43.

Ostale naknade

1. Državni službenik ima pravo na naknadu za:

- troškove prijevoza na posao i sa posla;
- prehranu za vrijeme rada;
- regres za godišnji odmor;
- slučaj teže bolesti i naknadu koju u slučaju smrti državnog službenika ili člana uže porodice prima član njegove porodice;
- troškove selidbe iz mjesta stalnog prebivališta u mjesto gdje ima službeni stan i nazad;
- troškove za obrazovanje;
- jubilarnu nagradu;
- otpremninu pri odlasku u penziju.

2. Rukovodeći državni službenici čije je mjesto prebivališta udaljeno više od 120 kilometara od mjesta organa državne službe u kojem obavljaju službenu dužnost imaju pravo u dvije naredne godine na naknadu troškova odvojenog života i smještaja u mjestu rada.

3. Vlada Federacije podzakonskim propisom utvrđuje kriterije i uvjete za ostvarivanje naknada iz stava 1. ovog člana.

4. Vlada Federacije i vlade kantona kolektivnim ugovorom u pregovoru sa sindikatom utvrđuju visinu naknada iz stava 1. ovog člana.

Član 44.

Naknada za službena putovanja

1. Državni službenik ima pravo na naknadu troškova u vezi sa službenim putovanjima kao što su dnevnice, troškovi prijevoza i sl.

2. Vlada Federacije podzakonskim aktom utvrđuje vrstu i visinu troškova iz stava 1. ovog člana čija se visina utvrđuje u kolektivnom ugovoru u pregovoru sa sindikatom.

Član 45.

Prava u slučaju prekobrojnosti

1. U slučaju razrješenja državnog službenika s dužnosti nastalog usljed prekobrojnosti iz člana 36. ovog zakona, razriješeni državni službenik ima pravo na otpremninu u iznosu od najmanje šest mjesečnih plaća.

2. Razriješeni državni službenik ima pravo na jedan dodatni mjesec otpremnine za svaku dodatnu godinu radnog staža a najviše do 12 godina radnog staža. Otpremnina za državne službenike koji imaju više od dvanaest godina radnog staža jednaka je iznosu od 12 jednomjesečnih plaća.

Član 46.

Osiguranje plaća i naknada državnih službenika

1. Sredstva za plaće i naknade državnih službenika utvrđuju se u budžetu Federacije, kantona, grada i općine.

2. Rukovodilac organa državne službe donosi Pravilnik o plaćama i naknadama, u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima.

VI. POGLAVLJE - UVJETI RADA

Član 47.

Propisi o radu i socijalnom osiguranju

Na državnog službenika primjenjuju se Zakon o radu, ostali zakoni i kolektivni ugovori kojima se uređuju prava i obaveze iz radnih odnosa, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

Члан 48.

Odsustvo i godišnji odmor

1. Državni službenici na radnim mjestima iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog zakona imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 20 radnih dana i na plaćeno odsustvo od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.

2. Državni službenici na radnim mjestima iz člana 6. stav 1. tačka a) ovog zakona imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 25 radnih dana i na plaćeno odsustvo od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.

3. Godišnji odmor za državne službenike u trajanju dužem od odmora predviđenog u st. 1. i 2. ovog člana utvrđuje Vlada Federacije podzakonskim aktom.

4. Godišnji odmor po svim osnovama ne može biti duži od 36 radnih dana.

5. Dužina godišnjeg odmora iz st. 1. i 2. ovog člana utvrđuje se od Vlade Federacije i vlade kantona kolektivnim ugovorom u pregovoru sa sindikatom.

Члан 49.

Neplaćeno odsustvo i rad sa skraćenim radnim vremenom

Vlada Federacije utvrđuje bliže uvjete u skladu s kojim državni službenik može uzeti neplaćeno odsustvo i kada se može dužnost državnog službenika obavljati sa skraćenim radnim vremenom.

Члан 50.

Stručno obrazovanje i usavršavanje

1. Državni službenici obavezni su da neprestano rade na svom stručnom obrazovanju i usavršavanju.

2. Državni službenik ima pravo i obavezu učestvovati na savjetovanjima i drugim oblicima obrazovnih aktivnosti.

3. O učestvovanju državnih službenika na savjetovanjima i drugim oblicima obrazovnih aktivnosti odlučuje rukovodilac organa državne službe vodeći pri tome računa o podjednakom učestvovanju svih državnih službenika.

VII. POGLAVLJE - PRESTANAK RADNOG ODNOSA

Члан 51.

Prestanak radnog odnosa državnog službenika

Državnom službeniku prestaje radni odnos u organu državne službe u sljedećim slučajevima:

- a) dobrovoljnim istupanjem iz državne službe;
- b) ispunjavanjem zakonskih godina života, odnosno navršenjem 40 godina penzijskog staža;
- c) gubitkom državljanstva Bosne i Hercegovine;
- d) sticanjem državljanstva druge države suprotno Ustavu Bosne i Hercegovine i njenim zakonima;
- e) prekobrojnošću;
- f) odbijanjem polaganja zakletve vjernosti i/ili potpisivanja teksta zakletve vjernosti;
- g) nezadovoljavajući probni period;
- h) dvije uzastopno negativne ocjene rada;
- i) ako je osuđen za krivično djelo i zbog izdržavanja kazne zatvora mora biti odsutan sa rada u državnoj službi duže od šest mjeseci;
- j) na osnovu izrečene disciplinske mjere prestanka radnog odnosa u državnoj službi.
- k) predajom dokumenta ili izjava tokom postupka podnošenja prijave za prijem u državnu službu za koje se kasnije pokaže da su lažni.

Члан 52.

Postupak za prestanak radnog odnosa

1. Državnog službenika razrješava rukovodilac organa državne službe prema prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, sa izuzetkom člana 51. stav 1. tačka h) ovog zakona.

2. Općinske državne službenike razrješava općinski načelnik, uz pribavljeno mišljenje Agencije, s izuzetkom člana 51. stav 1. tačka h) ovog zakona.

3. Gradske državne službenike razrješava gradonačelnik, uz pribavljeno mišljenje Agencije, s izuzetkom člana 51. stav 1. tačka h) ovog zakona.

4. Državni službenik iz st. 1., 2. i 3. ovog člana može u roku od 15 dana od prijema odluke o razrješanju podnijeti žalbu Odboru za žalbe. Žalba odlaže izvršenje odluke o razrješanju.

Члан 53.

Naknade

Državni službenik ne ostvaruje pravo na otpremninu ako izgubi svoj status, osim u slučajevima iz člana 51. stav 1. tačka e) ovog zakona.

Члан 54.

Nepravilna postavljenja

Odbor za žalbe poništiti će upošljavanje i postavljenje državnog službenika koji je postavljen suprotno odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donesenih na osnovu ovog zakona.

VIII. POGLAVLJE - DISCIPLINSKA ODGOVORNOST DRŽAVNOG SLUŽBENIKA

Члан 55.

Disciplinska odgovornost

1. Državni službenik može se smatrati disciplinski odgovornim zbog kršenja službenih dužnosti utvrđenih ovim zakonom nastalih kao rezultat njegove krivice.

2. Povrede službenih dužnosti mogu biti:

- a) izvršenje radnji koje predstavljaju krivično djelo protiv službene dužnosti ili drugo krivično djelo, odnosno prekršaj kojim se nanosi šteta ugledu državne službe što čini državnog službenika nepodobnim za rad u državnoj službi;
- b) odavanje državne, vojne i službene tajne;
- c) zloupotrebe i prekoračenja službenih ovlasti;
- d) neizvršavanje ili nesavjesno i nemarno vršenje povjerenih poslova i zadataka;
- e) bavljenje djelatnostima kojima se onemogućava ili otežava građanima ili drugim licima da ostvaruju svoja prava u postupcima pred organima državne službe;
- f) bavljenje djelatnostima ili radom koji je u suprotnosti sa interesima državne službe;
- g) prouzrokovanje veće materijalne štete namjerno ili iz krajnje nepažnje;
- h) neopravdan izostanak s posla;
- i) kršenje pravila radne discipline u državnoj službi;
- j) neblagovremeno i neuredno izvršenje povjerenih poslova i zadataka u državnoj službi;
- k) neprimjerenom ponašanje prema građanima, saradnicima i drugim licima u vršenju državne službe.

3. Odgovornost za izvršenje krivičnih djela i prekršaja ne isključuje disciplinsku odgovornost državnog službenika, pod uvjetom da takvo djelo istovremeno predstavlja povredu službene dužnosti.

4. Vlada Federacije donosi podzakonske akte kojima će se pobliže urediti povrede službene dužnosti i regulirati pravila disciplinskog postupka.

Члан 56.

Disciplinski postupak

1. Radi pokretanja disciplinskog postupka svi državni službenici mogu rukovodiocu organa državne službe podnijeti disciplinsku prijavu koja mora biti obrazložena.

2. Disciplinski postupak protiv državnog službenika pokreće rukovodilac organa državne službe ili lice koje on odredi.

3. Disciplinski postupak protiv državnog službenika vodi disciplinska komisija i izriče disciplinske mjere.

4. Članove disciplinske komisije imenuje Agencija. Komisiju čine tri člana, a rukovodilac organa državne službe ne može biti član komisije.

5. Disciplinska komisija tokom postupka pribavlja mišljenje medijatora državne službe o podnesenoj disciplinskoj prijavi.

6. Agencija izvršava konačna rješenja donesena u disciplinskom postupku.

7. Protiv odluke disciplinske komisije državni službenik ima pravo izjaviti žalbu Odboru za žalbe radi preispitivanja donesene odluke. Žalba se može izjaviti u roku od 15 dana od dana prijema odluke disciplinske komisije.

Član 57.

Disciplinske mjere

U slučaju da državni službenik učini povredu službene dužnosti iz člana 55. ovog zakona, mogu se izreći sljedeće disciplinske mjere:

- a) javna pisana opomena;
- b) suspenzija prava učestvovanja u javnim konkursima za unapređenje u državnoj službi u periodu od najviše dvije godine;
- c) kaznena suspenzija sa poslova i plaće tokom perioda od dva dana do 30 dana;
- d) vraćanje na nižu kategoriju u okviru radnih mjesta iz člana 6. ovog zakona;
- e) prestanak radnog odnosa u državnoj službi.

Član 58.

Krivični postupak

1. U slučaju da se protiv državnog službenika pokrene krivični postupak na osnovu istih činjenica koje su razmatrane u disciplinskom postupku, svi pokrenuti disciplinski postupci se suspendiraju.

2. Ukoliko se državni službenik koji je okrivljen oslobodi:

- a) vraća se na svoje ranije radno mjesto i njegov personalni dosje ne smije sadržavati informacije o krivičnom postupku i/ili preventivnoj suspenziji u vezi s tim postupkom;
- b) disciplinske mjere se ne mogu preduzeti na osnovu istih činjenica po kojima je državni službenik oslobođen u krivičnom postupku.

3. Ukoliko se optužba za krivično djelo protiv državnog službenika odbije, disciplinski postupak se može preduzeti na osnovu istih činjenica, u skladu sa članom 55. ovog zakona.

4. Ukoliko se državni službenik protiv kojeg je pokrenut krivični postupak proglasi krivim i osudi, organ državne službe obavezuje se činjenicama koje je utvrdio nadležni sud.

Član 59.

Preventivna suspenzija

1. Ako se pokrene postupak u skladu sa članom 58. ovog zakona, rukovodilac organa državne službe dužan je državnog službenika odmah da suspendira u slučajevima:

- a) ako se protiv državnog službenika pokrene krivični postupak za krivično djelo počinjeno u vršenju službene dužnosti i/ili;
- b) ako se državni službenik nalazi u pritvoru.

2. Ako se pokrene postupak u skladu sa članom 58. ovog zakona rukovodilac organa državne službe može suspendirati državnog službenika u slučajevima:

- a) ako je protiv državnog službenika pokrenut krivični postupak za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina;
- b) ako je državni službenik zatečen u izvršenju krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina i
- c) ako postoje ozbiljni razlozi koji ukazuju na izvršenje krivičnog djela.

3. U slučaju preventivne suspenzije:

- a) državni službenik koji je suspendiran prima puni iznos plaće;
- b) disciplinski postupak se suspendira sve dok se ne donese pravomoćna presuda nadležnog suda.

Član 60.

Odgovornost za materijalnu štetu

1. Državni službenik dužan je naknaditi materijalnu štetu koju u vršenju državne službe učini namjerno ili krajnjom nepažnjom.

2. Postojanje štete, njenu visinu i okolnosti pod kojima je šteta učinjena, odnosno krivicu državnog službenika za učinjenu štetu utvrđuje komisija koju rješenjem obrazuje rukovodilac organa državne službe. O izvršenju tih poslova komisija sastavlja zapisnik.

3. Na osnovu zapisnika iz stava 2. ovog člana, rukovodilac organa državne službe donosi rješenje o naknadi štete kojim se utvrđuje visina štete, rok i način isplate štete.

4. Protiv rješenja o šteti iz stava 3. ovog člana državni službenik ima pravo izjaviti žalbu Odboru za žalbe u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

5. Štetu koju državni službenik učini građanima ili pravnim licima ili organu državne službe svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u vršenju državne službe, naknada je organ državne službe čiji je državni službenik učinio štetu, a onda organ državne službe ima pravo regresa isplaćene štete od državnog službenika.

6. Organ državne službe obavezan je naknaditi štetu državnog službeniku koju on pretrpi na službi ili u vezi sa službom, prema općim propisima o odgovornosti za štetu.

7. Ako državni službenik odbije da naknadi štetu utvrđenu u rješenju iz stava 3. ovog člana, u tom slučaju postupak za naknadu štete pokreće se pred nadležnim sudom.

IX. POGLAVLJE - UPRAVLJANJE DRŽAVNOM SLUŽBOM

Član 61.

Smjernice vođenja kadrovske politike

Vlada Federacije odnosno vlada kantona, općinsko i gradsko vijeće utvrđuju opće smjernice za vođenje kadrovske politike u organima državne službe i o tome mogu donositi odgovarajuće akte, u skladu s ovim zakonom.

Član 62.

Organi državne službe

1. Rukovodilac organa državne službe zadužen je za provedbu odredaba ovog zakona i osigurava upravljanje osobljem organa državne službe i vodi lične administrativne dosjee za svakog državnog službenika i osigurava da svaki državni službenik koji obavlja dužnosti u organu državne službe ima nesmetan pristup svom administrativnom dosjeu.

2. Rukovodilac organa državne službe u izvršavanju poslova iz stava 1. ovog člana usklađuje svoje aktivnosti i saraduje sa Agencijom.

Član 63.

Medijator državne službe

1. Medijator državne službe pomaže u provedbi i poštovanju načela utvrđenih u ovom zakonu i u skladu sa odredbama ovog zakona djeluje kao posrednik u svim pitanjima koja se odnose na status državnog službenika, u skladu s ovim zakonom.

2. Svi državni službenici i namještenici organa državne službe, u saradnji sa sindikatom, biraju na mjesto medijatora državne službe jednog državnog službenika. Medijator državne službe ne smije biti rukovodilac organa državne službe u organu u kojem obavlja svoju dužnost.

3. Dva ili više organa državne službe mogu izabrati zajedničkog medijatora državne službe.

4. Izbor medijatora državne službe potvrđuje Agencija.

X. POGLAVLJE - AGENCIJA ZA DRŽAVNU SLUŽBU I ODBOR ZA ŽALBE

Član 64.

Agencija za državnu službu

1. Vlada Federacije osniva Agenciju za državnu službu Federacije.

2. Agencija vrši sljedeće poslove:

- a) utvrđuje jedinstvene kriterije, pravila i postupke selekcije, imenovanja i postavljanja državnih službenika u organima državne službe u Federaciji, u skladu s ovim zakonom;
- b) planira i realizira proces zapošljavanja državnih službenika na zahtjev i u skladu sa potražnjom organa državne službe;
- c) organizira i realizira stručno obrazovanje i usavršavanje državnih službenika zaposlenih u organima državne službe, kao i razvoj državne službe;
- d) organizira edukaciju kandidata za polaganje stručnog ispita za državnu službu koji predstavlja uvjet za rad u organu državne službe;

- e) pruža stručnu pomoć organima državne službe u realiziranju njihove kadrovske politike, organizacijskih poboljšanja i razvoja, kao i uspostavljanje i vođenje registra državnih službenika;
- f) podnosi godišnji izvještaj o stanju kadrova u organima državne službe u Federaciji i podnosi svoj plan rada za narednu godinu Vladi Federacije na odobranje;
- g) obavlja ostale poslove i zadatke koji su joj ovim zakonom stavljeni u nadležnost.

3. Agencijom rukovodi direktor Agencije kojeg imenuje Vlada Federacije na osnovu javnog konkursa.

4. Direktor Agencije ima status sekretara.

5. Direktor Agencije donosi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Agencije, uz saglasnost Vlade Federacije.

6. Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji Agencije uredit će se osnivanje detaširanih odjeljenja u kantonima koja će vršiti poslove i zadatke iz nadležnosti Agencije.

7. Vlada Federacije može svojim propisom urediti osnivanje posebne institucije koja će vršiti edukaciju državnih službenika.

Član 65.

Odbor državne službe za žalbe

1. Vlada Federacije osniva Odbor državne službe za žalbe (Odbor za žalbe) koji se sastoji od tri člana.

2. Javni konkurs za popunjavanje slobodnih radnih mjesta u Odboru za žalbe oglašava se u tri visokotiražna dnevna lista koji se distribuiraju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, najmanje jedan mjesec prije roka za predaju molbi. Konkurs sadrži iste uvjete koji su navedeni u članu 23. stav 3. i članu 25. ovog zakona.

3. Nezavisna komisija za izbor kandidata, koju imenuje Vlada Federacije, bira članove Odbora za žalbe na osnovu njihovog radnog iskustva i demonstrirane sposobnosti da obavljaju dužnost u Odboru za žalbe. Odredbe člana 27. st. 2. i 3., člana 28. stav 1. i člana 29. stav 2. ovog zakona odnose se i na komisiju za izbor kandidata i na postupak izbora članova Odbora za žalbe.

4. Vlada Federacije imenuje članove Odbora za žalbe na rok od četiri godine sa mogućnošću ponovnog izbora.

5. Član Odbora za žalbe je:

- a) nezavisan i nepristran;
- b) ne može biti na javnoj funkciji na koju je izabran izravno ili neizravno, odnosno ne može biti imenovan na radno mjesto u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini;
- c) povlači se sa dužnosti prije isteka mandata samo na inicijativu Vlade Federacije koja je pokrenuta usljed izuzetnih okolnosti i konsenzusom ostalih članova Odbora za žalbe.

6. Činom imenovanja članovi Odbora za žalbe ostvaruju prava iz radnog odnosa na osnovu statusa koji odgovara statusu sekretara.

7. Odbor za žalbe, u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim propisima, odlučuje u drugom stepenu o svim žalbama koje se izjave na rješenja rukovodilaca organa državne službe, o žalbama koje se izjave na odluke disciplinske komisije i o žalbama koje se izjave na odluke direktora Agencije i to na zahtjev:

- a) državnog službenika na kojeg se sporna odluka, preduzeta ili propuštena radnja odnosi;
- b) organa državne službe gdje državni službenik obavlja svoju dužnost;
- c) Agencije.

8. Odbor za žalbe:

- a) saslušava podnosioca žalbe ukoliko je to primjereno situaciji;
- b) poziva svjedoke i eksperte kada se to smatra neophodnim;
- c) traži i dobiva sve relevantne informacije od nadležnih organa;
- d) usvaja poslovnik o svom radu koji se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

9. Odluke Odbora za žalbe moraju biti donesene na zakonskim osnovama i pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Odluke Odbora za žalbe su:

- a) konačne i podliježu svakom preispitivanju od nadležnog suda. Postupak pred sudom može se pokrenuti u roku od 30 dana od dana prijema konačne odluke.
- b) Dostavit će se podnosiocu u roku od osam dana od dana donošenja.

XI. POGLAVLJE - NAMJEŠTENICI

Član 66.

Namještenici

1. Poslovi koje vrše namještenici, kao i kategorije u okviru radnih mjesta namještenika u organima državne službe, kao i kategorije plaća uređuju se posebnim zakonom.

2. Vrsta, obim i stepen složenosti i opis poslova namještenika uređuju se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji koji donosi rukovodilac organa državne službe, u skladu sa stavom 1. ovog člana.

3. Principi utvrđeni ovim zakonom koji se odnose na postavljanje, unapređenje, prekobrojno osoblje, disciplinsku odgovornost i prestanak radnog odnosa državnih službenika, utvrđen u ovom zakonu, shodno se mogu primjenjivati i na namještenike.

XII. POGLAVLJE - PRIJELAZNE ODREDBE

Član 67.

Postojeći državni službenici

1. Zakonski status državnih službenika u postojećim organima državne službe u Federaciji ostaje isti danom stupanja na snagu ovog zakona sve dok nadležna agencija za njihova radna mjesta ne obavi kompletan postupak revizije u skladu sa ovim zakonom.

2. Agencija donosi rješenje o prestanku radnog odnosa službenika iz stava 1. ovog člana koji su imenovani u suprotnosti sa Zakonom koji je bio na snazi u vrijeme njihovog imenovanja ili koji ne ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog zakona. Za upražnjena radna mjesta organizira se javna konkurencija u skladu sa odredbama člana 24. ovog zakona. Rješenje o prestanku radnog odnosa stupa na snagu nakon okončanja kompletnog postupka javne konkurencije u skladu sa ovim zakonom.

3. Iskustvo kandidata koji je prethodno bio na radnom mjestu na koje se odnosi javna konkurencija može biti uzeto u obzir za vrijeme procesa javne konkurencije.

4. Službenici iz stava 1. ovog člana koji su zaposleni u skladu sa Zakonom koji je bio na snazi u momentu postavljanja i koji ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog zakona, prolaze kroz postupak ocjenjivanja u trajanju od 18 mjeseci. Postupak ocjenjivanja uređuje Agencija uzimajući u obzir princip ocjene rada iz člana 33. ovog zakona.

5. Rukovodilac organa državne službe potvrđuje postavljanje onih službenika koji su uspješno prošli postupak ocjenjivanja, a otpušta one koji nisu uspješno prošli postupak ocjenjivanja ili ne ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog zakona. Za upražnjena radna mjesta koja se ne popune putem internog oglašavanja, popuna se vrši putem javnog oglašavanja u skladu sa ovim zakonom.

Član 68.

Naknada

1. Službenik u organu državne službe kojem, u smislu člana 67. ovog zakona, prestane radni odnos ima pravo na otpremninu u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u organu državne službe u mjesecu koji je prethodio mjesecu u kojem je državni službenik primio konačnu odluku o prestanku radnog odnosa.

2. Otpremnina iz stava 1. ovog člana isplaćuje se državnom službeniku za ukupan radni staž osiguranja, a utvrđuje se tako da se prosječna plaća iz stava 1. ovog člana pomnoži sa koeficijentom i to za:

Radni staž osiguranja	Koeficijent
a) do 5 godina	1,33
b) od 5 do 10 godina	2,00
c) od 10 do 20 godina	2,66
d) više od 20 godina	3,00.

Član 69.

Odlučivanje o otpremninama

1. Rukovodilac organa državne službe dužan je u rješenju o prestanku radnog odnosa, po službenoj dužnosti odlučiti i o pravu na otpremninu službenika u smislu člana 68. ovog zakona.

2. Otpremninu utvrđenu u rješenju iz stava 1. ovog člana isplaćuje organ državne službe u kojem je državni službenik bio zaposlen.

Član 70.

Žalba

Službenik koji smatra da je rukovodilac organa državne službe povrijedio neko njegovo pravo koje je utvrđeno u prijelaznim odredbama ovog zakona može u roku od 15 dana od dana prijema takvog rješenja izjaviti žalbu Odboru za žalbe, u skladu sa članom 65. ovog zakona.

Član 71.

Lica imenovana na javnu funkciju prije stupanja na snagu Zakona

Izuzetno od člana 19. stav 1. tač. c) i d) ovog zakona, državni službenici imenovani na javnu funkciju prije stupanja na snagu ovog zakona, a koji su zatečeni na izabranoj funkciji prilikom stupanja na snagu ovog zakona, istekom mandata mogu se vratiti na isto ili drugo radno mjesto u okviru istog ili drugog organa državne službe u roku od 30 dana od dana isteka mandata ukoliko postoji upražnjeno takvo radno mjesto.

XIII. POGLAVLJE - PRAĆENJE IZVRŠENJA ZAKONA

Član 72.

1. Vlada Federacije odnosno vlade kantona najmanje jedanput u šest mjeseci razmatraju izvještaj o provođenju ovog zakona i donose mjere za unapređenje stanja u državnoj službi.

2. Vlada Federacije na kraju svake godine, a i ranije prema potrebi, dostavlja Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine izvještaj o stanju u državnoj službi u Federaciji.

XIV. POGLAVLJE - NADZOR NAD PRIMJENOM OVOG ZAKONA

Član 73.

Upravni nadzor nad primjenom ovog zakona obavlja Federalno ministarstvo pravde.

XV. POGLAVLJE - PRIMJENA OVOG ZAKONA NA DRUGE ORGANE I SLUŽBE

Član 74.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i općina, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

XVI. POGLAVLJE - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 75.

1. U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona Vlada Federacije će:

- a) objaviti javni konkurs za radno mjesto direktora Agencije;
- b) objaviti javni konkurs za mjesta članova Odbora za žalbe;
- c) imenovati radnu grupu koju čini pet članova, u skladu sa članom 27. stav 2. ovog zakona koja će biti nadležna da:
 - obavlja funkciju Komisije za izbor direktora Agencije;
 - obavlja funkciju Komisije za izbor članova Odbora za žalbe, u skladu sa članom 65. stav 3. ovog zakona;
 - pruža pomoć direktoru Agencije i članovima Odbora za žalbe u procesu organiziranja i osnivanja Agencije i Odbora za žalbe.

2. Vlada Federacije će u roku od mjesec dana nakon provedenog javnog konkursa imenovati članove Odbora za žalbe.

3. Direktor Agencije će u roku od mjesec dana od dana imenovanja za direktora donijeti pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Agencije. Nakon usvajanja ovog pravilnika Agencija će objaviti javni konkurs za popunjavanje radnih mjesta u Agenciji.

4. U roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona organi državne službe dužni su svoje pravilnike o unutrašnjoj organizaciji uskladiti s odredbama čl. od 6. do 16. ovog zakona.

5. Do uspostavljanja Agencije, Odbora za žalbe i donošenja podzakonskih akata na osnovu ovog zakona, primjenjuje se Zakon o radnim odnosima i plaćama službenika u organima uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 13/98) i podzakonski akti kojima su uređeni radno-pravni statusi državnih službenika u roku od najviše 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, osim ako nisu u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Član 76.

1. Zakon o radnim odnosima i plaćama službenika u organima uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 13/98) prestaje da važi u skladu s odredbom stava 5. člana 75. ovog zakona.

2. Danom stupanja na snagu ovog zakona propisi koji su u suprotnosti s odredbama ovog zakona imaju se uskladiti sa ovim zakonom.

Član 77.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Slavko Matić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Muhamed Ibrahimović, s. r.

Na temelju članka IV. B. 7.a (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkog doma održanoj 3. lipnja 2003. godine i na sjednici Doma naroda od 14. svibnja 2003. godine.

Broj 01-405/03
26. lipnja 2003. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
Niko Lozančić, v. r.

ZAKON**O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE****POGLAVLJE I. - TEMELJNE ODREDBE**

Članak 1.

Predmet Zakona

1. Ovim se zakonom uređuje radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), kantona, grada i općine (u daljnjem tekstu: organ državne službe).

2. Državni službenik je osoba postavljena rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, sukladno zakonu.

Članak 2.

Srazmjerna zastupljenost

1. U organima državne službe Federacije, kantona, gradova i općina, Bošnjaci, Hrvati i Srbi, kao konstitutivni narodi zajedno s

ostalima i građani Bosne i Hercegovine bit će srazmjerno zastupljeni.

2. Kao ustavno načelo, takva srazmjerna zastupljenost bazirat će se na popisu stanovništva iz 1991. godine, dok se Aneks 7. u cijelosti ne sprovede, izuzev u organima državne službe općina čiji su pojedini dijelovi po Daytonskom sporazumu i odlukama visokog predstavnika pripali drugome entitetu ili drugoj općini.

3. Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije) i vlade kantona nadziru zastupljenost državnih službenika u organima državne službe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 3.

Upošljavanje i promicanje

1. Upošljavanje i promicanje profesionalne karijere državnog službenika temelji se na javnom natječaju i profesionalnoj sposobnosti.

2. Upošljavanje u organima državne službe provodi se samo temeljem javnog natječaja i ispunjavanja uvjeta i kriterija propisanih ovim zakonom i posebnim zakonom, te sukladno kriterijima propisanim podzakonskim propisom donesenim na temelju ovoga zakona.

Članak 4.

Zakonska načela

Državna služba osigurava poštovanje i primjenu sljedećih načela:

- a) zakonitost;
- b) transparentnost i javnost;
- c) odgovornost;
- d) učinkovitost i ekonomičnost;
- e) profesionalna nepristranost;
- f) politička neovisnost.

Članak 5.

Izuzeće u primjeni

1. Članovi Parlamenta Federacije, predsjednik i potpredsjednici Federacije, članovi Vlade Federacije, suci Ustavnog suda Federacije, suci Vrhovnog suda Federacije i federalni tužitelji nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

2. Članovi kantonalne vlade, članovi skupština kantona, suci kantonalnih sudova i kantonalni tužitelji nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

3. Članovi općinskih vijeća, općinski načelnik svake općine i suci općinskih sudova nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

4. Članovi gradskih vijeća i gradonačelnici nisu državni službenici i njihov radno-pravni status se uređuje drugim propisima.

5. Osobe uposlene kao savjetnici nositelja dužnosti iz ovoga članka nisu državni službenici.

6. Ovaj zakon se ne primjenjuje na revizore uposlene u Uredu za reviziju Federacije Bosne i Hercegovine, pripadnike policije i oružanih snaga.

POGLAVLJE II. - RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Članak 6.

Radna mjesta u državnoj službi

1. Državni službenik se postavlja na jedno od sljedećih radnih mjesta:

- a) Rukovodeći državni službenici:
 - 1) rukovoditelj samostalne uprave i samostalne ustanove;
 - 2) tajnik organa državne službe;
 - 3) rukovoditelj uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva;
 - 4) pomoćnik rukovoditelja organa državne službe;
 - 5) glavni federalni i glavni kantonalni inspektori.
- b) Ostali državni službenici:
 - 1) šef unutarnje organizacijske jedinice;
 - 2) inspektori;
 - 3) stručni savjetnik;
 - 4) viši stručni suradnik;
 - 5) stručni suradnik.

2. Vlada Federacije propisuje vrstu i složenost poslova koji se obavljaju u okviru radnih mjesta državnih službenika iz stavka 1. ovoga članka.

3. Kategorije u okviru radnih mjesta državnih službenika utvrđuju se pravilnikom o unutarnjoj organizaciji organa državne službe, sukladno ovom zakonu i podzakonskim propisima donesenim na temelju ovoga zakona.

Članak 7.

Rukovoditelj samostalne uprave i samostalne ustanove

1. Rukovoditelj samostalne uprave i samostalne ustanove rukovodi upravom, odnosno ustanovom i odgovoran je za obavljanje svih poslova iz nadležnosti uprave, odnosno ustanove.

2. Rukovoditelj za svoj rad i upravljanje odgovara Vladi Federacije, odnosno vladi kantona.

Članak 8.

Tajnik organa državne službe

1. Tajnik organa državne službe obavlja poslove od značaja za unutarnju organizaciju i rad organa državne službe, koordinira radom odjela i sektora, surađuje između organa i drugih tijela državne službe i poduzeća, realizira program rada organa državne službe i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala koji su mu povjereni i obavlja i druge poslove koje mu odredi rukovoditelj organa državne službe.

2. Tajnik organa državne službe za svoj rad i upravljanje odgovara rukovoditelju organa državne službe.

Članak 9.

Rukovoditelj uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva

1. Rukovoditelj uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva rukovodi upravom, odnosno ustanovom, sukladno zakonu.

2. Rukovoditelj za svoj rad i upravljanje odgovara ministru i Vladi Federacije, odnosno ministru i Vladi kantona.

Članak 10.

Pomoćnik rukovoditelja organa državne službe

1. Pomoćnik rukovoditelja organa državne službe obavlja poslove rukovodnog obilježja unutar temeljne organizacijske jedinice i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih temeljnoj organizacijskoj jedinici.

2. Pomoćnik rukovoditelja organa državne službe za svoj rad i upravljanje odgovara rukovoditelju organa državne službe.

Članak 11.

Glavni federalni i glavni kantonalni inspektori

1. Glavni federalni i glavni kantonalni inspektori rukovode poslovima koji se odnose na inspekciju nad provođenjem federalnih zakona, odnosno kantonalnih zakona, drugih propisa i općih akata koji spadaju u njihovu nadležnost.

2. Prilikom obavljanja inspekcije glavni federalni inspektori ostvaruju suradnju s nadležnim kantonalnim, odnosno gradskim i općinskim inspektorima, koja se odnosi na pitanja od zajedničkog interesa za obavljanje inspekcije i pružaju im potrebnu stručnu pomoć.

Članak 12.

Šef unutarnje organizacijske jedinice

1. Šef unutarnje organizacijske jedinice upravlja jedinicom i obavlja složenije poslove i odgovoran je za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih unutarnjoj organizacijskoj jedinici.

2. Šef unutarnje organizacijske jedinice za svoj rad i upravljanje odgovara pomoćniku, odnosno tajniku organa državne službe ukoliko u danome organu državne službe nema pomoćnika rukovoditelja organa državne službe.

Članak 13.

Inspektori

Inspektori obavljaju poslove koji se odnose na inspeksijski nadzor nad primjenom zakona i drugih propisa donesenih na temelju zakona i radom organa državne službe, sukladno zakonu.

Članak 14.

Stručni savjetnik

1. Stručni savjetnik je državni službenik čija dužnost podrazumijeva odgovornost, visok stupanj stručnosti i neovisnosti u određenim područjima rada u okviru organizacijske jedinice.

2. Stručni savjetnik podnosi izvješće o svome radu pomoćniku rukovoditelja organa državne službe, odnosno rukovoditelju organizacijske jedinice.

Članak 15.

Viši stručni suradnik

1. Viši stručni suradnik obavlja odgovorne poslove u određenoj organizacijskoj jedinici.

2. Viši stručni suradnik podnosi izvješće o svojem radu rukovoditelju organizacijske jedinice.

Članak 16.

Stručni suradnik

Stručni suradnik je državni službenik specijaliziran za obavljanje određene oblasti rada.

POGLAVLJE III. - DUŽNOSTI I PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Članak 17.

Dužnosti državnog službenika

1. Državni službenik izvršava zadatke predviđene opisom radnoga mjesta i primjenjuje i osigurava poštovanje ustavno-pravnog poretka i zakona u državi Bosni i Hercegovini i Federaciji.

2. Ukoliko državni službenik primi naredbu za koju se pretpostavlja kako je nezakonita, postupa na sljedeći način:

- a) skreće pozornost izdavalatelju naredbe na njezinu nezakonitost;
- b) ako izdavalatelj naredbe ponovi naredbu, državni službenik zatražit će pismenu potvrdu u kojoj se navodi identitet izdavalatelja naredbe i precizan sadržaj naredbe;
- c) ako je naredba potvrđena, državni službenik izvješćuje o naredbi neposredno nadređenog izdavalatelja naredbe i prinuđen ju je izvršiti, osim ako naredba ne predstavlja kazneno djelo. U tom slučaju, državni službenik odbija ju izvršiti i prijavljuje slučaj nadležnom tužiteljstvu.

3. Državni službenik je nepristran, te osobito:

- a) izbjegava djelatnosti ili propuste u obavljanju svoje profesionalne dužnosti koje krše ili su nespojive s dužnostima utvrđenim ovim zakonom i suspreže se osobito od javnoga ispoljavanja svojih političkih uvjerenja i ne zlorabi vjerska uvjerenja;
- b) ne traži i ne prihvaća za sebe ili svoje srodnike bilo kakovu dobit, beneficiju, naknadu u novcu, uslugama i slično, osim onih dopuštenih ovim zakonom.

4. Državni službenik se u obavljanju svojih dužnosti rukovodi općim interesom, te osobito:

- a) služi i pomaže javnosti;
- b) dostavlja javnosti, zainteresiranim stranama i javnim organima informacije zatražene sukladno Zakonu o slobodi pristupa informacijama.

5. Državni službenik ne smije zauzimati nepokretnost u vlasništvu izbjeglice ili prognanika niti zauzimati stan za koji je izbjeglica ili prognanik podnio zahtjev za povratom stinarskog prava, niti zauzimati stan koji bi trebao biti pod upravom općinskog organa uprave zaduženog za stambena pitanja i koji bi trebao biti korišten u svrhu alternativnog smještaja.

6. Državni službenik ispunjava i druge dužnosti utvrđene ovim zakonom.

7. Državni službenik u obavljanju svojih zadataka osobito se rukovodi načelima utvrđenim u Etičkom kodeksu za državne službenike koji donosi Agencija za državnu službu (u daljnjem tekstu: Agencija). Kodeks se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Članak 18.

Prava državnog službenika

1. Državni službenik ima pravo:

- a) na stalni radni odnos do stjecanja uvjeta za mirovinu, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno;
- b) na odsutnost utvrđenu zakonom, kao i na nastavak rada na istome ili sličnome radnom mjestu po istjeku izbjivanja;
- c) biti nagrađen na temelju zadataka i rezultata rada kako je utvrđeno u poglavlju V. ovoga zakona;
- d) na plaću i naknadu na način utvrđen u poglavlju V. ovoga zakona;
- e) na potporu i pomoć u stručnom obrazovanju i profesionalnom usavršavanju s ciljem napredovanja u karijeri, putem obuke i na druge načine;
- f) na zaštitu svojeg fizičkog i moralnog integriteta od države tijekom obavljanja službenih dužnosti;
- g) da se nadređeni državni službenik prema njemu odnosi poštujući njegovo ljudsko dostojanstvo;
- h) osnovati ili se učlaniti u sindikat ili profesionalnu udrugu, sukladno zakonu;
- i) na štrajk, sukladno zakonu.

2. Državni službenik ima pravo na pošten i pravedan tretman na svim stanovištima kadrovske politike, bez obzira na nacionalnost, socijalno podrijetlo, entitetsko državljanstvo, prebivalište, vjeroispovijest, politička i druga uvjerenja, spol, rasu, rođenje, bračni status, starosnu dob, imovno stanje, hendikepiranost ili drugi status.

Članak 19.

Nespojivosti s dužnostima državnog službenika

1. Državni službenik ne smije obnašati dužnost, djelatnost ili biti na položaju koji dovodi do sukoba interesa s njegovim službenim dužnostima, a osobito:

- a) državni službenik ne smije obavljati dodanu djelatnost za koju se plaća naknada, osim u slučaju kada je to odobrio rukovoditelj organa državne službe. Vlada Federacije donosi podzakonski akt kojim se propisuju slučajevi u kojima se može dati ovakvo odobrenje;
- b) državni službenik koji je razriješen dužnosti u roku od dvije godine od dana razrješenja s dužnosti ne može se uposliti kod poslodavca kojemu je bio redoviti pretpostavljeni, odnosno ne može se uposliti u tvrtki nad čijim je radom provodio redoviti nadzor. On također ne smije primati bilo kakvu naknadu od toga poslodavca ili tvrtke u roku od dvije godine od dana razrješenja s dužnosti;
- c) s iznimkom rukovodećih državnih službenika, smatrat će se da je državni službenik na izbjivanju iz državne službe od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za javnu dužnost na koju se bira izravno ili neizravno, ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini. U tom slučaju, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi;
- d) državni službenik iz stavka 1. točke c) ovoga članka, s iznimkom rukovodećih državnih službenika, može se vratiti na isto ili slično radno mjesto u istomu ili drugomu organu državne službe najkasnije u roku od jednog mjeseca od nastupanja sljedećih slučajeva: neuspjeha na izborima, okončanja mandata i prestanka dužnosti u zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini;
- e) državni službenik ne može biti članom upravnih i drugih odbora političkih stranaka i ne smije sljediti upute političkih stranaka.

2. Sukladno ovom zakonu, prilikom postavljenja na radno mjesto državnog službenika, državni službenik predočit će sve informacije o imovini na raspolaganju državnog službenika.

3. Svi podaci iz stavka 2. ovoga članka se pohranjuju u evidenciji Registra državne službe, sukladno propisima o zaštiti podataka koji su na snazi u Federaciji.

Članak 20.

Prava i obveze savjetnika

1. Savjetniku iz stavka 5. članka 5. ovoga zakona, ne jamči se sigurnost uživanja položaja:

- savjetnik može biti razriješen dužnosti u bilo koje vrijeme od nositelja dužnosti iz članka 5. ovoga zakona, koji ga je imenovao na radno mjesto savjetnika;
- mandat savjetnika ne može biti dulji od mandata nositelja dužnosti čiji je savjetnik;
- imenovanje na mjesto savjetnika se ne može preinačiti u položaj državnog službenika sa sigurnošću uživanja položaja.

2. Ukoliko državni službenik, s iznimkom rukovodećih državnih službenika, bude imenovan na položaj savjetnika, smatrat će se kako je na izbivanju od trenutka kada je imenovan.

3. U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi.

4. Državni službenik iz stavka 2. ovoga članka, s iznimkom rukovodećih državnih službenika može se vratiti na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od jednog mjeseca od kada prestaje njegovo imenovanje, ako postoji slobodno radno mjesto.

5. Savjetnik podnosi ostavku od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za izborni položaj ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini.

6. Vlada Federacije donosi podzakonski propis kojime se uređuju specifični slučajevi nespojivosti s radnim mjestom savjetnika.

Članak 21.

Odlučivanje o pravima i dužnostima državnih službenika

1. O pravima i dužnostima državnih službenika iz radnoga odnosa, temeljem ovoga zakona i podzakonskih propisa, odlučuje rukovoditelj organa državne službe, osim kada je ovim zakonom i podzakonskim propisima utvrđeno da odlučuje drugi organ (Agencija i Odbor za prizive).

2. O pravima i dužnostima iz stavka 1. ovoga članka, donosi se rješenje.

3. Za donošenje i dostavu rješenja državnom službeniku, primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o upravnom postupku.

4. Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka, državni službenik ima pravo u roku od 15 dana od dana primitka rješenja uložiti priziv Odboru državne službe za prizive (u daljnjem tekstu: Odbor za prizive) radi preispitivanja pravilnosti donesenog rješenja.

POGLAVLJE IV. - UPRAŽNJENA RADNA MJESTA, PREMJEŠTAJ, UPOŠLJAVANJE, OCJENA RADA I PROMICANJE

Članak 22.

Upražnjena radna mjesta

1. Ukoliko u organu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika, organ državne službe prvo oglašava ovo upražnjeno radno mjesto interno u okviru državne službe u Federaciji. Organ državne službe razmatra može li se, sukladno članku 35. ovoga zakona, to radno mjesto popuniti internim premještajem državnog službenika uposlenog na sličnom radnom mjestu u organu državne službe u Federaciji.

2. Ukoliko ovakav interni premještaj nije moguć, upražnjeno mjesto se oglašava putem javnog natječaja koji se provodi sukladno ovom zakonu.

Članak 23.

Interno oglašavanje

1. Agencija oglašava upražnjeno radno mjesto u organu državne službe.

2. Interni oglas se objavljuje najmanje 20 dana prije konačnoga roka za prijave u organu državne službe u kojem se upražnjeno mjesto pojavilo i drugim organima državne službe u Federaciji.

3. Interni oglas sadrži:

- opis upražnjеног radnog mjesta;
- opis vrste natječaja;
- popis najvažnijih područja natječaja;
- spisak potrebnih dokumenata, rok i mjesto njihovog podnošenja;
- posebne akademske i profesionalne uvjete za radno mjesto koje se popunjava;
- druge uvjete koji se mogu smatrati primjerenim za odgovarajuće radno mjesto.

Članak 24.

Javno oglašavanje

1. Agencija oglašava javni natječaj za upražnjeno radno mjesto.

2. Javni natječaj se objavljuje najmanje jedan mjesec prije konačnoga roka za prijave u "Službenim novinama Federacije BiH" i u najmanje tri dnevna lista koji se distribuiraju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i na oglasnoj ploči svake općine.

3. Javni natječaj sadrži opće uvjete za postavljenje državnog službenika, te uvjete navedene u članku 23., stavak 3., ovoga zakona.

Članak 25.

Opći uvjeti za postavljenje državnog službenika

1. Za postavljenje na radno mjesto državnog službenika osoba mora ispunjavati sljedeće opće uvjete:

- biti državljanin Bosne i Hercegovine;
- biti starija od 18 godina;
- imati sveučilišnu diplomu ili druge obrazovne ili akademske kvalifikacije najmanje VII. stupnja stručne spreme;
- biti zdravstveno sposobna za obavljanje određenih poslova predviđenih za to radno mjesto;
- da u posljednje tri godine, od dana objave upražnjеног radnog mjesta, osoba nije otpuštena iz državne službe, kao posljedica disciplinske mjere, na bilo kojoj razini vlasti u Bosni i Hercegovini;
- da nije obuhvaćena odredbom članka IX.1 Ustava Bosne i Hercegovine.

2. Iznimno od uvjeta utvrđenih u stavku 1. ovoga članka, osobe sa višom stručnom spremom (VI. stupanj) koje su ranije postavljene kao državni službenici na radna mjesta u državnoj službi, mogu ostati na tom radnom mjestu u razdoblju ne duljem od dvije godine od stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 26.

Nediskriminiranje

Prilikom provedbe javnog natječaja Agencija osigurava da će se pri izboru državnog službenika postupati sukladno članku 18., stavak 2., ovoga zakona.

Članak 27.

Povjerenstva za izbor

1. Agencija imenuje posebna povjerenstva za izbor koja su nepristrana u provedbi javnog natječaja.

2. Povjerenstvo za izbor čini najmanje pet članova, od kojih su najmanje tri člana državni službenici iz organa državne službe, od kojih je jedan član sindikata, na koji se javni natječaj odnosi i koji imaju akademsko i profesionalno iskustvo u područjima obuhvaćenim procesom javnog natječaja, dok se ostala dva člana imenuju s liste eksperata koju utvrdi Agencija.

3. Povjerenstva za izbor biraju predsjedatelja među svojim članovima i usvajaju poslovnik o svojem radu većinom glasova svih članova.

Članak 28.**Ostavka i izuzeće članova povjerenstava za izbor**

1. Ukoliko postoji sukob interesa koji se odnosi na člana povjerenstva za izbor, taj član podnosi ostavku na članstvo u povjerenstvu.

2. Svaki prijavljeni kandidat može tražiti i dobiti od Agencije imena članova povjerenstva za izbor.

3. Svaki prijavljeni kandidat može od Odbora za prizive tražiti izuzeće bilo kojega člana povjerenstva za izbor na temelju:

- sukoba interesa iz članka 19. ovoga zakona;
- bjelodanog rizika od predrasuda i pristranosti;
- nedostatka neophodnog stručnoga znanja.

4. Postupak upošljavanja se neće obustaviti tijekom ispitivanja navoda za izuzeće člana povjerenstva za izbor. U slučaju tražnje Odbora za prizive ili nadležnoga suda, cjelokupni proces prijama kandidata bit će proglašen nevažećim. U tome slučaju, Agencija ponovno organizira postupak javnog natječaja, sukladno ovom zakonu.

Članak 29.**Javni natječaj**

1. Agencija utvrđuje značaj i sadržaj javnog natječaja.

2. Javni natječaj sadrži:

- ispit općega znanja;
- stručni ispit.

3. Vlada Federacije, na prijedlog Agencije, podzakonskim aktom utvrđuje uvjete, način i program polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.

4. Kandidati koji su položili stručni upravni ispit ili pravosudni ispit izuzeti su od polaganja ispita općega znanja iz stavka 2., točka a) ovoga članka.

Članak 30.**Izborni postupak**

1. Povjerenstvo za izbor provjerava i bira kandidate na temelju profesionalnih sposobnosti ocijenjenih putem javnog natječaja, istovjetnih za sve kandidate koji se prijavljuju za isto radno mjesto. Izbor kandidata povjerenstvo obavlja u roku od 30 dana nakon istjeka konačnoga roka za prijave na javni natječaj.

2. Agencija donosi podzakonske akte kojima određuje sustav dodjele bodova za svakog kandidata, sukladno čl. 25., 29. i 70. ovoga zakona.

3. Agencija objavljuje rezultate javnoga natječaja na oglasnoj ploči i pismeno informira sve kandidate o rezultatima koje su postigli, sukladno ovom zakonu.

Članak 31.**Postavljenje državnog službenika**

1. Državnog službenika postavlja rukovoditelj organa državne službe, uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije, s liste uspješnih kandidata koji su prošli javni natječaj.

2. Nakon prethodno pribavljenog mišljenja od Agencije, općinski načelnik i gradonačelnik postavljaju nadležne općinske i gradske državne službenike s liste uspješnih kandidata koji su prošli javni natječaj.

3. Pričuvna lista uspješnih kandidata čuva se do istjeka probnog rada postavljenoga državnog službenika.

4. Postavljenje državnog službenika se obavlja rješenjem koje se objavljuje na oglasnoj ploči organa državne službe i dostavlja državnom službeniku. Prije preuzimanja dužnosti, postavljeni državni službenik prima pismeni opis svojega radnog mjesta i opis uvjeta službe.

5. Rješenje o postavljenju sadrži:

- ime i prezime državnog službenika;
- naziv organa državne službe u koji je državni službenik postavljen;
- naziv radnog mjesta i platni razred.

6. Postavljeni državni službenik preuzima dužnost polaganjem prisege odanosti pred rukovoditeljem organa državne službe. Tekst prisege utvrđuje Agencija. Potpisani tekst prisege sastavni je dio osobnog dosjea državnog službenika.

Članak 32.**Probno razdoblje**

1. Kada je u pitanju prvo upošljavanje u organu državne službe, državni službenik prolazi razdoblje probnoga rada.

Razdoblje probnoga rada državnog službenika obuhvaća vrijeme uvođenja u posao i vrijeme obavljanja dužnosti i ukupno traje šest mjeseci, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

2. Neposredno nadređeni državni službenik se određuje kao supervizor odgovoran za davanje ocjene rada na završetku probnog razdoblja. Ocjenu probnog rada rukovodećih službenika obavlja rukovoditelj organa državne službe.

3. Ukoliko je ocjena rada:

- zadovoljavajuća, rukovoditelj organa državne službe potvrđuje postavljenje državnog službenika na radno mjesto;
- nezadovoljavajuća, rukovoditelj organa državne službe razrješava dužnosti državnog službenika, koji time gubi svoj status bez primanja naknade zbog otpuštanja. Sukladno članku 70. ovoga zakona, razriješeni državni službenik ima pravo uložiti priziv Odboru za prizive radi preispitivanja odluke.

4. Oprečno stavku 3., točka b) ovoga članka, državnim službeniku može se produljiti probni rad do šest mjeseci trajanja sukladno utemeljnom zahtjevu koji se podnosi rukovoditelju organa državne službe.

5. Ukoliko je državni službenik razriješen dužnosti, sukladno stavku 3., točka b) ovoga članka, sljedeći uspješni kandidat s pričuvne liste iz članka 31., stavak 3., ovoga zakona, postavlja se na upražnjeno radno mjesto državnog službenika.

6. Probnom radu ne podliježu vježbenici iz članka 37. ovoga zakona.

Članak 33.**Ocjena rada**

1. Ocjena rada državnog službenika podrazumijeva nadzor i ocjenu njegovog obavljanja dužnosti utvrđenih radnim mjestom za vrijeme trajanja službe. Državni službenik jednakopravno surađuje tijekom danoga razdoblja sa njemu neposredno nadređenim državnim službenikom.

2. Ocjenu rada rukovodećih i drugih državnih službenika utvrđuje rukovoditelj organa državne službe.

3. Rukovoditelj organa državne službe ocjenjuje rad svih državnih službenika, na prijedlog neposredno nadređenog službenika, najmanje svakih 12 mjeseci.

4. Ocjena rada se temelji na rezultatima postignutim u realiziranju poslova predviđenih opisom radnoga mjesta i ciljevima koje za dano razdoblje utvrdi neposredno nadređeni službenik.

5. Rezultati ostvareni u obavljanju poslova u tijeku perioda koji se ocjenjuje označuju se sljedećim ocjenama: nezadovoljavajuće, zadovoljavajuće, uspješno i iznimno uspješno, što se bliže određuje propisima koje donosi Agencija.

6. Rezultati ocjene rada se uzimaju u obzir prilikom promicanja i internih premještaja. Svi državni službenici imaju:

- nesmetan pristup ocjenama svoga rada koje se nalaze u osobnom dosjeu, sukladno članku 62., stavak 1., ovoga zakona;
- mogućnost u odgovarajućem vremenskom roku priložiti pismene informacije uz ocjenu svoga rada i imaju pravo uložiti priziv Odboru za prizive radi preispitivanja ocjene o radu.

7. Ukoliko je ocjena rada negativna, državni službenik, s ciljem poboljšanja stanja, prolazi poseban program koji uz konzultacije s njim odredi njegov neposredno nadređeni državni službenik.

8. Ukoliko su dvije uzastopne ocjene rada negativne, rukovoditelj organa državne službe po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, razrješava dužnosti državnog službenika. Državni službenik može uložiti priziv Odboru za prizive radi preispitivanja razrješenja, sukladno članku 65. ovoga zakona.

Članak 34.**Naprijedovanje i promicanje**

1. Naprijedovanje državnog službenika na više radno mjesto iz članka 6., stavak 1., točka a) ovoga zakona, u istomu ili u drugomu organu državne službe obavlja se isključivo putem javnog natječaja.

2. Promicanje državnog službenika u višu kategoriju iz članka 6., stavak 1., točka b) ovoga zakona, temelji se na

pozitivnoj ocjeni rada i o njemu odlučuje rukovoditelj organa državne službe.

Članak 35.

Interni premještaj

1. Interni premještaj s radnog mjesta državnog službenika na slično radno mjesto u istom organu državne službe može biti dragovoljan ili nametnut državnom službeniku, sukladno objektivno utvrđenim potrebama državne službe.

2. Za dragovoljni premještaj je neophodno postojanje upražnjеног radnog mjesta sukladno članku 22. ovoga zakona. Ovo upražnjеног radno mjesto se popunjava putem internog natječaja i na temelju odgovarajućih zasluga državnog službenika koji se prijavio za radno mjesto u organu državne službe.

3. Ukoliko premještaj podrazumijeva i promjenu prebivališta, državni službenik ima pravo na odgovarajuću naknadu, sukladno pravilima koja utvrdi rukovoditelj organa državne službe.

Članak 36.

Prekobrojnost

1. Prekobrojnost nastaje isključivo kao posljedica reorganiziranja, smanjenja opsega poslova organa državne službe ili njegovog ukidanja.

2. Agencija proglašava državnog službenika prekobrojnim na prijedlog organa državne službe.

3. Državni službenik koji je proglašen prekobrojnim se, sukladno članku 22. ovoga zakona, može:

- rasporediti na slično upražnjеног radno mjesto državnog službenika u drugom organu državne službe;
- ukoliko je ovo raspoređivanje nemoguće, državnom službeniku se nudi prijevremeno umirovljenje, sukladno zakonu (posebnom zakonu);
- ukoliko je prijevremeno umirovljenje nemoguće rukovoditelj organa državne službe razrješava dužnosti prekobrojnog državnog službenika koji može uložiti priziv Odboru za prizive i tražiti preispitivanje svoga razrješenja, sukladno ovom zakonu;
- državni službenik koji je proglašen prekobrojnim, a nije dalje raspoređen, ima pravo na otpremninu sukladno članku 45. ovoga zakona, te na naknadu za slučaj neuposlenosti, sukladno zakonu.

4. Ukoliko se u organu državne službe oglasi upražnjеног radno mjesto u roku od godinu dana od dana razrješenja s dužnosti, prekobrojni državni službenik ima prednost prilikom ponovnog uposlenja u organu državne službe.

Članak 37.

Vježbenici

1. Rukovoditelj organa državne službe može tražiti od Agencije da u državnu službu primi vježbenika, koji se upošljava na temelju javnoga natječaja kojeg objavljuje Agencija.

2. Organ državne službe je dužan izvijestiti vježbenika o sadržaju programa i načinu na koji se nadzire njegov vježbenički rad.

3. Vježbeništvo traje godinu dana nakon čega vježbenik stječe pravo prijave na javni natječaj, sukladno članku 29. ovoga zakona.

POGLAVLJE V. - PLAĆE I NAKNADE

Članak 38.

Kriteriji za utvrđivanje plaća

1. Državni službenik ima pravo na plaću koja odgovara radnom mjestu državnog službenika.

2. Odredbe čl. od 38. do 45. ovoga zakona, znače ustroj plaća za državne službenike u organima državne službe u Federaciji.

Članak 39.

Ustroj plaća

1. Polazni temelj za obračun plaća svim državnim službenicima u organima državne službe je isti na svim razinama

vlasti i utvrđuje ga Vlada Federacije, sukladno radnim mjestima u državnoj službi utvrđenim u članku 6., stavak 1., ovoga zakona.

2. Polazni temelj iz stavka 1. ovoga članka, za obračun plaća državnim službenicima dogovaraju sindikat, Vlada Federacije i vlade kantona.

3. Koeficijente koji se odnose na platne razrede i unutar platnih razreda utvrđuje Vlada Federacije za federalne organe državne službe, vlada kantona za kantonalne organe državne službe, a općinsko i gradsko vijeće za državne službenike općine, odnosno gradske državne službenike, sukladno radnim mjestima u državnoj službi utvrđenim u članku 6., stavak 1., ovoga zakona.

Članak 40.

Obračun plaća

1. Plaća se određuje tako što se osnovica iz članka 39., stavak 1., ovoga zakona, pomnoži s koeficijentom platnog razreda i ukupan iznos uveća na temelju radnoga staža.

2. Državni službenik koji u posljednje dvije uzastopne godine bude ocijenjen ocjenom najmanje "iznimno uspješan" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 20% od visine plaće utvrđene za to radno mjesto, s time što takovim povećanjem ne prijelazi plaću narednog platnog razreda, a državni službenik koji u posljednje uzastopno dvije godine dobije ocjenu najmanje "uspješan" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 10% od plaće utvrđene za to radno mjesto, dok državni službenik koji u posljednje uzastopno dvije godine bude ocijenjen najmanje ocjenom "zadovoljava" ima pravo na povećanje plaće u iznosu najviše do 5% od visine plaće utvrđene za to radno mjesto.

3. Plaća se povećava za 0,5% za svaku započetu godinu radnog staža, a najviše do 20%.

Članak 41.

Naknada za privremeno obavljanje poslova

1. U slučaju da se u nekom od organa državne službe ne mogu popuniti radna mjesta državnih službenika zbog nemogućnosti osiguravanja kadrova, državnim službenicima koji privremeno obavljaju taj posao u organu državne službe povećava se plaća do 50%, u ovisnosti od nastalog povećanja opsega posla.

2. Agencija daje mišljenje jesu li u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti potrebni za primjenu stavka 1. ovoga članka.

Članak 42.

Plaćeni dopust

Državni službenik ima pravo na naknadu plaće do visine jedne plaće za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta i za prvih 30 dana izbivanja s posla uslijed bolesti ili invalidnosti.

Članak 43.

Ostale naknade

1. Državni službenik ima pravo na naknadu za:

- troškove prijevoza na posao i s posla;
- prehranu za vrijeme rada;
- regres za godišnji odmor;
- slučaj teže bolesti i naknadu koju u slučaju smrti državnog službenika ili člana uže obitelji prima član njegove obitelji;
- troškove selidbe iz mjesta stalnoga prebivališta u mjesto u kojemu ima službeni stan i natrag;
- troškove za naobrazbu;
- jubilarnе nagrade;
- otpremninu pri odlasku u mirovinu.

2. Rukovodeći državni službenici čije je mjesto prebivališta udaljeno više od 120 kilometara od mjesta organa državne službe u kojemu obavljaju službenu dužnost imaju pravo u dvije naredne godine na naknadu troškova odvojenog života i smještaja u mjestu rada.

3. Vlada Federacije podzakonskim propisom utvrđuje kriterije i uvjete za ostvarivanje naknada iz stavka 1. ovoga članka.

4. Vlada Federacije i vlade kantona kolektivnim ugovorom u pregovoru sa sindikatом utvrđuju visinu naknada iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 44.

Naknada za službena putovanja

1. Državni službenik ima pravo na naknadu troškova u svezi sa službenim putovanjima poput dnevnica, troškova prijevoza i sl.

2. Vlada Federacije podzakonskim aktom utvrđuje vrstu i visinu troškova iz stavka 1. ovoga članka čija se visina utvrđuje u kolektivnom ugovoru u pregovoru sa sindikatом.

Članak 45.

Prava u slučaju prekobrojnosti

1. U slučaju razrješenja državnog službenika s dužnosti nastalog uslijed prekobrojnosti iz članka 36. ovoga zakona, razriješeni državni službenik ima pravo na otpremninu u iznosu od najmanje šest mjesečnih plaća.

2. Razriješeni državni službenik s radnim stažom duljim od šest godina ima pravo na jedan dodani mjesec otpremnine za svaku dodanu godinu radnoga staža, a najviše do 12 godina radnoga staža. Otpremnina za državne službenike koji imaju više od 12 godina radnog staža jednaka je iznosu od 12 jednomjesečnih plaća.

Članak 46.

Osiguranje plaća i naknada državnih službenika

1. Sredstva za plaće i naknade državnih službenika utvrđuju se u proračunu Federacije, kantona, grada i općine.

2. Rukovoditelj organa državne službe donosi Pravilnik o plaćama i naknadama, sukladno ovom zakonu i podzakonskim aktima.

POGLAVLJE VI. - UVJETI RADA

Članak 47.

Propisi o radu i socijalnom osiguranju

Na državnog službenika primjenjuju se Zakon o radu, ostali zakoni i kolektivni ugovori kojima se uređuju prava i obveze iz radnih odnosa, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

Članak 48.

Odsutnost i godišnji odmor

1. Državni službenici na radnim mjestima iz članka 6., stavak 1., točka b) ovoga zakona, imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 20 radnih dana i na plaćenu odsutnost od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.

2. Državni službenici na radnim mjestima iz članka 6., stavak 1., točka a) ovoga zakona, imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 25 radnih dana i na plaćenu odsutnost od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.

3. Godišnji odmor za državne službenike u trajanju duljem od odmora predviđenog u st. 1. i 2. ovoga članka, utvrđuje Vlada Federacije podzakonskim aktom.

4. Godišnji odmor po svim temeljima ne može biti dulji od 36 radnih dana.

5. Duljina godišnjeg odmora iz st. 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se od Vlade Federacije i vlade kantona kolektivnim ugovorom u pregovoru sa sindikatом.

Članak 49.

Neplaćena odsutnost i rad po skraćenom radnom vremenu

Vlada Federacije utvrđuje bliže uvjete sukladno kojima državni službenik može uzeti neplaćenu odsutnost, i kada se može dužnost državnog službenika obavljati po skraćenom radnom vremenu.

Članak 50.

Stručno obrazovanje i usavršavanje

1. Državni službenici su obvezni neprestano raditi na svojem stručnom obrazovanju i usavršavanju.

2. Državni službenik ima pravo i obvezu sudjelovati na savjetovanjima i drugim oblicima obrazovnih aktivnosti.

3. O sudjelovanju državnih službenika na savjetovanjima i drugim oblicima obrazovnih aktivnosti odlučuje rukovoditelj organa državne službe, vodeći pri tom računa o podjednakom sudjelovanju svih državnih službenika.

POGLAVLJE VII. - PRESTANAK RADNOG ODNOSA

Članak 51.

Prestanak radnog odnosa državnog službenika

Državnom službeniku prestaje radni odnos u organu državne službe u sljedećim slučajevima:

- a) dragovoljnog istupanja iz državne službe;
- b) ispunjavanja zakonskih godina života, odnosno navršenjem 40 godina mirovinskog staža;
- c) gubitka državljanstva Bosne i Hercegovine;
- d) stjecanja državljanstva druge države oprečno Ustavu Bosne i Hercegovine i njezinim zakonima;
- e) prekobrojnosti;
- f) odbijanja polaganja prisega odanosti i/ili potpisivanja teksta prisega odanosti;
- g) nezadovoljavajućeg probnog razdoblja;
- h) dvije uzastopno negativne ocjene rada;
- i) ako je osuđen za kazneno djelo i zbog izdržavanja kazne zatvora mora izbiti s rada u državnoj službi dulje od šest mjeseci;
- j) temeljem izrečene disciplinske mjere prestanka radnog odnosa u državnoj službi.
- k) predavanja isprava ili iskaza tijekom postupka podnošenja prijave za prijam u državnu službu, za koje se kasnije pokaže da su lažni.

Članak 52.

Postupak za prestanak radnog odnosa

1. Državnog službenika razrješava rukovoditelj organa državne službe, po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, s iznimkom članka 51., stavak 1., točka h) ovoga zakona.

2. Općinske državne službenike razrješava općinski načelnik uz pribavljeno mišljenje Agencije, s iznimkom članka 51., stavak 1., točka h) ovoga zakona.

3. Gradske državne službenike razrješava gradonačelnik uz pribavljeno mišljenje Agencije, s iznimkom članka 51., stavak 1., točka h) ovoga zakona.

4. Državni službenik iz st. 1., 2. i 3. ovoga članka, može, u roku od 15 dana od primitka odluke o razrješenju, uložiti priziv Odboru za prizive. Priziv odlaže provedbu odluke o razrješenju.

Članak 53.

Naknade

Državni službenik ne ostvaruje pravo na otpremninu ako izgubi svoj status, osim u slučajevima iz članka 51., stavak 1., točka e) ovoga zakona.

Članak 54.

Nepravilna postavljenja

Odbor za prizive poništiti će upošljavanje i postavljenje državnog službenika koji je postavljen oprečno odredbama ovoga zakona i podzakonskih akata donesenih na temelju ovoga zakona.

POGLAVLJE VIII. - DISCIPLINSKA ODGOVORNOST DRŽAVNOG SLUŽBENIKA

Članak 55.

Disciplinska odgovornost

1. Državni službenik se može smatrati disciplinski odgovornim uslijed kršenja službenih dužnosti utvrđenih ovim zakonom, nastalih kao ishod njegove krivnje.

2. Povrjede službenih dužnosti mogu biti:

- a) izvršavanje radnji koje znače kazneno djelo protiv službene dužnosti ili drugo kazneno djelo, odnosno prekršaj kojim se nanosi šteta ugledu državne službe što čini državnog službenika nepodobnim za rad u državnoj službi;
- b) odavanje državne, vojne i službene tajne;
- c) zlorabe i prekoračenja službenih ovlasti;
- d) neizvršavanje ili nesavjesno i nemarno obavljanje povjerenih poslova i zadataka;
- e) bavljenje djelatnostima kojima se onemogućuje ili otežava građanima ili drugim osobama ostvarivanje svojih prava u postupcima pred organima državne službe;

- f) bavljenje djelatnostima ili radom koji je u oprečnosti s interesima državne službe;
- g) uzročanje veće materijalne štete namjerno ili krajnjom nepažnjom;
- h) neopravdano izbjivanje s posla;
- i) kršenje pravila radne discipline u državnoj službi;
- j) nepravodobno i neuredno obavljanje povjerenih poslova i zadataka u državnoj službi;
- k) neprimjereno ponašanje prema građanima, suradnicima i drugim osobama u obavljanju državne službe.

3. Odgovornost za izvršenje kaznenih djela i prekršaja ne isključuje disciplinsku odgovornost državnog službenika, pod uvjetom da takvo djelo istodobno znači povredu službene dužnosti.

4. Vlada Federacije donosi podzakonske akte kojima će se pobliže urediti povredu službene dužnosti i regulirati pravila disciplinskog postupka.

Članak 56.

Disciplinski postupak

1. Radi pokretanja disciplinskog postupka svi državni službenici mogu rukovoditelju organa državne službe podnijeti disciplinsku prijavu, koja mora biti obrazložena.

2. Disciplinski postupak protiv državnog službenika pokreće rukovoditelj organa državne službe ili osoba koju on odredi.

3. Disciplinski postupak protiv državnog službenika vodi Disciplinsko povjerenstvo i izriče disciplinske mjere.

4. Članove Disciplinskog povjerenstva imenuje Agencija. Povjerenstvo čine tri člana, a rukovoditelj organa državne službe ne može biti članom Povjerenstva.

5. Disciplinsko povjerenstvo tijekom postupka pribavlja mišljenje medijatora državne službe o podnesenoj disciplinskoj prijavi.

6. Agencija provodi konačna rješenja donesena u disciplinskom postupku.

7. Protiv odluke Disciplinskog povjerenstva državni službenik ima pravo uložiti priziv Odboru za prizive radi preispitivanja donesene odluke. Priziv se može uložiti u roku od 15 dana od dana primitka odluke Disciplinskog povjerenstva.

Članak 57.

Disciplinske mjere

U slučaju da državni službenik učini povredu službene dužnosti iz članka 55. ovoga zakona, mogu se izreknuti sljedeće disciplinske mjere:

- a) javna pismena opomena;
- b) suspenzija prava sudjelovanja u javnim natječajima za unaprjeđenje u državnoj službi za razdoblje od najviše dvije godine;
- c) kaznena suspenzija s poslova i plaće tijekom razdoblja od dva dana do 30 dana;
- d) vraćanje na nižu kategoriju u okviru radnih mjesta iz članka 6. ovoga zakona;
- e) prestanak radnog odnosa u državnoj službi.

Članak 58.

Kazneni postupak

1. U slučaju da se protiv državnog službenika pokrene kazneni postupak temeljem istih činjenica koje su razmatrane u disciplinskom postupku, svi pokrenuti disciplinski postupci se suspendiraju.

2. Ukoliko se državni službenik koji je okrivljen oslobodi:

- a) vraća se na svoje ranije radno mjesto i njegov osobni dosje ne smije sadržavati informacije o kaznenom postupku i/ili preventivnoj suspenziji u svezi s tim postupkom;
- b) disciplinske mjere se ne mogu poduzeti na temelju istih činjenica po kojima je državni službenik oslobođen u kaznenom postupku.

3. Ukoliko se optužba za kazneno djelo protiv državnog službenika odbije, disciplinski postupak se može poduzeti na temelju istih činjenica, sukladno članku 55. ovoga zakona.

4. Ukoliko se državni službenik protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak proglaš krivim i osudi, organ državne službe se obvezuje činjenicama koje je utvrdio nadležni sud.

Članak 59.

Preventivna suspenzija

1. Ako se pokrene postupak sukladno članku 58. ovoga zakona, rukovoditelj organa državne službe dužan je državnog službenika odmah suspendirati u slučajevima ako se:

- a) protiv državnog službenika pokrene kazneni postupak za kazneno djelo počinjeno u obavljanju službene dužnosti, i/ili;
- b) državni službenik nalazi u pritvoru.

2. Ako se pokrene postupak sukladno članku 58. ovoga zakona, rukovoditelj organa državne službe može suspendirati državnog službenika u slučajevima ako:

- a) je protiv državnog službenika pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina;
- b) ako je državni službenik zatečen u izvršenju kaznenog djela za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina i
- c) postoje ozbiljni razlozi koji ukazuju na izvršenje kaznenog djela.

3. U slučaju preventivne suspenzije:

- a) državni službenik koji je suspendiran prima puni iznos plaće;
- b) disciplinski postupak se suspendira sve dok se ne donese pravomoćna presuda nadležnog suda.

Članak 60.

Odgovornost za materijalnu štetu

1. Državni službenik je dužan naknaditi materijalnu štetu koju u obavljanju državne službe učini namjerno ili krajnjom nepažnjom.

2. Postojanje štete, njezinu visinu i okolnosti pod kojima je šteta učinjena, odnosno krivnju državnog službenika za učinjenu štetu utvrđuje povjerenstvo koje rješenjem utemeljuje rukovoditelj organa državne službe. O obavljanju tih poslova povjerenstvo sastavlja zapisnik.

3. Na temelju zapisnika iz stavka 2. ovoga članka, rukovoditelj organa državne službe donosi rješenje o naknadi štete kojim se utvrđuje visina štete, rok i način isplate štete.

4. Protiv rješenja o šteti iz stavka 3. ovoga članka, državni službenik ima pravo uložiti priziv Odboru za prizive u roku od 15 dana od dana primitka rješenja.

5. Štetu koju državni službenik učini građanima ili pravnim osobama ili organu državne službe, svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u obavljanju državne službe, naknađuje organ državne službe čiji je državni službenik učinio štetu, a potom organ državne službe ima pravo regresa isplaćene štete od državnog službenika.

6. Organ državne službe obavezan je naknaditi štetu državnom službeniku koju on pretrpi na službi ili u svezi sa službom, po općim propisima o odgovornosti za štetu.

7. Ako državni službenik odbije naknaditi štetu utvrđenu u rješenju iz stavka 3. ovoga članka, u tomu slučaju postupak za naknadu štete pokreće se pred nadležnim sudom.

POGLAVLJE IX. - UPRAVLJANJE DRŽAVNOM SLUŽBOM

Članak 61.

Smjernice vođenja kadrovske politike

Vlada Federacije, odnosno vlada kantona, općinsko i gradsko vijeće utvrđuju opće smjernice za vođenje kadrovske politike u organima državne službe i o tomu mogu donositi odgovarajuće akte, sukladno ovom zakonu.

Članak 62.

Organi državne službe

1. Rukovoditelj organa državne službe zadužen je za provedbu odredaba ovog zakona i osigurava upravljanje osobljem organa državne službe i vodi osobne administracijske dosjee za svakog državnog službenika, i osigurava svakom državnom službeniku koji obavlja dužnosti u organu državne službe imati nesmetan pristup svomu administracijskom dosjeu.

2. Rukovoditelj organa državne službe u obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka usklađuje svoje djelatnosti i suraduje s Agencijom.

Članak 63.

Medijator državne službe

1. Medijator državne službe pomaže u provedbi i poštovanju načela utvrđenih u ovom zakonu i sukladno odredbama ovoga zakona djeluje kao posrednik u svim pitanjima koja se odnose na status državnog službenika, sukladno ovom zakonu.

2. Svi državni službenici i namještenici organa državne službe, u suradnji sa sindikatom, biraju na mjesto medijatora državne službe jednog državnog službenika. Medijator državne službe ne smije biti rukovoditelj organa državne službe u organu u kojemu obavlja svoju dužnost.

3. Dva ili više organa državne službe mogu izabrati zajedničkog medijatora državne službe.

4. Izbor medijatora državne službe potvrđuje Agencija.

POGLAVLJE X. - AGENCIJA ZA DRŽAVNU SLUŽBU I ODBOR ZA PRIZIVE

Članak 64.

Agencija za državnu službu

1. Vlada Federacije osniva Agenciju za državnu službu Federacije.

2. Agencija vrši sljedeće poslove:

- utvrđuje jedinstvene kriterije, pravila i postupke izbora, imenovanja i postavljanja državnih službenika u organima državne službe u Federaciji, sukladno ovom zakonu;
- planira i realizira proces upošljavanja državnih službenika, na zahtjev i sukladno potražnji organa državne službe;
- organizira i realizira stručno obrazovanje i usavršavanje državnih službenika uposlenih u organima državne službe, kao i razvitak državne službe;
- organizira izobrazbu kandidata za polaganje stručnog ispita za državnu službu koji je uvjetom za rad u organu državne službe;
- pruža stručnu pomoć organima državne službe u realiziranju njihove kadrovske politike, organizacijskih poboljšanja i razvitka, kao i uspostavu i vođenje registra državnih službenika;
- podnosi godišnje izvješće o stanju kadrova u organima državne službe u Federaciji i podnosi svoj plan rada za narednu godinu Vladi Federacije na odobravanje;
- obavlja ostale poslove i zadatke koji su joj ovim zakonom stavljeni u nadležnost.

3. Agencijom upravlja ravnatelj Agencije kojega imenuje Vlada Federacije na temelju javnog natječaja.

4. Ravnatelj Agencije ima status tajnika.

5. Ravnatelj Agencije donosi Pravilnik o unutarnjoj organizaciji Agencije, uz suglasnost Vlade Federacije.

6. Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji Agencije uredit će se osnivanje odvojenih odjeljenja u kantonima koja će obavljati poslove i zadatke iz nadležnosti Agencije.

7. Vlada Federacije može svojim propisom urediti osnivanje posebne institucije koja će izobražavati državne službenike.

Članak 65.

Odbor državne službe za prizive

1. Vlada Federacije osniva Odbor državne službe za prizive (Odbor za prizive) koji se sastoji od tri člana.

2. Javni natječaj za popunu slobodnih radnih mjesta u Odboru za prizive oglašava se u tri visokotiražna dnevna lista koji se distribuiraju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, najmanje jedan mjesec prije roka za predaju molbi. Natječaj sadrži iste uvjete koji su navedeni u članku 23., stavak 3. i članku 25. ovoga zakona.

3. Neovisno povjerenstvo za izbor kandidata, koju imenuje Vlada Federacije, bira članove Odbora za prizive, na temelju njihovog radnog iskustva i demonstrirane sposobnosti da obavljaju dužnost u Odboru za prizive. Odredbe članka 27., st. 2. i 3.; članka 28., stavak 1. i članka 29., stavak 2. ovoga zakona, odnose se i na povjerenstvo za izbor kandidata i na postupak izbora članova Odbora za prizive.

4. Vlada Federacije imenuje članove Odbora za prizive na rok od četiri godine s mogućnošću ponovnog izbora.

5. Član Odbora za prizive je:

- neovisan i nepristran;
- ne može obnašati javnu dužnost na koju je izabran izravno ili neizravno, odnosno ne može biti imenovan na radno mjesto u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini;
- povlači se s dužnosti prije istjeka mandata samo na poticaj Vlade Federacije, koji je pokrenut uslijed iznimnih okolnosti i konsenzusom ostalih članova Odbora za prizive.

6. Činom imenovanja članovi Odbora za prizive ostvaruju prava iz radnog odnosa na temelju statusa koji odgovara statusu tajnika.

7. Odbor za prizive, sukladno ovom zakonu i podzakonskim propisima, odlučuje u drugom stupnju o svim prizivima koji se ulože na rješenja rukovoditelja organa državne službe, o prizivima koji se ulože na odluke disciplinskog povjerenstva i o prizivima koji se ulože na odluke ravnatelja Agencije, i to na zahtjev:

- državnog službenika na kojega se sporna odluka, poduzeta ili propuštena radnja odnosi;
- organu državne službe u kojemu državni službenik obavlja svoju dužnost;
- Agencije.

8. Odbor za prizive:

- saslušava podnositelja priziva, ukoliko je to primjereno prilici;
- poziva svjedoke i stručnjake kada se to smatra neophodnim;
- traži i dobiva sve odlučne informacije od nadležnih organa;
- usvaja poslovnik o svojem radu koji se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

9. Odluke Odbora za prizive moraju biti donesene na zakonskim temeljima i pravilno i u cijelosti utvrđenom činjeničnom stanju. Odluke Odbora za prizive su:

- konačne i podliježu svakom preispitivanju od nadležnog suda. Postupak pred sudom može se pokrenuti u roku od 30 dana od dana primitka konačne odluke.
- dostavit će se podnositelju u roku od osam (8) dana od dana donošenja.

POGLAVLJE XI. - NAMJEŠTENICI

Članak 66.

Namještenici

1. Poslovi koje obavljaju namještenici, kategorije u okviru radnih mjesta namještenika u organima državne službe, kao i kategorije plaća uređuju se posebnim zakonom.

2. Vrste, opseg i stupanj složenosti i opis poslova namještenika uređuju se pravilnikom o unutarnjoj organizaciji koji donosi rukovoditelj organa državne službe sukladno stavku 1. ovoga članka.

3. Načela utvrđena ovim zakonom koja se odnose na postavljenje, unaprjeđenje, prekobrojno osoblje, disciplinsku odgovornost i prestanak radnog odnosa državnih službenika, utvrđena ovim zakonom, shodno se mogu primjenjivati i na namještenike.

POGLAVLJE XII. - PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 67.

Postojeći državni službenici

1. Zakonski status državnih službenika u postojećim organima državne službe u Federaciji ostaje isti danom stupanja na snagu ovoga zakona sve dok nadležna agencija za njihova radna mjesta ne obavi cjelovit postupak revizije sukladno ovom zakonu.

2. Agencija donosi rješenje o prestanku radnog odnosa službenika iz stavka 1. ovoga članka koji su imenovani u oprečnosti Zakonu koji je bio na snazi za vrijeme njihovog imenovanja ili koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 25. ovoga zakona. Za upražnjena radna mjesta organizira se javni natječaj

sukladno odredbama članka 24. ovoga zakona. Rješenje o prestanku radnog odnosa stupa na snagu nakon okončanja cjelovitog postupka javnog natječaja, sukladno ovom zakonu.

3. Iskustvo kandidata koji je prethodno bio na radnom mjestu na koje se odnosi javni natječaj može biti uzeto u obzir za vrijeme procesa javnog natječaja.

4. Službenici iz stavka 1. ovoga članka, koji su uposljeni sukladno Zakonu koji je bio na snazi u trenutku postavljenja i koji ispunjavaju uvjete iz članka 25. ovoga zakona, prolaze postupak ocjenjivanja u trajanju od 18 mjeseci. Postupak ocjenjivanja uređuje Agencija, uzimajući u obzir princip ocjene rada iz članka 33. ovoga zakona.

5. Rukovoditelj organa državne službe potvrđuje postavljenje onih službenika koji su uspješno prošli postupak ocjenjivanja, a otpušta one koji nisu uspješno prošli postupak ocjenjivanja ili ne ispunjavaju uvjete iz članka 25. ovoga zakona. Za upražnjena radna mjesta koja se ne popune putem internog oglašavanja, popuna se obavlja putem javnog oglašavanja, sukladno ovom zakonu.

Članak 68.

Naknada

1. Službenik u organu državne službe kojem, u smislu članka 67. ovoga zakona, prestane radni odnos ima pravo na otpremninu u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u organu državne službe u mjesecu koji je prethodio mjesecu u kojemu je državni službenik zaprimio konačnu odluku o prestanku radnog odnosa.

2. Otpremnina iz stavka 1. ovoga članka isplaćuje se državnom službeniku za ukupan radni staž osiguranja, a utvrđuje se tako što se prosječna plaća iz stavka 1. ovog članka pomnoži s koeficijentom, i to za:

Radni staž osiguranja	Koeficijent
a) do 5 godina	1,33
b) od 5 do 10 godina	2,00
c) od 10 do 20 godina	2,66
d) preko 20 godina	3,00.

Članak 69.

Odlučivanje o otpremninama

1. Rukovoditelj organa državne službe dužan je u rješenju o prestanku radnog odnosa, po službenoj dužnosti odlučiti i o pravu na otpremninu službenika u smislu članka 68. ovoga zakona.

2. Otpremninu utvrđenu u rješenju iz stavka 1. ovoga članka, isplaćuje organ državne službe u kojemu je državni službenik bio uposlen.

Članak 70.

Priziv

Službenik koji smatra da je rukovoditelj organa državne službe povrijedio neko njegovo pravo utvrđeno u prijelaznim odredbama ovog zakona, može u roku od 15 dana od dana primitka takvog rješenja uložiti priziv Odboru za prizive, sukladno članku 65. ovoga zakona.

Članak 71.

Osobe imenovane na javnu dužnost prije stupanja na snagu Zakona

Iznimno od članka 19., stavak 1., toč. c) i d) ovoga zakona, državni službenici imenovani na javnu dužnost prije stupanja na snagu ovoga zakona, a koji su zatečeni na izabranoj dužnosti prilikom stupanja na snagu ovoga zakona, istekom mandata mogu se vratiti na isto ili drugo radno mjesto u okviru istog ili drugog organa državne službe u roku od 30 dana od dana istjeka mandata, ukoliko postoji upražnjeno takvo radno mjesto.

POGLAVLJE XIII. - PRAĆENJE PROVEDBE ZAKONA

Članak 72.

1. Vlada Federacije, odnosno vlade kantona najmanje jedanput u šest mjeseci razmatraju izvješće o provedbi ovoga zakona i donose mjere za unaprjeđenje stanja u državnoj službi.

2. Vlada Federacije na koncu svake godine, a i ranije prema potrebi, dostavlja Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, izvješće o stanju u državnoj službi u Federaciji.

POGLAVLJE XIV. - NADZOR NAD PRIMJENOM OVOGA ZAKONA

Članak 73.

Upravni nadzor nad primjenom ovoga zakona obavlja Federalno ministarstvo pravde.

POGLAVLJE XV. - PRIMJENA OVOGA ZAKONA NA DRUGE ORGANE I SLUŽBE

Članak 74.

Odredbе ovoga zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmanima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje kaznenih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i općina, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

POGLAVLJE XVI. - ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 75.

1. U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona Vlada Federacije će:

- objaviti javni natječaj za radno mjesto ravnatelja Agencije;
- objaviti javni natječaj za mjesta članova Odbora za prizive;
- imenovati radnu skupinu koju čini pet članova, sukladno članku 27., stavak 2. ovoga zakona, koja će biti nadležna da:
 - obavlja dužnost Povjerenstva za izbor ravnatelja Agencije;
 - obavlja dužnost Povjerenstva za izbor članova Odbora za prizive, sukladno članku 65., stavak 3. ovoga zakona;
 - pruža pomoć ravnatelju Agencije i članovima Odbora za prizive u postupku organiziranja i osnivanja Agencije i Odbora za prizive.

2. Vlada Federacije će u roku od jednog mjeseca nakon provedenog javnog natječaja imenovati članove Odbora za prizive.

3. Ravnatelj Agencije će u roku od jednog mjeseca od dana imenovanja za ravnatelja donijeti Pravilnik o unutarnjoj organizaciji Agencije. Nakon usvajanja ovog pravilnika, Agencija će objaviti javni natječaj za popunu radnih mjesta u Agenciji.

4. U roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga zakona organi državne službe dužni su svoje pravilnike o unutarnjoj organizaciji uskladiti s odredbama čl. od 6. do 16. ovoga zakona.

5. Do uspostave Agencije, Odbora za prizive i donošenja podzakonskih akata na temelju ovoga zakona, primjenjuje se Zakon o radnim odnosima i plaćama službenika u organima uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 13/98), i podzakonski akti kojima su uređeni radno-pravni statusi državnih službenika u roku od najviše 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona, osim ako nisu u oprečnosti s odredbama ovoga zakona.

Članak 76.

1. Zakon o radnim odnosima i plaćama službenika u organima uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 13/98), prestaje važiti sukladno odredbi stavka 5. članka 75. ovoga zakona.

2. Danom stupanja na snagu ovoga zakona propisi koji su u oprečnosti s odredbama ovoga zakona imaju se uskladiti s ovim zakonom.

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU

185

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član III. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI 2) "mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se na važnost koju međunarodna zajednica pridaje Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine u kontekstu uspostavljanja vladavine zakona i jačanja zajedničkih institucija u Bosni i Hercegovini;

Konstatujući, na osnovu navedenog primjera pridavanja značaja, da je Vijeće za implementaciju mira na svom zasjedanju u Madridu 16. decembra 1998. godine prioritet dalo stvaranju profesionalne i nepolitične državne službe kao vitalne komponente svake države koja efikasno funkcioniše; i konstatujući nadalje punu podršku koju je Vijeće iskazalo riješenosti Visokog predstavnika da se ojačaju zajedničke institucije kroz saradnju sa organima vlasti Bosne i Hercegovine osiguravanjem profesionalne i politički nezavisne državne službe u institucijama Bosne i Hercegovine;

Prisjećajući se da je 3. juna 2003. godine Parlament Federacije Bosne i Hercegovine usvojio Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 29/03);

Potvrđujući preporuku reforme javne uprave da se javna uprava reorganizira na svim nivoima vlasti i racionalizira broj zaposlenih u javnom sektoru kako bi postao ekonomičan;

Imajući u vidu da je Bosna i Hercegovina u procesu uspostave novih institucija ili unaprjeđenja postojećih nakon prenosa nadležnosti sa entiteta na Bosnu i Hercegovinu ili nakon usvajanja zakona u skladu s kojima je država Bosna i Hercegovina preuzela, prema Ustavu Bosne i Hercegovine, nadležnosti koje su ranije vršili entiteti;

Imajući u vidu dalje da pravovremena uspostava određenih institucija predstavlja preduvjet za daljnje intergracije u evroatlantske institucije kao i za ispunjenje uvjeta postavljenih u Studiji izvodljivosti Evropske unije i uvjeta NATO-a za Partnerstvo za mir;

Svjesni činjenice da će pravilno funkcioniranje navedenih institucija na način koji omogućava učinkovito i pravovremeno pružanje usluga zahtijevati premještanje onih državnih službenika koji imaju iskustvo na relevantnom području;

Uzimajući u obzir i imajući na umu sve gore navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću odluku

ODLUKA

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Navedeni zakon čini sastavni dio ove odluke i stupa na snagu na dan predviđen u članu 2. Zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 206/04
20. aprila 2004. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, s. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 29/03), dodaje se novi član 35a. koji glasi:

"Član 35a.

Eksterni premještanje i raspoređivanje

1. Eksterni premještaj i raspoređivanje državnog službenika iz organa državne službe u instituciju Bosne i Hercegovine može se vršiti u slučaju kada je osnovana nova institucija Bosne i Hercegovine po osnovu prijenosa nadležnosti sa Federacije Bosne i Hercegovine na Bosnu i Hercegovinu ili kada Bosna i Hercegovina, u skladu s Ustavom, preuzme nadležnosti koje je do tada obavljala Federacija Bosne i Hercegovine.
2. Postupak prijema u radni odnos putem eksternog premještaja iz stava 1. ovog člana može se urediti zakonom Bosne i Hercegovine. Kada se postupkom prijema u radni odnos provedenim na osnovu zakona Bosne i Hercegovine ne osigura dovoljan broj kandidata za premještaj iz Federacije Bosne i Hercegovine u instituciju Bosne i Hercegovine, organ državne službe predlaže rukovodiocu institucije Bosne i Hercegovine da organ državne službe rasporedi državnog službenika odnosno službenike u tu instituciju. Ukoliko državni službenik ne prihvati radno mjesto na koje se raspoređuje, proglašava se prekobrojnim i ostvaruje prava vezana za taj status propisana zakonom.
3. Državni službenici izabrani za premještaj i raspoređivanje na osnovu ovog člana ne ostvaruju prava vezana za prestanak radnog odnosa propisana zakonom."

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu 21. aprila 2004. godine i odmah se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda Visokog predstavnika i u "Službenim novinama Federacije BiH".

Koristeći se ovlastima povjerenim Visokome predstavniku člankom V Dodatka 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojemu je Visoki predstavnik konačna vlast u zemlji glede tumačenja toga Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzimajući u obzir članak II 1. (d) toga Sporazuma, po kojemu Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni prijeko potrebnim u pronalaženju rješenja za sve poteškoće u svezi provedbe civilnoga dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Vijeća za provedbu mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokoga predstavnika da uporišti svoju konačnu vlast u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo koje takve poteškoće "donošenjem obvezujućih odluka, kada procijeni da je to prijeko potrebno", o određenim pitanjima, uključujući i (sukladno točki c. stavka XI, 2) i "mjere radi osiguranja provedbe Mirovnoga sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta.

Pozivajući se na značaj koji međunarodna zajednica pridaje stvaranju profesionalne državne službe u sklopu vladavine zakona u Bosni i Hercegovini.

Konstatirajući na temelju narečenog pridavanja značaja, da je Vijeće za provedbu mira na svom zasjedanju u Madridu 16. prosinca 1998. godine prioritet dalo stvaranju profesionalne i nepolitične državne službe kao vitalne komponente svake države koja učinkovito funkcionira; i konstatirajući nadalje punu potporu koju je Vijeće iskazalo riješenosti Visokog predstavnika da se ojačaju zajedničke institucije kroz suradnju sa organima vlasti Bosne i Hercegovine osiguravanjem profesionalne i politički neovisne državne službe u institucijama Bosne i Hercegovine;

Prisjećajući se da je 3. lipnja 2003. godine Parlament Federacije Bosne i Hercegovine usvojio Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 29/03);

Potvrđujući preporuku reforme javne uprave da se javna uprava reorganizira na svim razinama vlasti i racionalizira broj zaposlenih u javnom sektoru kako bi postao ekonomičan;

Imajući u vidu da je Bosna i Hercegovina u procesu uspostave novih institucija ili unaprjeđenja postojećih nakon prenosa nadležnosti sa entiteta na Bosnu i Hercegovinu ili nakon

usvajanja zakona sukladno kojima je država Bosna i Hercegovina preuzela, prema Ustavu Bosne i Hercegovine, nadležnosti koje su ranije vršili entiteti;

Imajući u vidu dalje da pravovremena uspostava određenih institucija predstavlja preduvjet za daljnje integracije u euroatlantske institucije kao i za ispunjenje uvjeta postavljenih u Studiji izvodljivosti Europske unije i uvjeta NATO-a za Partnerstvo za mir;

Svjesni činjenice da će pravilno funkcioniranje narečenih institucija na način koji omogućava učinkovito i pravovremeno pružanje usluga zahtijevati premještaj onih državnih službenika koji imaju iskustvo na relevantnom području;

Uzimajući u obzir i imajući na umu sve gore navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću odluku

ODLUKA

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Narečeni zakon čini sastavni dio ove Odluke i stupa na snagu na dan predviđen u članku 2. zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 206/04

20. travnja 2004. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 29/03), dodaje se novi članak 35a. koji glasi:

"Članak 35a.

Eksterni premještaj i raspoređivanje

1. Eksterni premještaj i raspoređivanje državnog službenika iz tijela državne službe u instituciju Bosne i Hercegovine može se vršiti u slučaju kada je utemeljena nova institucija Bosne i Hercegovine temeljem prijenosa nadležnosti sa Federacije Bosne i Hercegovine na Bosnu i Hercegovinu ili kada Bosna i Hercegovina, sukladno Ustavu, preuzme nadležnosti koje je do tada obavljala Federacija Bosne i Hercegovine.
2. Postupak prijema u radni odnos putem eksternog premještaja iz stavka 1. ovog članka može se urediti zakonom Bosne i Hercegovine. Kada se postupkom prijema u radni odnos provedenim temeljem zakona Bosne i Hercegovine ne osigura dovoljan broj kandidata za premještaj iz Federacije Bosne i Hercegovine u instituciju Bosne i Hercegovine, tijelo državne službe predlaže rukovoditelju institucije Bosne i Hercegovine da tijelo državne službe rasporedi državnog službenika odnosno službenike u tu instituciju. Ukoliko državni službenik ne prihvati radno mjesto na koje se raspoređuje, proglašava se prekobrojnim i ostvaruje prava u svezi s tim statusom propisana zakonom.
3. Državni službenici izabrani za premještaj i raspoređivanje temeljem ovog članka ne ostvaruju prava vezana za prestanak radnog odnosa propisana zakonom."

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu 21. travnja 2004. godine i odmah se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda Visokog predstavnika i u "Službenim novinama Federacije BiH".

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03 i 23/04) u članku 75. stavak 5. u sedmom redu riječi: "12 mjeseci" zamjenjuju se riječima: "18 mjeseci".

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić , v. r.	Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović , v. r.
--	---

Na osnovu člana IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ**O PROGlašEЊU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O
DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 30. juna 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 6. jula 2004. godine.

Број 01-699/04
15. јула 2004. године
Сарајево

Предсједник
Нико Лоџанчић, с. р.

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Члан 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03 i 23/04) u članu 75. u stavu 5. u sedmom redu riječi: "12 mjeseci" zamjenjuju se riječima: "18 mjeseci".

Члан 2.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić , с. р.	Predsjedavajući Представничког дома Parlamenta Federacije BiH Мухамед Ибрахимовић , с. р.
--	---

Na osnovu člana IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGlašEЊU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O
DRŽAVNOJ SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 30. juna 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 6. jula 2004. godine.

Број 01-699/04
15. јула 2004. године
Сарајево

Предсједник
Нико Лоџанчић, с. р.

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03 i 23/04) u članu 75. u stavu 5. u sedmom redu riječi: "12 mjeseci" zamjenjuju se riječima: "18 mjeseci".

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić , s. r.	Predsjedavajući Представничког дома Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović , s. r.
--	---

379

Na temelju članka 20. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Agenciji za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/00), Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 28. travnja 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 1. lipnja 2004. godine donio je

ODLUKU**O DAVANJU SUGLASNOSTI NA STATUT AGENCIJE
ZA BANKARSTVO FEDERACIJE BOSNE I
HERCEGOVINE**

I

Ovom Odlukom Parlament Federacije Bosne i Hercegovine daje suglasnost na Statut Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Upravni odbor Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine dana 9. 12. 2003. godine.

II

Ova Odluka objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić , v. r.	Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović , v. r.
--	---

Na osnovu člana 20. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Agenciji za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/00), Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 28. aprila 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 1. juna 2004. godine donio je

ODLUKU**O DAVANJU SUGLASNOSTI NA STATUT AGENCIJE ZA
BANKARSTVO FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

I

Ovom Odlukom Parlament Federacije Bosne i Hercegovine daje suglasnost na Statut Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Upravni odbor Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine dana 9. 12. 2003. godine.

II

Ova Odluka objaviće se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić , с. р.	Predsjedavajući Представничког дома Parlamenta Federacije BiH Мухамед Ибрахимовић , с. р.
--	---

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

520

Na temelju članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O PRODAJI STANOVA NA
KOJIMA POSTOJI STANARSKO PRAVO**

Proглашава se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkog doma od 30. lipnja 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 14. rujna 2004. godine.

Broj 01-892/04
7. listopada 2004. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, v. r.

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRODAJI
STANOVA NA KOJIMA POSTOJI STANARSKO PRAVO**

Članak 1.

U Zakonu o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo ("Službene novine Federacije BiH", br. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01 i 15/02 - u daljnjem tekstu: Zakon) članak 39. mijenja se i glasi:

"Nositelj prava iz kupoprodajnog ugovora zaključenog s bivšim SSNO-om, na temelju Zakona o stambenom obezbjeđenju u JNA ("Službeni list SFRJ", broj 84/90) i podzakonskih akata za njegovu provedbu, za stan koji je na raspolaganju Federalnom ministarstvu obrane, zaključio je pravno obvezujući ugovor ako je zaključio pisani ugovor o otkupu stana do 06. travnja 1992. godine i ugovor dostavio na ovjeru nadležnoj poreznoj službi, te ukoliko je kupoprodajna cijena utvrđena sukladno tada vrijedećem Zakonu i iznos cijene u cijelosti izmorio u ugovorenom roku."

Članak 2.

Članak 39e. mijenja se i glasi:

"Nositelju prava iz kupoprodajnog ugovora koji je zaključio pravno obvezujući ugovor iz članka 39. stavak 1. Zakona, a koji je napustio stan u Federaciji Bosne i Hercegovine i nakon toga iz

istoga stambenog fonda ili novoutemeljenih stambenih fondova oružanih snaga država nastalih iz bivše SFRJ stekao novo stanarsko pravo ili pravo koje odgovara tome pravu, stjecanjem novoga stana raskinut je ugovor o otkupu stana u Federaciji Bosne i Hercegovine, te nema pravo na upis prava vlasništva nad tim stanom.

Nositelj prava iz kupoprodajnog ugovora koji je zaključio pravno obvezujući ugovor iz članka 39. stavak 1. Zakona, koji je nakon 14. prosinca 1995. godine ostao u službi u oružanim snagama izvan teritorija Bosne i Hercegovine, a nije stekao novo stanarsko pravo ili pravo koje odgovara tome pravu, umjesto upisa prava vlasništva po zaključenom ugovoru ima pravo na naknadu od Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđenu sukladno članku 18. Zakona, umanjenu za amortizaciju.

Nositelj prava iz kupoprodajnog ugovora koji je zaključio pravno obvezujući ugovor o otkupu stana iz članka 39. stavak 1. Zakona za čiji stan je sadašnji korisnik, sukladno vrijedećim zakonima, zaključio ugovor o korištenju stana ili ugovor o otkupu stana, umjesto upisa prava vlasništva na stanu, ima pravo na naknadu od Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđenu na način iz stavka 2. ovoga članka, izuzev nositelja prava kupoprodajnog ugovora iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 3.

Ovaj zakon stupa na snagu narednoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Slavko Matić, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Muhamed Ibrahimović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine donosim

UKAZ

**O PROGLAŠEŃU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O PRODAJI STANOVA NA
KOJIMA POSTOJI STANARSKO PRAVO**

Proглашава se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 30. juna 2004. godine i na sjednici Doma naroda od 14. septembra 2004. godine.

Broj 01-892/04
7. oktobra 2004. godine
Sarajevo

Предсједник
Нико Лозанчић, с. р.

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

73

Na osnovu člana IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proглашава se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 28. decembra 2005. godine i na sjednici Doma naroda od 26. januara 2006. godine.

Broj 01-02-84/06

20. februara 2006. godine

Sarajevo

Predsjednik

Niko Lozančić, s. r.

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ
SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04 i 67/05) član 22. mijenja se i glasi:

"Popuna upražnjenog radnog mjesta

Popuna upražnjenog radnog mjesta državnog službenika u organu državne službe vrši se na način predviđen u čl. od 22a. do 24. i članu 35. ovog Zakona za koji se odluči rukovodilac organa državne službe."

Član 2.

Iza člana 22. dodaju se novi čl. 22a., 22b. i 22c. koji glase:

"Član 22.a

Interni premještaj državnog službenika

1. Ukoliko u organu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika u tom slučaju rukovodilac organa državne službe prvo razmatra da li može na to radno mjesto premjestiti državnog službenika koji se nalazi na sličnom radnom mjestu u istom organu državne službe. Premještaj može biti dobrovoljan, uz saglasnost državnog službenika koji se premješta, a

izuzetno i nametnut, ako postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe. Nametnuti premještaj može biti i zamjena službenika sa jednog na drugo radno mjesto. Rješenje o premještaju donosi rukovodilac organa državne službe. Primjerak rješenja dostavlja se Agenciji.

2. Kod odlučivanja o premještaju u obzir se uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta.
3. Ukoliko premještaj podrazumijeva i promjenu prebivališta državni službenik ima pravo na odgovarajuću naknadu, što se utvrđuje pravilnikom iz stava 2. član 46. ovog Zakona.

Član 22b.

Sporazumno preuzimanje dužnosti državnog službenika iz drugog organa državne službe

Organ državne službe može sporazumno sa drugim organom državne službe istog nivoa vlasti i uz saglasnost ili pisani zahtjev državnog službenika preuzeti državnog službenika sa iste ili slične pozicije, a kod rukovodećih državnih službenika iz člana 6. stav 1. tačka a) ovog Zakona može preuzimati samo one rukovodeće državne službenike iz tač. 2., 4. i 5. koji se nalaze na poziciji radnog mjesta koja je istovjetna poziciji radnog mjesta na koje se vrši preuzimanje. Preuzimanje se vrši pisanim sporazumom organa državne službe od čega se primjerak sporazuma i rješenje o postavljenju dostavljaju Agenciji.

Član 22.c

Posebni uvjeti za prijem savjetnika u radni odnos kao i uvjeti koje moraju ispunjavati savjetnici koji već vrše tu funkciju moraju biti identični uvjetima za prijem državnog službenika - pomoćnika rukovodioca organa državne službe."

Član 3.

Član 23. mijenja se i glasi:

"Popuna upražnjenih radnih mjesta sa liste prekobrojnih

1. Kada rukovodilac organa državne službe odluči da popunu upražnjenog radnog mjesta državnog službenika ne vrši na način predviđen čl. 22a. i 22b. ovog Zakona, odnosno ako se popuna ne izvrši na taj način, u tom slučaju rukovodilac tog organa podnosi zahtjev Agenciji za popunu tog radnog mjesta.
2. Agencija prvo pokušava popuniti to radno mjesto državnim službenicima koji se nalaze na listi prekobrojnih državnih službenika koju vodi Agencija za sve organe državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine. Popuna se vrši prema kriterijima i pravilima za izbor državnih službenika koje podzakonskim aktima utvrđuje Agencija."

Član 4.

Član 24. mijenja se i glasi:

"Javno oglašavanje"

1. Ukoliko se upražnjeno radno mjesto u organu državne službe ne bude moglo popuniti na način predviđen u članu 23. ovog Zakona, u tom slučaju to radno mjesto Agencija popunjava oglašavanjem javnog konkursa koji se provodi prema odredbama ovog člana i čl. od 25. do 32. ovog Zakona.
2. Zabranjena je diskriminacija na osnovu spola u postupku zapošljavanja i unapređenja državnog službenika u smislu člana 3. Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 16/03).
3. Javni konkurs objavljuje se najmanje 15. dana prije krajnjeg roka za prijave u "Službenim novinama Federacije BiH" i u najmanje dva dnevna lista koja se distribuiraju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i na službenoj internet stranici Agencije.
4. Javni konkurs sadrži:
 - a) naziv i opis upražnjelog radnog mjesta,
 - b) opće uvjete iz člana 25. ovog Zakona,
 - c) posebne uvjete utvrđene pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji,
 - d) spisak potrebnih dokumenata, rok i mjesto njihovog podnošenja.
5. Troškove objavljivanja javnog konkursa snosi organ državne službe za čije se potrebe provodi taj konkurs."

Član 5.

U članu 27. u stavu 2. u prvom redu riječi: "pet članova" zamjenjuju se riječima: "tri člana", a u drugom redu riječi: "najmanje tri" zamjenjuju se riječju "dva", dok se u trećem redu iza riječi "član" dodaje riječ "predstavnik", a u petom redu riječi: "ostala dva člana" zamjenjuju se riječima: "ostali članovi".

Iza stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:

"4. Članovima komisije za izbor za rad u komisiji pripada naknada čija se visina utvrđuje rješenjem o imenovanju komisije prema kriterijima koji utvrdi Agencija, a isplata se vrši iz sredstava organa državne službe za čije je potrebe imenovana ta komisija."

Član 6.

Član 35. mijenja se i glasi:

"Unapređenje državnog službenika"

1. Rukovodilac organa državne službe može vršiti unapređenje državnog službenika iz organa kojim rukovodi na neposredno više radno mjesto. Unapređenje se vrši u okviru radnih mjesta iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog Zakona, a vrši se onda kada postoji upražnjeno radno mjesto.
2. Unapređenje se vrši putem internog oglasa koji traje najmanje sedam dana od dana objavljivanja a objavljuje se na oglasnoj tabli organa državne službe u kojem se vrši unapređenje. Oglas sadrži naziv radnog mjesta, opis poslova i uvjete za obavljanje poslova utvrđenih u pravilniku o unutrašnjoj organizaciji organa državne službe.
3. Rukovodilac organa državne službe imenuje komisiju od tri člana koja će predložiti za unapređenje onog državnog službenika koji bude imao najbolje stručne i druge kvalitete koji se zasnivaju na ocjeni rada i pokazanim drugim stručnim i profesionalnim sposobnostima državnih službenika koji se prijave na interni oglas što se procjenjuje putem intervjua. Rješenje o unapređenju donosi rukovodilac organa državne službe. Primjerak rješenja dostavlja se Agenciji."

Član 7.

Iza člana 37. dodaje se novi član 37a. koji glasi:

"Član 37a.**Radni odnos na određeno vrijeme**

1. U slučaju duže odsutnosti državnog službenika sa posla (bolovanje, porodiljsko odsustvo i sl.) može se primiti državni službenik u radni odnos na određeno vrijeme koje traje do povratka odsutnog državnog službenika na posao.

Prijem u radni odnos prvo se vrši prema odredbi člana 23. ovog Zakona, a ako takva mogućnost ne postoji u tom slučaju na zahtjev organa državne službe Agencija popunu tog radnog mjesta vrši prema članu 24. ovog Zakona.

2. Radni odnos iz stava 1. ovog člana ne može prerasti u radni odnos na neodređeno vrijeme."

Član 8.

Član 67. mijenja se i glasi:

"Postojeći državni službenici"

1. Državni službenici na radnim mjestima iz člana 6. stav 1. ovog Zakona u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine koji se na dan stupanja na snagu ovog Zakona nalaze u radnom odnosu u organima državne službe, podliježu postupku revizije koju provodi Agencija a kojom se utvrđuje da li su zaposleni u skladu sa Zakonom, računajući od 01.07.2003. godine kao danom stupanja na snagu Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, odnosno da li ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog Zakona i posebne uvjete utvrđene pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji organa državne službe.
2. Agencija donosi rješenje o prestanku radnog odnosa državnim službenicima iz stava 1. ovog člana za koje utvrdi da su zaposleni suprotno Zakonu iz stava 1. ovog člana, ili koji ne ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog Zakona i posebne uvjete utvrđene pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.
3. Izuzetno od stava 2. ovog člana, državnim službenicima koji nemaju položen stručni upravni ispit Agencija ne donosi rješenje o prestanku radnog odnosa po tom osnovu, s tim što su dužni položiti ispit u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Državnim službenicima koji u tom roku ne polože stručni upravni ispit rukovodilac organa državne službe donosi rješenje o prestanku radnog odnosa uz pribavljeno mišljenje Agencije.
4. Za radna mjesta koja ostanu upražnjena na osnovu rješenja iz stava 2. ovog člana Agencija će, u saradnji sa rukovodiocem organa državne službe, raspisati javni konkurs u skladu sa odredbom člana 24. ovog Zakona u roku od 30 dana od dana kada rješenja o prestanku radnog odnosa postanu konačna.
5. Za državne službenike za koje Agencija utvrdi da ne ispunjavaju uvjete iz člana 25. ovog Zakona radni odnos prestaje kada rješenje iz stava 2. ovog člana postane konačno.
6. Za državne službenike za koje Agencija utvrdi da su zaposleni suprotno zakonu iz stava 1. ovog člana radni odnos prestaje kada se okonča javni konkurs raspisan u skladu sa odredbom stava 4. ovog člana, ako ne budu primljeni u službu po tom konkursu.
7. Iskustvo kandidata iz stava 5. ovog člana koji je prethodno bio na radnom mjestu za koje je raspisan javni konkurs prema stavu 3. ovog člana, može biti uzeto u obzir za vrijeme provođenja tog konkursa.
8. Ako državni službenik iz stava 2. član 25. ovog Zakona u propisanom zakonskom roku stekne univerzitetsku diplomu, odnosno VII stepen stručne spremlje zadržava status državnog službenika na poslovima na kojima je zatečen."

Član 9.

Iza člana 67. dodaje se novi član 67a. koji glasi:

"Član 67a.

Na državne službenike u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine za koje je Agencija izvršila, ili započela reviziju do dana stupanja na snagu ovog Zakona primjenjuju se odredbe o reviziji utvrđene u čl. od 67. do 70. ovog Zakona, kao i odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine objavljene u "Službenim novinama Federacije BiH", br. 67/05."

Član 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić, s. r.	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović, s. r.
--	---

Temeljem članka IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkoga doma od 28. prosinca 2005. godine i na sjednici Doma naroda od 26. siječnja 2006. godine.

Broj 01-02-84/06 20. veljače 2006. godine Sarajevo	Predsjednik Niko Lozančić, v. r.
--	-------------------------------------

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ
SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04 i 67/05) članak 22. mijenja se i glasi:

"Popuna upražnjenog radnog mjesta

Popuna upražnjenog radnog mjesta državnog službenika u tijelu državne službe vrši se na način predviđen u čl. od 22a. do 24. i članku 35. ovog zakona za koji se odlučiti rukovoditelj tijela državne službe".

Članak 2.

Iza članka 22. dodaju se novi čl. 22a., 22b. i 22c. koji glase:

"Članak 22a.

Interni premještaj državnog službenika

1. Ukoliko u tijelu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika, u tom slučaju rukovoditelj tijela državne službe prvo razmatra može li na to radno mjesto premjestiti državnog službenika koji se nalazi na sličnom radnom mjestu u istom tijelu državne službe. Premještaj može biti dragovoljan uz suglasnost državnog službenika koji se premješta, a iznimno i nametnut, ako postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe. Nametnuti premještaj može biti i zamjena službenika s jednog na drugo radno mjesto. Rješenje o premješčaju donosi rukovoditelj tijela državne službe. Primjerak rješenja dostavlja se Agenciji.
2. Prigodom odlučivanja o premješčaju u obzir se uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta.
3. Ukoliko premještaj podrazumijeva i promjenu prebivališta, državni službenik ima pravo na odgovarajuću naknadu, što se utvrđuje u pravilniku iz stavka 2. članka 46. ovog zakona.

Članak 22b.

Sporazumno preuzimanje dužnosti državnog službenika iz drugog tijela državne službe

Tijelo državne službe može sporazumno s drugim tijelom državne službe iste razine vlasti i uz saglasnost ili pisani zahtjev državnog službenika preuzeti državnog službenika sa iste ili slične pozicije, a kod rukovodećih državnih službenika iz članka 6. stavak 1. točka a) ovog zakona može preuzimati samo one

rukovodeće državne službenike iz toč. 2., 4. i 5. koji se nalaze na poziciji radnog mjesta koja je istovjetna poziciji radnog mjesta na koje se vrši preuzimanje. Preuzimanje se vrši pisanim sporazumom tijela državne službe od čega se primjerak sporazuma i rješenje o postavljenju dostavljaju Agenciji.

Članak 22c.

Posebni uvjeti za prijem savjetnika u radni odnos kao i uvjeti koje moraju posjedovati savjetnici, koji već obnašaju tu funkciju, moraju biti identični uvjetima za prijem državnog službenika - pomoćnika rukovoditelja tijela državne službe."

Članak 3.

Članak 23. mijenja se i glasi:

"Popuna upražnjenih radnih mjesta s liste prekobrojnih

1. Kada rukovoditelj tijela državne službe odluči da popunu upražnjenog radnog mjesta državnog službenika ne vrši na način predviđen čl. 22a. i 22b. ovog zakona, odnosno ako se popuna ne izvrši na taj način, u tom slučaju rukovoditelj tog tijela podnosi zahtjev Agenciji za popunu tog radnog mjesta.
2. Agencija prvo pokušava popuniti to radno mjesto državnim službenicima koji se nalaze na listi prekobrojnih državnih službenika koju vodi Agencija za sva tijela državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine. Ta popuna se vrši po kriterijima i pravilima za izbor državnih službenika koje podzakonskim aktima utvrđuje Agencija."

Članak 4.

Članak 24. mijenja se i glasi:

"Javno oglašavanje

1. Ukoliko se upražnjeno radno mjesto u tijelu državne službe ne bude moglo popuniti na način predviđen u članku 23. ovog zakona, u tom slučaju to radno mjesto Agencija popunjava oglašavanjem javnog natječaja koji se provodi prema odredbama ovoga članka i čl. od 25. do 32. ovoga zakona.
2. Zabranjena je diskriminacija temeljem spola u postupku upošljavanja i unaprjeđenja državnog službenika u smislu članka 3. Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 16/03).
3. Javni natječaj se objavljuje najmanje 15. dana prije krajnjeg roka za prijave u "Službenim novinama Federacije BiH" i u najmanje dva dnevna lista koja se distribuiraju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i na službenoj internet stranici Agencije.
4. Javni natječaj sadrži:
 - a) naziv i opis upražnjenog radnog mjesta,
 - b) opće uvjete iz članka 25. ovoga Zakona,
 - c) posebne uvjete utvrđene pravilnikom o unutarnjoj organizaciji,
 - d) popis potrebnih dokumenata, rok i mjesto njihovog podnošenja.
5. Troškove objavljivanja javnog natječaja snosi tijelo državne službe za čije se potrebe provodi taj natječaj."

Članak 5.

U članku 27. stavak 2. u prvom retku riječi: "pet članova" zamjenjuju se riječima: "tri člana", a u drugom retku riječi: "najmanje tri" zamjenjuju se riječju: "dva", dok se u trećem retku iza riječi: "član" dodaje riječ: "predstavnik", a u petom retku riječi: "ostala dva člana" zamjenjuju riječima: "ostali članovi".

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

"4. Članovima Povjerenstva za izbor za rad u povjerenstvu pripada naknada čija se visina utvrđuje rješenjem o imenovanju povjerenstva prema kriterijima koji utvrdi Agencija, a isplata se vrši iz sredstava tijela državne službe za čije je potrebe imenovano to povjerenstvo."

Članak 6.

Članak 35. mijenja se i glasi:

"Unaprjeđenje državnog službenika

1. Rukovoditelj tijela državne službe može vršiti unaprjeđenje državnog službenika iz tijela kojim rukovodi na izravno više radno mjesto. To unaprjeđenje se vrši u sklopu radnih mjesta iz članka 6. stavak 1. točka b) ovog

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

60

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 23.11.2011. godine i na sjednici Doma naroda od 20.12.2011. godine.

Broj 01-02-1026/11
29. decembra 2011. godine
Sarajevo

Predsjednik
Živko Budimir, s. r.

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ
SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 i 8/06) u članu 1. u stavu 1. riječi: "kantona, grada i općine", brišu se.

Član 2.

U članu 2. u stavu 1. riječi: "kantona, gradova i općina", brišu se.

U članu 2. u stavu 2. u trećem redu riječi: "izuzev u organima državne službe općina, čiji su pojedini dijelovi prema Dejtonskom sporazumu i prema odlukama Visokog predstavnika, pripali drugom entitetu ili drugoj općini", brišu se.

Član 3.

U članu 6. u stavu 1. u tački a), u tački 5) riječi: "federalni i glavni kantonalni", brišu se.

Član 4.

U članu 7. u stavu 2. riječi: "odnosno vladi kantona", brišu se.

Član 5.

U članu 9. u stavu 2. riječi: "odnosno ministru i vladi kantona", brišu se.

Član 6.

U članu 11. u stavu 1. riječi: "i glavni kantonalni" i riječi: "odnosno kantonalnih zakona", brišu se.

Član 7.

U članu 25. u stavu 1. u tački c) na kraju teksta, iza riječi "spreme" dodaju se riječi: "odnosno visoko obrazovanje prvog, drugog ili trećeg ciklusa Bolonjskog sistema studiranja, što se utvrđuje propisom kojim se uređuju poslovi osnovnih djelatnosti i pomoćno tehnički poslovi i uvjet za njihovo obavljanje u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine;".

Član 8.

U članu 31. stav 2. briše se.

Član 9.

Naziv Poglavlja Plaće i naknade, briše se.
Čl. 38. do 46., brišu se.

Član 10.

U članu 52. st. 2. i 3., brišu se.
Dosadašnji stav 4. postaje stav 2.

Član 11.

Iza člana 66. dodaje se član 66a. koji glasi:

"Član 66a.

Namještenik organa državne službe koji je stekao VII stepen stručne spreme ili visoko obrazovanje prvog, drugog ili trećeg ciklusa Bolonjskog sistema studiranja, a koji ima najmanje pet godina radnog iskustva u organima državne službe nakon položenog stručnog ispita za namještenika u organima državne službe, može se prijaviti na konkurs za upražnjeno radno mjesto stručnog saradnika u organu državne službe bez obaveze obavljanja pripravničkog staža."

Član 12.

U članu 72. u stavu 1. riječi: "odnosno vlade kantona", brišu se.

Član 13.

U članu 74. riječi: "kantona, grada i općina", brišu se.

Član 14.

Propisi koji su u suprotnosti s odredbama ovog zakona imaju se uskladiti sa ovim zakonom u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 15.

Iza člana 74. dodaje se novi član 74a. koji glasi:

"Član 74a.

Odredbe ovog zakona mogu se primjenjivati u kantonima u skladu sa zakonima kantona".

Član 16.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajuća Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Karolina Pavlović , s. r.	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Dr. Denis Zvizdić , s. r.
---	---

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkoga doma od 23.11.2011. godine i na sjednici Doma naroda od 20.12.2011. godine.

Broj 01-02-1026/11
29. prosinca 2011. godine
Sarajevo

Predsjednik
Živko Budimir, v. r.

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ
SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 i 8/06) u članku 1. u stavku 1. riječi: "kantona, grada i općine", brišu se.

Članak 2.

U članku 2. u stavku 1. riječi: "kantona, gradova i općina", brišu se.

U članku 2. u stavku 2. u trećem retku riječi: "izuzev u organima državne službe općina, čiji su pojedini dijelovi prema Daytonskom sporazumu i prema odlukama Visokog predstavnika, pripali drugom entitetu ili drugoj općini", brišu se.

Članak 3.

U članku 6. u stavku 1. u točki a), u točki 5) riječi: "federalni i glavni kantonalni", brišu se.

Članak 4.

U članku 7. u stavku 2. riječi: "odnosno vladi kantona", brišu se.

Članak 5.

U članku 9. u stavku 2. riječi: "odnosno ministru i vladi kantona", brišu se.

Članak 6.

U članku 11. u stavku 1. riječi: "i glavni kantonalni" i riječi: "odnosno kantonalnih zakona", brišu se.

Članak 7.

U članku 25. u stavku 1. u točki c) na kraju teksta, iza riječi "spreme" dodaju se riječi: "odnosno visoko obrazovanje prvog, drugog ili trećeg ciklusa Bolonjskog sustava studiranja, što se utvrđuje propisom kojim se uređuju poslovi osnovnih djelatnosti i pomoćno tehnički poslovi i uvjet za njihovo obavljanje u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine;".

Članak 8.

U članku 31. stavak 2. briše se.

Članak 9.

Naziv Poglavlja Plaće i naknade, briše se.

Čl. 38. do 46., brišu se.

Članak 10.

U članku 52. st. 2. i 3., brišu se.
Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 2.

Članak 11.

Iza članka 66. dodaje se članak 66a. koji glasi:

"Članak 66a.

Namještenik organa državne službe koji je stekao VII. stupanj stručne spreme ili visoko obrazovanje prvog, drugog ili trećeg ciklusa Bolonjskog sustava studiranja, a koji ima najmanje pet godina radnog iskustva u organima državne službe nakon položenog stručnog ispita za namještenika u organima državne službe, može se prijaviti na natječaj za upražnjeno radno mjesto stručnog suradnika u organu državne službe bez obveze obavljanja vježbeničkog staža".

Članak 12.

U članku 72. u stavku 1. riječi: "odnosno vlade kantona", brišu se.

Članak 13.

U članku 74. riječi: "kantona, grada i općina", brišu se.

Članak 14.

Propisi koji su u suprotnosti s odredbama ovog zakona imaju se uskladiti s ovim zakonom u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 15.

Iza članka 74. dodaje se novi članak 74a. koji glasi:

"Članak 74a.

Odredbe ovog zakona mogu se primjenjivati u kantonima u skladu sa zakonima kantona".

Članak 16.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedateljica Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Karolina Pavlović , v. r.	Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Dr. Denis Zvizdić , v. r.
--	---

На основу члана IV.Б.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

1985

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 23.10.2015. godine i na sjednici Doma naroda od 23.10.2015. godine.

Broj 01-02-944-02/15
23. prosinca 2015. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, v. r.

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ
SLUŽBI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12), u članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

"1. Predsjednik i dopredsjednici Federacije, članovi Parlamenta Federacije, tajnici domova Parlamenta Federacije, članovi Vlade Federacije, tajnik Vlade Federacije, sudci Ustavnog suda Federacije, sudci Vrhovnog suda Federacije i federalni tužitelji nisu državni službenici i njihov radno-pravni status uređuje se drugim propisima."

Iza stavka 1. dodaju se novi st. 2. i 3. koji glase:

"2. Rukovoditelj samostalne federalne uprave i samostalne federalne upravne organizacije, rukovoditelj federalne uprave i federalne upravne organizacije koja se nalazi u sastavu ministarstva i rukovoditelji

stručnih službi Vlade Federacije nisu državni službenici.

3. Tajnik federalnoga tijela državne službe, pomoćnik rukovoditelja federalnoga tijela državne službe, glavni federalni inspektor i šef kabineta rukovoditelja federalnog tijela državne službe nisu državni službenici."

Dosadašnji st. od 2. do 6. postaju st. od 4. do 8.

Članak 2.

U članku 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

"1. Državni službenik postavlja se na jedno od sljedećih radnih mjesta:

- 1) šef unutarnje organizacijske jedinice,
- 2) inspektor,
- 3) stručni savjetnik,
- 4) viši stručni suradnik,
- 5) stručni suradnik."

Članak 3.

U čl. 7. i 9. riječ "ustanove" u različitim padežima zamjenjuje se riječima: "upravne organizacije" u odgovarajućim padežima.

Članak 4.

Iza članka 11. dodaju se novi čl. 11a. i 11b. koji glase:

"Članak 11a.

1. Tajnike domova Parlamenta Federacije imenuju i razrješavaju domovi Parlamenta Federacije na prijedlog predsjedatelja toga doma.
2. Tajnika Vlade Federacije imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog premijera.
3. Rukovoditelje samostalnih uprava i upravnih organizacija imenuje i razrješava Vlada Federacije.
4. Tajnika ministarstva imenuje i razrješava ministar.
5. Rukovoditelje uprava i upravnih organizacija koje se nalaze u sastavu ministarstva imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog ministra.
6. Rukovoditelje stručnih službi Vlade Federacije imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog premijera.
7. Pomoćnike rukovoditelja stručnih službi domova Parlamenta Federacije imenuju i razrješavaju predsjedatelji domova na prijedlog tajnika toga doma.

8. Pomoćnika rukovoditelja tijela državne službe i stručnih službi imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog toga rukovoditelja.
9. Pomoćnike u upravama i upravnim organizacijama koje se nalaze u sastavu ministarstva imenuje i razrješava ministar na prijedlog rukovoditelja uprave, odnosno upravne organizacije koja je u sastavu toga ministarstva.
10. Glavnog inspektora imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog rukovoditelja tijela državne službe.
11. Savjetnike, šefove kabineta i šefove ureda izabranih dužnosnika i nositelja izvršnih funkcija imenuju i razrješavaju izabrani dužnosnici i nositelji izvršnih funkcija čiji su savjetnici, šefovi kabineta i šefovi ureda.

Članak 11b.

Osobe iz članka 11a., izuzev savjetnika, upošljavaju se putem javnog natječaja koji raspisuje i provodi tijelo državne službe prema uvjetima i kriterijima propisanim ovim zakonom, a sukladno kriterijima propisanim podzakonskim propisima donesenim na temelju ovoga zakona."

Članak 5.

U članku 19. u stavku 1. toč. c) i d) mijenjaju se i glase:

- "c) prava i obveze državnoga službenika miruju od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini, odnosno na bilo koju poziciju iz članka 5. st. 2. i 3. ovoga zakona;
- d) državni službenik iz stavka 1. točka c) ovoga članka može se vratiti na isto ili slično radno mjesto u istom ili drugom tijelu državne službe najkasnije u roku mjesec dana od nastupanja sljedećih slučajeva: završetka mandata i prestanka funkcije u zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini, odnosno na bilo kojoj poziciji iz članka 5. st. 2. i 3. ovoga zakona;"

Iza točke e) dodaje se nova točka f) koja glasi:

- "f) osobe iz članka 11a. ovoga zakona ne mogu biti članovi upravnih niti nadzornih odbora, federalnih zavoda, federalnih direkcija, federalnih agencija i gospodarskih društava sa sudjelovanjem državnoga kapitala."

Članak 6.

Članak 20. mijenja se i glasi:

"Članak 20.

1. Osobama iz članka 11a. ovoga zakona ne jamči se sigurnost uživanja položaja i mogu biti razriješeni dužnosti u bilo koje vrijeme od rukovoditelja tijela državne službe, odnosno tijela koje ih je imenovalo, a njihov mandat ne može biti dulji od mandata rukovoditelja tijela državne službe, odnosno mandata tijela koje ih je imenovalo.
2. Imenovanje na pozicije iz članka 11a. ne može se preinačiti u položaj državnoga službenika sa sigurnošću uživanja položaja.
3. Osobe iz članka 11a. razrješavaju se dužnosti od trenutka kada su imenovane na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini."

Članak 7.

Članak 22b. mijenja se i glasi:

"Članak 22b.

Tijelo državne službe može na temelju pisanoga sporazuma s drugim tijelom državne službe ili na pisani zahtjev državnoga službenika preuzeti državnoga službenika s iste ili slične pozicije. Preuzimanje se vrši pisanim sporazumom tijela državne službe od čega se primjerak sporazuma i rješenje o postavljenju dostavljaju Agenciji."

Članak 8.

Članak 22c. briše se.

Članak 9.

U članku 24. stavak 1. mijenja se i glasi:

- "1. Ukoliko se upražnjeno radno mjesto u tijelu državne službe ne bude moglo popuniti na način predviđen u članku 23. ovoga zakona, na zahtjev rukovoditelja tijela državne službe, Agencija provodi proceduru popune upražnjelog radnog mjesta oglašavanjem javnoga natječaja koji se provodi prema odredbama ovoga članka i čl. od 25. do 32. ovoga zakona."

Članak 10.

U članku 25. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

- "3. Odredbe iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na osobe iz članka 11a. ovoga zakona."

Članak 11.

U članku 27. u stavku 2. riječ "najmanje" briše se, a riječi: "ostali članovi imenuju" zamjenjuju se riječima: "treći član imenuje".

Članak 12.

U članku 31. u stavku 1. riječi: "uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije" brišu se.

Članak 13.

U članku 33. stavak 4. mijenja se i glasi:

- "4. Ocjena rada državnoga službenika temelji se na rezultatima postignutim u izvršavanju poslova radnoga mjesta i postavljenih radnih ciljeva, kvaliteti rada, učinkovitosti u radu, samostalnosti, stvaralačkoj sposobnosti i inicijativi, vještini komunikacije, spremnosti prilagodavanja promjenama i ostalim sposobnostima koje zahtjeva radno mjesto."

U stavku 8. riječi: "po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije" brišu se.

Članak 14.

U članku 34. stavak 1. briše se.

U stavku 2. riječi: "točka b)" brišu se.

Članak 15.

U članku 35. u stavku 1. u prvoj rečenici riječ "neposredno", a u drugoj rečenici riječi: "točka b)" brišu se.

Članak 16.

U članku 36. u stavku 3. točka d) mijenja se i glasi:

- "d) državni službenik koji je proglašen prekobrojnim, a nije dalje raspoređen, ima pravo na otpremninu sukladno članku 40. Zakona o plaćama i naknadama u tijelima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10 i 111/12), te na naknadu za slučaj neuposlenosti sukladno Zakonu."

Članak 17.

U članku 37. stavak 1. mijenja se i glasi:

- "1. Rukovoditelj tijela državne službe može zatražiti od Agencije da provede proceduru javnoga natječaja za prijem pripravnika u državnu službu."

Članak 18.

U članku 47. u prvom retku iza riječi "službenika" dodaju se riječi: "i osobe iz članka 11a. ovoga zakona".

Članak 19.

Članak 48. mijenja se i glasi:

"Članak 48.

Odsustvo i godišnji odmori

Na prava i obveze iz oblasti odsustva i godišnjih odmora državnih službenika i osoba iz članka 11a. ovoga zakona primjenjuju se odredbe članka od 44. do 53. Zakona o radu ("Službene novine Federacije BiH", broj 62/15), kao i odredbe kolektivnih ugovora."

Članak 19a.

U članku 51. u točki b) riječi: "mirovinskog staža" zamjenjuju se riječima: "staža osiguranja".

Članak 20.

U članku 52. u stavku 1. riječi: "prema prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, s iznimkom članka 51. stavak 1. točka h)" brišu se.

U stavku 2. brojevi 2. i 3. brišu se.

Članak 21.

U članku 62. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"2. U rukovođenju tijelima državne službe rukovoditelju tijela državne službe pomažu tajnik tijela državne službe, pomoćnik rukovoditelja tijela državne službe, savjetnik i šef kabineta, a koji čine kabinet rukovoditelja tijela državne službe."

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 22.

U članku 64. u stavku 3. iza riječi "imenuje" dodaju se riječi: "i razrješava", a iza riječi: "Vlada Federacije" piše se točka i ostatak teksta se briše.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"4. Ravnatelj Agencije imenuje se na mandat četiri godine."

Članak 23.

Iza članka 75. dodaju se novi čl. 75a., 75b. i 75c. koji glase:

"Članak 75a.

- Osobe iz članka 11a. ovoga zakona na koje se odnosi članak 19. stavak 1. točka f) ovoga zakona dužni su u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona dati ostavku na članstvo u upravnom i nadzornom odboru u koji su imenovani.
- Rukovoditelj tijela državne službe ili osoba koju on odredi će protiv osobe iz članka 11a. ovoga zakona koji ne postupi sukladno stavku 1. ovoga članka pokrenuti stegovni postupak.

Članak 75b.

Državni službenici zatečeni u državnoj službi na mjestima rukovodećih državnih službenika nakon stupanja na snagu ovoga zakona bit će raspoređeni na odgovarajuća radna mjesta u okviru tijela državne službe sukladno pravilnicima iz članka 75c. stavak 3. ovoga zakona, a nastavljaju raditi na svojim dosadašnjim radnim mjestima i zadržavaju plaću i druga prava prema dosadašnjim rješenjima do imenovanja osoba iz članka 11a. ovoga zakona.

Članak 75c.

- Propisi koji su u suprotnosti s odredbama ovoga zakona imaju se uskladiti s ovim zakonom u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.
- U roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona Vlada Federacije propisat će vrstu, složenost poslova i uvjete koje trebaju zadovoljiti osobe iz članka 11a. ovoga zakona.

- Rukovoditelji tijela državne službe dužni su u roku 30 dana od dana donošenja propisa iz stavka 2. ovoga članka uskladiti pravilnike o unutarnjem ustrojstvu s odredbama ovoga zakona."

Članak 24.

Ovaj zakon stupa na snagu narednoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedateljica
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Lidija Bradara, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkoga doma
Parlamenta Federacije BiH
Edin Mušić, v. r.

На основу члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Проглашава се Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 23.10.2015. године и на сједници Дома народа од 23.10.2015. године.

Број 01-02-944-02/15
23. децембра 2015. године
Сарајево

Предсједник
Маринко Чавара, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Закону о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 и 4/12), у члану 5. став 1. мијења се и гласи:

- Предсједник и потпредсједници Федерације, чланови Парламента Федерације, секретари домова Парламента Федерације, чланови Владе Федерације, секретар Владе Федерације, судије Уставног суда Федерације, судије Врховног суда Федерације и федерални тужиоци нису државни службеници и њихов радно-правни статус се уређује другим прописима."

Иза става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

- Руководилац самосталне федералне управе и самосталне федералне управне организације, руководилац федералне управе и федералне управне организације која се налази у саставу министарства и руководиоци стручних служби Владе Федерације нису државни службеници.
- Секретар федералног органа државне службе, помоћник руководиоца федералног органа државне службе, главни федерални инспектор и шеф кабинета руководиоца федералног органа државне службе нису државни службеници."

Досадашњи ст. од 2. до 6. постају ст. од 4. до 8.

Члан 2.

У члану 6. став 1. мијења се и гласи:

- Државни службеник се поставља на једно од следећих радних мјеста:
 - шеф унутрашње организационе јединице,

Administrativno-tehničke poslove za potrebe Komisije obavljat će Amra Dragoje.

II

Zadatak komisije iz tačke I. ovog Rješenja je da poštujući Zakon o lovstvu i Pravilnik o sadržaju, načinu i nosiocima izrade, odnosno odobravanja lovnogospodarske osnove, godišnjeg i privremenog plana gospodarenja lovištem ("Službene novine Federacije BiH", broj 63/06) izvrši pregled i analizu teksta lovnoprivredne osnove za lovište "Liješnica i Ozren" i dostavi prijedlog za izdavanje saglasnosti na istu.

Komisija je ovlaštena da od korisnika lovišta traži otklanjanje uočenih grešaka i nedostataka.

Nakon otklanjanja grešaka i nedostataka u predmetnoj osnovi, Komisija je dužna nadležnom kantonalnom ministarstvu dati prijedlog za izdavanje saglasnosti.

III

Rok za obavljanje poslova i zadataka iz tačke II. ovog Rješenja je 15 dana nakon što Komisija utvrdi da je predmetna osnova urađena u skladu sa odredbama Zakona o lovstvu i odredbama Pravilnika o sadržaju, načinu i nosiocima izrade, odnosno odobravanja lovnoprivredne osnove, godišnjeg i privremenog plana gospodarenja lovištem.

IV

Komisija je obavezna nakon izvršenih poslova i zadataka dostaviti izvještaj o radu federalnom ministru poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva najkasnije u roku od sedam dana od dana isteka roka za završetak poslova i zadataka.

V

Za učešće u radu Komisije spoljnjem članu pripada naknada u skladu sa Uredbom o načinu osnivanja i utvrđivanju visine naknade za rad radnih tijela osnovanih od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i rukovoditelja federalnih organa državne službe.

VI

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 08-26/7-135/17 M.B.

26. januara/siječnja 2017. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. sc. **Šemsudin Dedić**

FEDERALNO MINISTARSTVO TRGOVINE

189

Na temelju članka 56. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/05), članka 22. stavak 1. i članka 23. Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/05), federalni ministar trgovine donosi

RJEŠENJE

O IMENOVANJU KOMISIJE ZA PROVOĐENJE JAVNOG OGLASA

- Imenuje se Komisija za provođenje Javnog oglasa za popunu upražnjenog radnog mjesta namještenika - Viši referent za evidentiranje promjena cijena u Sektoru za cijene i analizu tržišta na određeno vrijeme do povratka namještenice sa bolovanja - porodijskog odsustva u sastavu:
 - Dijana Bukovac, predsjednik
 - Lela Glibo, član
 - Senada Novak, član ispred sindikata.
- Komisija iz točke 1. ovog rješenja ovlaštena je da razmotri sve prijave kandidata na Javni oglas i utvrdi listu kandidata

koji ispunjavaju sve uvjete Javnog oglasa i listu kandidata koji ne ispunjavaju sve uvjete Javnog oglasa.

- O utvrđenoj listi kandidata Komisija će sačiniti zapisnik koji će, zajedno sa ostalim aktima koji se odnose na provedbu Javnog oglasa, dostaviti ministru.
- Predsjednik i članovi Komisije za rad imaju pravo na naknadu koja će biti utvrđena posebnim rješenjem u skladu sa člankom 41. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 45/10 i 111/12) i Uredbom o načinu obrazovanja i visini naknade za rad radnih tijela osnovanih od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i rukovoditelja federalnih organa državne službe ("Službene novine Federacije BiH", broj 48/14, 77/14, 97/14 i 58/15).
- Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-34-284/17

30. siječnja/januara 2017. godine
Mostar

Ministar
Zlatan Vujanović, v. r.

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

190

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Potpredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti odredbi člana 5. st. 1., 2. i 3., čl. 11a. i 11.b, čl. 75b. i 75c., te posljedično i člana 19. stav 1. tač. c), d) i f), člana 20., člana 25. stav 3., člana 31. stav 1., člana 33. stav 8., člana 34. stav 2., člana 35. stav 1., člana 47. u dijelu koji glasi "i lica iz člana 11a. ovog zakona", člana 48., člana 52. stav 1. i 2., te člana 64. stav 3. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, na osnovu člana IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, nakon javne rasprave, na sjednici održanoj dana 07.12.2016. godine, donio je

PRESUDU

- Utvrđuje se da Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/15), nije saglasan sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
- Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) je dana 13.04.2016. godine, podnio zahtjev za ocjenu ustavnosti specificiranih odredbi Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 04/12 i 99/15), u daljem tekstu: Zakon o državnoj službi). Preciznije, u tom inicijalnom zahtjevu osporene su sljedeće odredbe tog Zakona: član 1. st. 2. i 3., član 6. stav 1. čl. 11a., 11b., 75a., 75b. i 75c., te, kako podnosilac navodi "posljedično" i član 19. stav 1. tač. c), d) i f), član 20., član 25. stav 3., član 31. stav 1., član 33. stav 8., član 34. stav 2., član 35. stav 1., član 47. riječi "i lica iz člana 11a. ovog zakona", član 48., član 52. st. 1. i 2. te član 64. stav 3.

Potom je, dana 06.05.2016. godine, u Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zaprimljena dopuna zahtjeva za ocjenu ustavnosti. U tom podnesku podnosilac zahtjeva konstatuje: "U zahtjevu, u zaglavlju, došlo je do *lapsus calami* citiranih odredbi čija ocjena se traži. Također, u petitu zahtjeva ispušten je član 5. stav 1. citiranog Zakona u dijelu koji se tiče sekretara Vlade Federacije Bosne i Hercegovine. Radi izbjegavanja svake dvoumice i

nesporazuma, dostavljamo korekciju i dopunu Zahtjeva, kao i jednu verziju ažuriranog Zahtjeva, u kojem su izvršene navedene intervencije, ukoliko je cijenjenom Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine jednostavnije postupati".

Tako nedvosmisleno proističe, da podnosilac zahtjeva zapravo osporava sljedeće odredbe Zakona o državnoj službi: član 5. st. 1., 2. i 3., čl. 11a. i 11b., čl. 75a., 75b. i 75c., a potom, kako podnosilac veli "posljedično" i član 19. stav 1. tač. c), d) i f), član 20., član 25. stav 3., član 31. stav 1., član 33. stav 8., član 34. stav 2. član 35. stav 1. član 47. riječi "i lica iz člana 11a. ovog zakona", član 48., član 52. st. 1. i 2., te član 64. stav 3.

Zahtjev je podnesen na osnovu ustavnog ovlaštenja koje podnosiocu pripada prema odredbi člana IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Stranke u postupku

Prema odredbi člana 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03), stranke u ovom postupku su: Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine kao ovlašteni podnosilac zahtjeva, te Predstavnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine kao donosioci Zakona o državnoj službi, čije su gore navedene odredbe osporene.

3. Bitni navodi zahtjeva

Kako u prvotnom, tako i u kasnije preciziranom i dopunjenom zahtjevu, podnosilac ukazuje na to da osporene odredbe Zakona o državnoj službi "krše više ustavnih normi", te da se to kršenje odnosi najprije na "nepoštivanje parlamentarne procedure kod usvajanja zakona kao normativnog akta" (pri čemu se misli na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je stupio na snagu 26.12.2015. godine, objavljen je u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 99/15, (u daljem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi)), a s druge strane na "materijalno-pravnu neusklađenost usvojenih normi sa ustavnopravnim standardima".

Prema tome, Zakonu o državnoj službi podnosilac zahtjeva pripisuje, s jedne strane, formalnu neustavnost proisteklu iz kršenja parlamentarne procedure pri njegovom usvajanju, a, s druge strane, smatra da su specificirane odredbe tog Zakona i materijalno neustavne, jer su prema njegovom mišljenju neusklađene sa "ustavnopravnim standardima". Slijedi potanja argumentacija i u jednom, i u drugom smislu.

Podnosilac zahtjeva najprije ističe da postoji povreda člana IV.A.11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Tome u prilog navodi da je zakonodavna aktivnost parlamenta sastavni dio principa demokracije ustavnopravnog poretka u Federaciji Bosne i Hercegovine, a ona se provodi po procedurama iz Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i poslovnicima svakog od domova koji, kao takvi, predstavljaju "ustavnu kategoriju" (član IV.A.11. Ustava). Da bi se za jedan zakon moglo reći da je "demokratski usvojen zakon", demokratska procedura usvajanja zakona mora biti u svemu ispoštovana. Ona omogućava da svaki demokratski izabran zastupnik u zakonodavnom tijelu iskoristi svoja demokratska prava učestvovanja u radu tog organa, bez obzira na to da li pripada ili ne pripada određenoj političkoj stranci te da li je pripadnik pozicije ili opozicije u trenutku usvajanja tog zakona. Isto tako, ta procedura omogućava da se ispoštuju i drugi elementi demokratskog sistema.

Navodno kršenje osnovnih odredbi poslovnika zakonodavnog doma parlamenta, koje za posljedicu ima da poslanici/delegati ne mogu efektivno učestvovati u njegovom radu, čime se oni onemogućavaju da djeluju, da javnost ne bude uključena u proces te da ekspertna tijela ne budu adekvatno involvirana, oduzima osnovni element demokracije

usvojenog zakona. Po mišljenju podnosioca zahtjeva, upravo to se desilo u ovom konkretnom slučaju, jer je posljednji Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi izglasan protivno demokratskoj proceduri donošenja zakona, pri čemu su, kako ukazuje, zloupotrijebljene neke odredbe poslovnika Vlade, kao i parlamentarnih domova, koje regulišu vanredno, hitno djelovanje, što je u konačnici rezultovalo i kršenjem samoga Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Prva procesna povreda, kako se dalje navodi, bila je kršenje odredbe člana 27. Poslovnika o radu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije", br. 6/10, 37/10 i 62/10), pošto prije razmatranja nacrti tj. prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi nije pribavljeno obavezno mišljenje Ureda Vlade Federacije Bosne i Hercegovine za zakonodavstvo i usklađenost sa propisima Evropske unije (u daljem tekstu: Ured Vlade za zakonodavstvo).

Osim toga, sporni akt je Vladi Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada) dostavljen od obrađivača (Federalnog ministarstva pravde) u formi nacrti tj. prijedloga, a ne u formi prednacrti kako zahtjeva član 25. Poslovnika Vlade. Prema navodima podnosioca zahtjeva, neki materijal može Vladi biti dostavljen u formi nacrti jedino kad je neki zakon već bio u redovnoj proceduri razmatran u Parlamentu Federacije, što ovdje nije slučaj, ili kad se predlaže donošenje zakona po hitnom postupku, za što u ovom slučaju, smatra podnosilac, nisu bili ispunjeni uslovi.

Na kraju, a uprkos svemu tome, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi izglasan je po hitnom postupku, pri čemu su, prema njegovom mišljenju, u oba doma Parlamenta Federacije arbitrarno korištene relevantne poslovničke odredbe.

Potom podnosilac zahtjeva podsjeća da državne institucije principijelno zabranjuju da se zakoni usvajaju po hitnom postupku koji odstupa od uobičajene procedure donošenja zakona. Ta zabrana, kako to u obrazloženju zahtjeva stoji, ide od samog predlagača i završava se u Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, pri čemu se citiraju ili parafraziraju poslovničke odredbe koje se odnose na rad Vlade i Parlamentarnih domova kako bi se ukazalo na to da je mogućnost donošenja zakona po hitnom postupku strog i višestruko uslovljen izuzetak.

Argumentirajući u prilog procesnih povreda nastalih već u fazi pripreme i predlaganja, podnosilac zahtjeva iznosi, da je Vlada aktom broj: 03-02-1036/2015. od 07.10.2015. godine, dakle na sam dan održavanja sjednice Vlade, tražila od Federalnog ministarstva pravde, da se dostave potrebna mišljenja. Ured Vlade za zakonodavstvo nije mogao razmatrati ovaj Nacrt, već je naknadno, dana 08.10.2015. godine, aktom broj: 02-02/1-02-921/15 od 08.10.2015. godine dao svoje Mišljenje na Nacrt, sa brojnim primjedbama. Nakon toga, Vlada je uputila Prijedlog citiranog zakona u Parlament Federacije Bosne i Hercegovine.

Dalje se u obrazloženju zahtjeva kaže, da niti resorno Federalno ministarstvo pravde, niti predlagač Zakona nisu dostavili obrazloženje za tzv. hitnu proceduru donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi. Identičan prigovor uputio je i Ured Vlade za zakonodavstvo u svom gore pomenutom Mišljenju. Kada se pogleda obrazloženje za donošenje ovog Zakona, možemo primijetiti da osim pukog repliciranja pojedinih odredbi nema valjanog obrazloženja niti suštinski, u materijalno-pravnom smislu (zašto se nešto mijenja), niti formalno, zašto se podnosi Nacrt, tj. Prijedlog u hitnoj proceduri.

Podnosilac zahtjeva smatra da pozivanje Vlade i drugih državnih organa u pogledu hitnosti postupanja na tzv. Reformsku agendu nije izgovor narušavanja demokratske procedure donošenja zakona i pita se "zašto bi demokratski bilo da se hitne procedure koriste u situacijama kada suštinski ne postoji hitnost

(kao materijalno-pravni pojam), niti su ispoštovane proceduralne odredbe u vezi sa hitnošću u smislu da je suštinski dato obrazloženje".

Ukazujući na to da parlament u demokratskim društvima treba biti "ogledalo demokratskog života", i u tome smislu insistirati na dosljednom poštovanju procedura pripremanja i predlaganja, a posebno izglasavanja zakona, on ukazuje na dalje procesne povrede, koje su po njegovom mišljenju u ovom konkretnom slučaju počinjene.

Citira relevantnu odredbu Poslovnika o radu Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da se prijedlog zakona može pretresati na sjednici tek po isteku roka od 14 dana od dana dostavljanja poslanicima, ukazujući na to da je u ovom slučaju Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi poslanicima upućen 9 dana prije početka 10. vanredne sjednice Doma, te da se uslijed evidentnog nepoštovanja propisanog roka, nije ni mogao naći na predloženom dnevnom redu.

Zbog toga, ističe podnosilac zahtjeva, poslanici Predstavničkog doma nisu imali mogućnost podnošenja amandmana, jer prema Poslovniku se o amandmanima može raspravljati, pod uslovom da su dostavljeni najkasnije osam dana prije održavanja sjednice, a u ovom slučaju je taj rok isticao sutradan nakon prijema poziva i materijala za sjednicu. Kako je isti slučaj i sa procedurom u Domu naroda Parlamenta Federacije, podnosilac zahtjeva zaključuje, da je uz kršenje prethodne procedure pripreme i predlaganja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, Parlament Federacije, u fazi izglasavanja tog Zakona, arbitrarno primijenivši poslovničke odredbe u Predstavničkom domu i Domu naroda, prekršio član IV.A.11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koji, kako on smatra, "propisuje u suštini da se procedura donošenja zakona mora vršiti u skladu sa poslovniciama domova".

Kada je riječ o, od strane podnosioca pretpostavljenoj, materijalnoj neustavnosti osporenih odredbi Zakona o državnoj službi, u obrazloženju zahtjeva se najprije ukazuje na povredu prve alineje Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u kojoj je uspostavljen princip demokratskih institucija zasnovanih na poštovanju ljudskih prava i sloboda. Ističe se da demokratski institucija predstavlja ne samo karakteristiku zakonodavne, već jednako tako i upravne vlasti, te da se shodno tome, standardi demokratije, pravne države i ljudskih prava i sloboda moraju posmatrati kao "granice slobode zakonodavne vlasti pri zakonskom uređenju upravne vlasti, posebno uključujući pitanje njene organizacije".

Naglašava se da demokratska državna uprava prije svega mora biti depolitizovana, jer je depolitizacija jedan od osnovnih postulata uspostave demokratske upravne vlasti. U tome se smislu posebno ukazuje na nespojivost statusa državnog službenika sa određenim dužnostima, aktivnostima i djelatnostima koje bi ga, u političkom smislu, dovele u pristrasan, zavisen položaj.

U tom se pogledu u nastavku ističu preimućstva zakonodavnih rješenja koja su važila prije posljednjih izmjena Zakona o državnoj službi. U prilog tome navodi se, kako raniji član 19. Zakona o državnoj službi jasno propisuje nespojivost statusa državnih službenika sa određenim dužnostima, aktivnosti, djelatnostima, koje ih dovode u pristrasan ili zavisan položaj u političkom smislu. Između ostalog, radi se o funkcionalnoj inkompatibilnosti statusa državnih službenika i određenih funkcija, te članstva u političkim strankama. Tako, tačka e) citiranog člana propisuje da "državni službenik ne može biti članom upravnih i drugih odbora političkih stranaka i ne smije slijediti upute političkih stranaka", pa te odredbe u vezi s odredbom člana 4. stav 1. tačka f) garantuju stvarnu i subjektivnu nezavisnost državnih službenika, te isključuju mogućnost političkih utjecaja na državne službenike. Drugim riječima,

promjena vlasti u zakonodavnom organu i vladi ne smiju imati utjecaja na promjene u upravnoj vlasti, jer u suprotnom postoji opasnost da upravna vlast ne djeluje više nezavisno i nepristrasno.

Kada se sagleda cjelokupan način funkcionisanja javne uprave inkorporirane u Zakonu o državnoj službi (do izmjena i dopuna iz 2015. godine), može se, smatra podnosilac zahtjeva, uočiti jasan sistem i princip rada javne uprave. Naime, ovaj Zakon je donesen kako bi cjelokupna javna služba bila na jedinstven način normativno regulisana, i to po principima koji su navedeni u članu 4. istog Zakona. Jedan od ključnih elemenata za pravilno funkcionisanje državne uprave po ovom Zakonu jeste ispravno balansiranje dva principa koji su *per se* suprotstavljeni jedan drugom: principa zakonitosti i princip slijeđenja političkih smjernica mandatno i politički postavljenih rukovodilaca organa javne uprave (ministri, savjetnici, direktori i sl). U svakoj demokratskoj državi jasno i prihvatljivo je da vladajuća većina u zakonodavnom tijelu ima pravo da zahtjeva od izvršne vlasti slijeđenje politike za koju se opredijeli. Međutim, granice davanja političkih smjernica rada ima svoje granice u principu legaliteta, a koji je nemoguće zaštititi ukoliko državni službenici, pa i oni rukovodeći, nisu depolitizovani i profesionalno nepristrasni. Jer, princip zakonitosti štiti svakog, pa i rukovodećeg državnog službenika od političkog pritiska, zbog čega mu i daje tzv. remuneraciono pravo (pravo odbijanja postupanja u slučaju kršenja zakona i ustava u smislu člana 17. stav 2. Zakona o državnoj službi).

Za političku, ali i svaku drugu stvarnu i subjektivnu nezavisnost i nepristrasnost državne službe, ističe se u zahtjevu, ključnala su pitanja njihovog postavljanja (zapošljavanja), premještanja, napredovanja, discipliniranja i prestanka radnog odnosa/razrješenja. U tu svrhu Zakonom o kojem je riječ (prije posljednjih izmjena) uspostavljena je posebna Agencija za državnu službu (član 64. u vezi sa članom 21. Zakona o državnoj službi), koja *inter alia* vrši ove funkcije ili nadzire iste, te daje obavezujuća mišljenja. Po mišljenju podnosioca zahtjeva, veoma bitna činjenica u ovom segmentu jeste, principijelno gledajući, pravo državnog službenika na stalno radno mjesto. Stalno, a ne mandatno zaposlenje svakog državnog službenika, predstavlja stub njegove nezavisnosti i nepristrasnosti.

Evropska unija je dala aktivnu podršku kod usvajanja Zakona o državnoj službi iz 2003. godine, uz veliku podršku Ureda Visokog predstavnika i Specijalnog predstavnika Evropske unije, a sve u cilju provođenja aktivnosti na reformi javne uprave u Bosni i Hercegovini, uključujući donošenje Strategije za reformu javne uprave u Bosni i Hercegovini, koju su usvojili Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i vlade entiteta u 2006. godini. U skladu sa odredbama tog Zakona, kojim je regulisan status državnih službenika, svi postojeći državni službenici, zatečeni na radu u vrijeme njegovog stupanja na snagu prošli su kroz obavezu reviziju svoga statusa, od strane Agencije za državnu službu u Federaciji Bosne i Hercegovine, u pogledu stručne spremlje, radnog iskustva i drugih stručnih sposobnosti. Ovim Zakonom su bili utvrđeni osnovni principi državne službe, kao što su zakonitost, transparentnost, javnost, odgovornost, učinkovitost i ekonomičnost, profesionalna nepristrasnost i politička nezavisnost.

Posljednje usvojene izmjene i dopune Zakona o državnoj službi prema mišljenju podnosioca zahtjeva negiraju gore opisani način funkcionisanja državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine.

On smatra da su one, čak i sa tačke gledišta razvoja državne službe, u suprotnosti sa osnovnim principima iz Strategije reforme javne uprave iz razloga što se navedenim izmjenama vraćaju unazad dostignuti standardi u depolitizaciji javne uprave, a sve pod plaštom takozvane "reforme" javne uprave. Prije svega,

član 1. st. 1. i 2. Zakona o državnoj službi, kaže se u zahtjevu, vrše *otmicu* veoma bitnog dijela personala javne uprave, i stavljaju ga pod političku kontrolu tako što se ova lica biraju mandatno, bez osiguranja radnopravnog odnosa (član 20.), te ih biraju tijela koja predstavljaju *per definitionem* političku zajednicu: parlamenti, vlade i ministri (član 11a). Osim toga, rukovodeći ljudi unutar državne uprave (član 1. st. 2. i 3.) mogu biti i članovi političkih stranaka, pa i na rukovodećim mjestima u političkim strankama, jer im to ne zabranjuje član 19. stav 1. tačka f) Zakona o državnoj službi. Potpuni politički utjecaj realizuje se i činjenicom da lica iz člana 1. st. 2. i 3., kada zapošljavaju državne službenike, ne moraju (već *moгу!*) više nužno provoditi proceduru javnog konkursa za prijem pripravnika u državnu službu u smislu člana 37. stav 1., dok nije obavezan tražiti prethodno mišljenje Agencije za državnu službu (član 52. stav 1.) ukoliko državnom službeniku treba dati otkaz radnopravnog odnosa u smislu člana 51. Zakona. Konačno, politički utjecaj se vrši činjenicom da je Vlada preuzela pravo da i razrješava i imenuje, i to bez javnog konkursa, direktora Agencije za državnu službu (član 64. stav 3.), koji gubi status *sekretara* i postaje mandatna funkcija, znači gubi sigurnost u svom radu (član 64. stav 4.).

Usvajanje izmjena i dopuna Zakona o državnoj službi, zaključuje se u zahtjevu, dovodi do politiziranja državne službe i kršenja Strategije za javnu upravu i Akcionog plana Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, te uvodi politički utjecaj na državnu službu, od Agencije za državnu službu, preko rukovodilaca, do samih službenika.

Time, smatra podnosilac zahtjeva, dolazi do podpirivanja sistemskog pristupa u reformi javne uprave. To znači: da bi se ostvarili politički ciljevi veće grupe izabраних zvaničnika na čelu sa vladajućom većinom u zakonodavnom tijelu, i Vladom na čelu sa premijerom, sva rukovodeća mjesta u državnoj službi su potčinjena političkom utjecaju, odnosno politiziranju na način da rukovodeće službenike veže za mandate političkih stranaka i na taj način vrati proces poodmakle profesionalizacije državne službe nazad na početak. Time se otvara mogućnost i zloupotrebe pri zapošljavanju članova političkih partija, bez obzira na stručnost i deficit znanja i sposobnosti za rad u državnoj službi. Na ovaj način bi se potpuno derogirao princip političke nepristrasnosti i nezavisnosti kao i suštinske profesionalnosti koji predstavljaju ključne osnove djelovanja javne uprave.

Na osnovu navedenog, organi državne uprave ne zadovoljavaju više nužan i minimalan stepen *demokratski* organa upravne vlasti, zbog čega je, tvrdi se u zahtjevu, povrijeđena prva alineja iz Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Međunarodni pakt o političkim i građanskim pravima, podsjeća podnosilac zahtjeva u nastavku, predstavlja dio materijalnog i formalnog ustavnog prava Federacije Bosne i Hercegovine jer se nalazi kao međunarodno pravo inkorporirano u Ustav Federacije Bosne i Hercegovine (tačka 10. Aneksa Ustava Federacije Bosne i Hercegovine). Član 25. stav 1. tačka c) Međunarodnog pakta o političkim i građanskim pravima jasno propisuje pravo svakog građanina da *ima pristup javnim službama svoje zemlje uz opće uslove jednakosti*. Iako član 5. st. 2. i 3. Zakona o državnoj službi propisuje ko se ne smatra državnim službenicima, jasno je da se ove pozicije mogu tumačiti kao dio *državne uprave* tj. kao javna služba. Izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, po osnovu kojih se navedene pozicije više ne smatraju državnim službenicima, već mandatnim funkcijama na koje se postavljaju ljudi po osnovu člana 11a. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o državnoj službi, jasno je da svi građani nemaju više jednak pristup javnim službama. Jer, bez javnog konkursa i procedure na koju se mogu svi građani javiti, uz osiguranje involviranosti nezavisne i

nepriistrasne Agencije za državnu službu, javna služba postaje prostor za *de facto* zapošljavanje isključivo lica sa političkim *back-groundom* i stranačkom podrškom, uz prethodnu i opet *de facto* "konsocijativno-demokratsku" podjelu tih mandatnih funkcija između etno-nacionalnih političkih zajednica koje su zbilja političkog života u Bosni i Hercegovini nakon 14.12.2016. godine.

U nastavku se ističe da to za posledicu ima, da *građani* nemaju više jednako pravo pristupa *svim državnim službama* u smislu mogućnosti da na osnovu svojih isključivo profesionalnih i ljudskih karakteristika dobiju šansu za posao na ovim pozicijama, već se primoravaju da budu politički aktivni. Shodno tome, građani koji su *apolitični* u gore navedenom smislu, nemaju jednake šanse za zaposlenje u svim državnim službama, što ih stavlja u nejednak položaj zbog njihove pripadnosti ili nepripadnosti političkim organizacijama. Pritom za takvo rješenje nema obrazloženja, jer ni Vlada, a ni domovi Parlamenata, u procedurama donošenja ovakvog rješenja, nisu dali bilo kakvo obrazloženje ni u pogledu javnog interesa koji se želi ovim postići, niti u smislu principa proporcionalnosti i adekvatnosti s obzirom da ovakva zakonska rješenja zadiru u pravo na rad postojećih rukovodećih službenika.

Shodno navedenom, smatramo da je došlo do povrede člana 25. stav 1. tačka c) samostalno i u vezi sa članom 2. Međunarodnog pakta o političkim i građanskim pravima.

Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, također se podsjeća u zahtjevu, isto tako predstavlja dio materijalnog i formalnog ustavnog prava Federacije Bosne i Hercegovine jer se nalazi kao međunarodno pravo inkorporirano u Ustav Federacije Bosne i Hercegovine (tačka 11. Aneksa Ustava Federacije Bosne i Hercegovine). Članovi 6. i 7. ovog Pakta propisuju *pravo na rad* i *jednake uslove rada*. To znači da država ne smije preduzimati mjere na osnovu kojih uslovi rada neće biti pravični.

U tome smislu i kontekstu podnosilac zahtjeva sugerira da se razmotre posljedice Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o državnoj službi kada su u pitanju bivši državni službenici na rukovodećim mjestima. Naime, ova lica su čisto formalno gledajući izgubila status *rukovodećih državnih službenika*, jer su tu statusnu ulogu preuzela lica koja dolaze na mandatne funkcije (stav 2. i 3. člana 1. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o državnoj službi). Istovremeno, član 23. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o državnoj službi predviđa novi član 75b., u kojem je regulisano da će bivši državni službenici, zatečeni na rukovodećim pozicijama, biti raspoređeni na odgovarajuća radna mjesta (nova), ali nastavljaju raditi na svojim dosadašnjim radnim mjestima i zadržavaju platu i duga prava prema dosadašnjim rješenjima do imenovanja lica iz člana 11a.

Prema tvrdnjama u zahtjevu će suštinski sve ostati isto, jer će bivši rukovodeći državni službenici nastaviti raditi svoj posao rukovodećih službenika, ali formalno gube taj status i dobivaju *odgovarajuće radno mjesto* sa novim, degradirajućim statusom u smislu člana 2. stav 1. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o državnoj službi. S druge strane, dolazi do stvaranja novih mandatnih, politički podobnih funkcija koje su očigledno same sebi svrha, jer njihov posao po novim zakonskim odredbama obavljaju drugi državni službenici, bivši državni službenici na rukovodećim funkcijama. Ovakvo rješenje, polazeći od činjenice da je Vlada odavno stavila moratorij na nova zapošljavanja, apsolutno nema opravdanje. Ipak, ovaj dio Zahtjeva nema za svrhu da napada ili se bavi pitanjem (ne)opravdanih političkih rješenja jer to nisu *ustavna pitanja*. Ono što jeste ustavnopravno pitanje, jeste povreda *prava na rad* i *prava na jednake uslove rada*, jer novo zakonsko rješenje ni logički ni pravno ne može biti pravično: bivši rukovodeći službenici se lišavaju statusa, a nastavljaju raditi poslove novih rukovodećih službenika. Ne

smije se zaboraviti da nijedno lice ne može biti lišeno stalnog radnog odnosa u vezi kojeg ima potpisan ugovor (ostvareno pravo), pa čak i u smislu formalnog statusa, a da nisu zadovoljeni *principi zakonitosti, javnog interesa i proporcionalnosti, tj. adekvatnosti*. Iz prethodnih stavova (stavovi 16. i dalje), vidljivo je da princip zakonitosti nije zadovoljen jer je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi usvojen protivno suštinskom zadovoljenju demokratske zakonodavne procedure. S druge strane, rješenja iz Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi očigledno nemaju opravdan javni interes, čime je automatski suvišno raspravljati o principima proporcionalnosti i adekvatnosti. Zaključuje se da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi protivan čl. 6. i 7. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima.

Na osnovu svega navedenog podnosilac zahtjeva smatra da Ustavni sud Federacije treba donijeti presudu kojom će se utvrditi da su odredbe člana 5. stav 1. u dijelu koji glasi: "sekretari domova Parlamenta Federacije", člana 5. st. 2. i 3., člana 11a. i člana 11b., te čl. 75a., 75b. i 75c.) suprotne spomenutim odredbama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Donošenje takve odluke bi, smatra on, podrazumijevalo da i preostale osporene odredbe: člana 19. stav 1. tač. c), d) i f), člana 20., člana 25. stav 3, člana 31. stav 1., člana 33. stav 8., člana 34. stav 2., člana 35. stav 1., člana 47. riječi "i lica iz člana 11a. ovog zakona", člana 48., člana 52. st. 1. i 2, i člana 64. stav 3. moraju biti stavljene van snage, jer čitav koncept zakonskih rješenja, koji je povezan sa normama člana 5. stav 1. u dijelu: "sekretari domova Parlamenta Federacije", član 5. stav 2. i stav 3., član 11a. i član 11b., te član 75a., član 75b. i član 75c. tako, po njegovom mišljenju postaje neustavan.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je slijedeći odredbu člana 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, aktom broj: U-13/16 od 21.04.2016. godine, zatražio odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti, a aktom broj: U-13/16 od 10.05.2016. godine, i odgovor na dopunjeni zahtjev za ocjenu ustavnosti od Zastupničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Traženi odgovori nisu dostavljeni u sudskom roku od 30 dana.

Predsjednica Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine je međutim, po isteku tok roka (22.06.2016. godine), dostavila odgovor aktom broj: 02-02-956/16, u kojemu navodi da se Zahtjev za ocjenu ustavnosti odnosi na formalnu ocjenu ustavnosti, odnosno osporavanje procedure donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, te na materijalnu ocjenu ustavnosti određenih odredaba tog Zakona.

Predmet osporavanja, u smislu formalne neustavnosti je, navodi se u odgovoru, u suštini procedura donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, po hitnom postupku. Podnosilac zahtjeva navodi da su prekršene odredbe Poslovnika o radu Vlade, da su "arbitrano" primijenjene odredbe Poslovnika oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, čime je po mišljenju podnosioca zahtjeva, prekršen član IV.A.11 Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Ne spori da navedena ustavna odredba implicira da se u postupcima donošenja zakona u Federaciji Bosne i Hercegovine moraju poštovati standardi u skladu sa demokratskim procedurama ali ističe da je institut donošenja Zakona po hitnom postupku predviđen poslovnicima oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (član 191. stav 2. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 69/07 i 02/08) i član 186. stav 2. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 27/03 i 21/09)). Procedura donošenja zakona po hitnom postupku se razlikuje od

donošenja Zakona u redovnoj proceduri. Pravo zakonodavca da zakon donese po hitnom postupku odnosi se samo na iznimne slučajeve, kad za to postoje opravdani razlozi.

Vlada je, kao predlagач Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, predložila Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi po hitnom postupku. U aktu uz prijedlog za donošenje predmetnog zakona navedeni su razlozi za donošenje istog po hitnom postupku: Tačka 13. Reformske agende za Bosnu i Hercegovinu za period od 2015. do 2018. godine, (potreba za reorganizacijom javne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, sa ciljem da se državna služba učini racionalnijom i poveća njena efikasnost i ekspeditivnost u izvršavanju radnih zadataka).

Smatra da navodi zahtjeva o povredi ustavne procedure donošenja predmetnog Zakona ne sadrže niti jedan stvarni razlog koji pokreće pitanje ocjene ustavnosti procedure njegovog donošenja, pa predlaže da se, u ovom dijelu, zahtjev odbaci kao neosnovan.

U odgovoru dalje stoji, da kada je u pitanju karakter Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kao standarda kontrole kod apstraktne ocjene ustavnosti, u ustavnopravnoj teoriji i praksi postoje podijeljena stajališta. Ne upušta se u osporavanje eventualnog ustavnopravnog, normativnog karaktera Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ali u odnosu na navode podnosioca zahtjeva, ukazuje se na sljedeće:

- Reforma javne uprave iz 2003. godine, nije doprinijela profesionalizaciji rukovodećeg kadra u državnoj službi Federacije Bosne i Hercegovine. Naprotiv, sigurnost uživanja stečene pozicije rukovodećeg državnog službenika prema ranijim zakonskim rješenjima, bez ograničenja mandata, diskriminirala je sve ostale državne službenike, koji nisu mogli ostvariti pravo na unapređenje.
- Ograničenje mandata rukovodioca u državnoj službi ustaljena je praksa zemalja regije i članicama Evropske unije. U Evropskoj uniji ne postoji jedinstven regulatorni okvir rukovodećeg kadra.
- Osporenim izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi mandat lica iz člana 11a. ne može biti dulji od mandata rukovodilaca tijela državne službe, odnosno mandata tijela koje ih je imenovalo. Vremensko ograničenje zapošljavanja ovih lica ima puno opravdanje, jer lica koja se primaju u smislu osporenih odredbi Zakona iako se primaju na određeno vrijeme, ono što je bitno primaju se na osnovu javnog konkursa (član 11b. Zakona) i ispunjavanjem drugih zakonskih općih i posebnih uslova, koji su na osnovu podzakonskih akata donešenih na osnovu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi znatno strožiji od onih kakvi su bili, što u konačnici ima za cilj efikasnu i profesionalnu državnu upravu.
- Ova lica nisu dovedena u privilegirani položaj u odnosu na prijem u državnu službu svih drugih lica. Javni konkurs ostavlja mogućnost, bez obzira na značajan stepen diskrecionog utjecaja Vlade i resornih ministara, da se određene pozicije profesionaliziraju, da se biraju najbolji i što je najvažnije da su pod jednakim uslovima dostupne svima. Ono što je također bitno, prema Zakonu, ovim licima se ne garantuje sigurnost uživanja položaja, što ima za cilj što veći angažman i efikasnost u izvršavanju povjerenih poslova i zadataka. Treba naglasiti da imenovanje na poziciju iz člana 11a. Zakona ne može

se preinačiti u položaj državnog službenika sa sigurnošću uživanja položaja.

Stoga se u odgovoru tvrdi da su i navodi o eventualnoj povredi prve alineje iz Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine neosnovani, te da i u ovom dijelu zahtjev treba odbiti.

Kada je riječ o navodnim povredama međunarodnih instrumenata koji su integrirani u pravni poredak Federacije Bosne i Hercegovine, u odgovoru se navodi da je istina članom 25. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima regulirano pravo građana da, pored ostalog, imaju jednak pristup javnim službama. Navedeno pravo, pored ostalog, garantuje svim građanima da sudjeluju direktno... u vršenju javnih poslova na svim razinama vlasti. Međutim, u odgovoru na zahtjev se tvrdi da opseg ovog prava ne može imati značenje da svaki građanin može odlučiti da direktno sudjeluje u vođenju javnih poslova...

Na pravnom i ustavnom sistemu države je da osigura modalitet takvog sudjelovanja (referira se pritom na: Komitet za ljudska prava, Maršall protiv Kanade, predstava broj 205/86, stav 5. tačka 4.). U konkretnom slučaju, smatra se u odgovoru na zahtjev, odredbe osporenog Zakona tiču se političkog opredjeljenja postignutog na razini Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Stoga, ističe se dalje, osporene odredbe ne dovode u pitanje prava građana na jednak pristup javnim službama, u smislu člana 25. stav 1.c) samostalno i u vezi sa članom 2. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, te je u ovom dijelu zahtjev potrebno odbiti kao neosnovan.

Kada je riječ o osporavanju Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi i u odnosu na čl. 6. i 7. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, kaže se da podnosilac zahtjeva smatra da je licima koja su izgubila status rukovodećih državnih službenika, a nastavljaju raditi poslove lica iz člana 11a. povrijeđeno pravo na jednake uslove rada.

S tim u vezi u odgovoru se kaže, da pravo na rad garantovano članom 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, utvrđuje obavezu države da osigura pojedincima pravo da slobodno odluče o prihvatanju ili izboru posla, uključujući i pravo da ne budu lišeni prava nepravedno, te da država ima opću obavezu članom 2. stava 1. da pojedinačno i putem međunarodne saradnje, koristeći u najvećoj mjeri svoje resurse, postepeno osigura puno ostvarivanje prava na rad. U skladu sa stavom 2. istog člana, država preuzima obavezu da garantira ostvarivanje prava bez diskriminacije zasnovane na rasi, boji, spolu, jeziku, političkom ili kakvom drugom mišljenju, nacionalnom ili socijalnom porijeklu, imovinskom stanju, rođenju ili kakvoj drugoj okolnosti. U skladu sa članom 4. moguće je, kaže se u nastavku, uspostavljanje ograničenja u pogledu uživanju prava garantovanih ovim Paktom. Takva ograničenja moraju biti u skladu sa zakonom uključujući međunarodne standarde o ljudskim pravima, usaglašena sa prirodom zaštićena prava, te u interesu postizanja legitimnog cilja i isključivo unapređenja općeg blagostanja u demokratskom društvu.

Dalje se podsjeća na to kako Ekonomsko i socijalno vijeće u Općem komentaru broj 18. posvećenom pravu na rad, iz člana 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima naglašava, da je u smislu člana 2. stava 1. Pakta, suštinska obaveza države da osigura minimum svakog od prava garantovanih navedenim Paktom. U kontekstu člana 6. ova suštinska obaveza se sastoji od osiguranja nediskriminacije i jednakoj zaštiti zaposlenja. Međutim, smatra se u odgovoru na zahtjev, pravo na rad u smislu člana 6. ne podrazumijeva obavezu države da osigura apsolutno i bezuslovno pravo na dobivanje posla svim radnosposobnim licima na svojoj teritoriji.

Naglašava se da pravo na rad državi nameće tri vrste obaveza: da osigura zaštitu prava, da ga poštuje i da omogući njegovo ispunjenje. Prema Općem komentaru broj 18., pod obavezom poštivanja, *inter alia*, navodi se uzdržavanje od negiranja ili ograničenja jednakog pristupa dostojnom radu za sva lica, posebno ugrožene i marginalizirane grupe i pojedince. Ova obaveza može biti prekršena donošenjem zakona, politikom i mjerama koje su suprotne standardima uspostavljenim članom 6. Najzad, preuzimanje retrogradnih mjera u odnosu na pravo na rad nije dopušteno. Takve mjere, *inter alia*, uključuju: odricanje prava na zaposlenje određenim grupama i pojedincima, bez obzira na to da li je ovakva diskriminacija zasnovana na zakonodavstvu ili praksi, ukidanju ili suspenziji zakona neophodnih za vršenje prava na rad ili usvajanje zakona ili politika koje su očigledno nesaglasne sa međunarodnim zakonskim obvezama u vezi sa pravom na rad.

Dovodeći u vezu osporena rješenja iz člana 75b. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u kojim je regulirano da će bivši državni službenici, zatečeni na rukovodećim pozicijama, biti raspoređeni na odgovarajuća radna mjesta u okviru tijela državne službe u skladu sa pravilnicima iz člana 75c. stav 3. Zakona, a nastavljaju raditi na svojim dosadašnjim radnim mjestima i zadržavaju platu i druga prava prema dosadašnjim rješenjima do imenovanja lica iz člana 11a. Zakona, u odgovoru na zahtjev tvrdi se kako je jasno da osporena odredba ima opravdanje u legitimnom cilju i ne narušava razuman odnos proporcionalnosti.

Na kraju, tvrdi se kako su navodi podnosioca zahtjeva vrlo paušalni, nejasni i kontradiktorni, da nije jasno u kojem smislu podnosilac zahtjeva smatra da se prema osporenim odredbama ova kategorija državnih službenika lišava prava na rad i prava na jednake uslove rada, već se ističe da se, baš naprotiv, u državnoj službi kao specifičnoj službi nikome ne može garantovati sigurnost uživanja prava na stečenu poziciju, i da je to odvojeno pitanje od sigurnosti uživanja prava na rad.

Prema zaključnoj tvrdnji odgovora na zahtjev, osporena odredba člana 75b. Zakona o državnoj službi upravo osigurava pravo na rad za državne službenike zatečene u državnoj službi na mjestima rukovodećih državnih službenika, u smislu čl. 6. i 7. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima.

5. Privremena mjera

Ustavni sud Federacije je 18.05.2016. godine, zaprimio od podnosioca zahtjeva i prijedlog za donošenje privremene mjere, kojom bi se do donošenja odluke o meritumu obustavila primjena odredaba čl. 11a. i 75b. Zakona o državnoj službi. Privremena mjera je donesena Rješenjem broj: U-13/16 od 28.06.2016. godine, s kojim danom je i stupila na pravnu snagu.

6. Javna rasprava

Ustavni sud Federacije je u svrhu pribavljanja dodatnih činjenica i dokaza relevantnih za rješenje ovog ustavnopravnog predmeta, dana 16. novembra 2016. godine, održao javnu raspravu, kojoj su pristupili podnosilac zahtjeva kao i opunomoćeni predstavnik Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Na javnoj raspravi, podnosilac zahtjeva je u cijelosti ostao kod razloga zahtjeva o nesaglasnosti Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, kako iz proceduralnih razloga zbog povrede poslovnika oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine u pogledu razloga za njegovo donošenje po hitnom postupku, tako i u pogledu argumentacije koja se odnosi na njegovu materijalnu nesaglasnost sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno međunarodnim aktima koji su sastavni dio Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Ni od strane opunomoćenog predstavnika Predstavničkog doma

Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nisu iznesene nove činjenice niti dokazi koji bi bili od važnosti za rješavanje ovog ustavnopravnog predmeta.

7. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Preambula

Uvjereni da demokratske institucije zasnovane na poštovanju ljudskih prava i sloboda najbolje stvaraju sklad između sebe i svojih zajednica,

Odbijajući nasilje rata,

U želji da doprinesu unaprjeđenju mira,

U želji da unaprijede slobodu pojedinca i razvijaju slobodno tržište,

Vođeni principima Povelje Ujedinjenih naroda, Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i Općim okvirnim sporazumom o miru u Bosni i Hercegovini kao i njegovim aneksima (Opći okvirni sporazum),

Bošnjaci, Hrvati i Srbi, kao konstitutivni narodi, zajedno sa Oostalima, i građani Federacije Bosne i Hercegovine, koja je sastavni dio suverene države Bosne i Hercegovine, odlučni da osiguraju punu nacionalnu ravnopravnost, demokratske odnose i najviše standarde ljudskih prava i sloboda, ovim donose Ustav Federacije Bosne i Hercegovine.

Član IV.A.3.11.(1)

- (1) Svaki dom će većinom glasova usvojiti svoj poslovnik o radu i izabrati među svojim članovima predsjedavajućeg i dva potpredsjedavajućeg, koji ne mogu biti iz reda istog konstitutivnog naroda ili iz reda ostalih.

Član IV.C.3.10.(2)a)

- (...)
- (2) Ustavni sud:
 - a) na zahtjev Predsjednika Federacije, Potpredsjednika Federacije, Premijera, zamjenika Premijera ili na zahtjev jedne trećine članova bilo kog od doma Parlamenta Federacije, utvrdit će da li je prijedlog zakona koji je usvojio jedan od domova ili zakon koji su usvojila oba doma, u skladu sa ovim ustavom.

(...)

B. Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima

(usvojen Rezolucijom 2200A (XXI) Generalne skupštine UN 16. decembra 1966. godine, stupio na snagu 23. marta 1976. godine)

Član 2.

1. Države članice ovog Pakta obavezuju se da poštuju i da garantuju prava priznata u ovom Paktu svim pojedincima koji se nalaze na njihovoj teritoriji i potpadaju pod njihovu vlast bez ikakvog razlikovanja, naročito u pogledu rase, boje kože, spola, jezika, vjeroispovijesti, političkog ili svakog drugog ubjeđenja, nacionalnog ili društvenog porijekla, imovine, rođenja ili drugog statusa.
2. Države članice ovog Pakta se obavezuju da, u skladu sa svojim ustavnim postupcima i sa odredbama ovog Pakta, preduzmu potrebne korake radi usvajanja takvih mjera zakonodavnog ili drugog karaktera, pogodnih da se ostvare prava priznata u ovom Paktu koja još nisu predviđena.
3. Države članice ovog Pakta se obavezuju da:
 - a) obezbijede svakom licu čija prava i slobode priznati ovim Paktom budu povrijeđeni, da raspolaze pravom djelotvorne žalbe čak i onda kada bi povredu počinila lica koja su radila u obavljanju svojih službenih dužnosti;
 - b) obezbijede da nadležna sudska, upravna ili zakonodavna vlast, ili svaka druga vlast koja je prema

zakonodavstvu države nadležna, rješava pitanja o pravima lica koja ulažu žalbu i da razvijaju mogućnosti sudskih pravnih lijekova;

- c) da obezbijede da nadležne vlasti postupe po svakoj žalbi koja se usvoji kao opravdana.

Član 25.

Svaki građanin treba da ima pravo i mogućnost da bez ikakvih razlika navedenih u članu 2. i bez nerazumnih ograničenja:

- a) sudjelovanje u vođenju javnih poslova, direktno ili preko slobodno izabranih predstavnika;
- b) bira i bude biran pravedno provedenim, povremenim izborima sa općim i jednakim pravom glasa i tajnim glasanjem, koji osiguravaju slobodno izražavanje volje birača;
- c) ima pristup javnim službama svoje zemlje uz opće uslove jednakosti.

C. Međunarodni pakt o ekonomskim socijalnim i kulturnim pravima

(usvojen Rezolucijom 2200a (XXI) od 16. decembra 1966. godine, stupio na snagu 03. januara 1976. godine)

Član 6.

1. Države članice ovog pakta priznaju pravo na rad, koje obuhvaća pravo koje ima svako lice na mogućnost zarađivanja kroz slobodno izabran ili prihvaćen rad, i preduzimaju odgovarajuće mjere za očuvanje ovog prava.
2. Među mjere koje svaka država članica ovog pakta treba da preduzme u cilju punog ostvarenja ovog prava spadaju programi tehničke i stručne orijentacije i obuke, politika i metodi za postizanje stalnog ekonomskog, socijalnog i kulturnog razvoja i pune proizvodne zaposlenosti u uslovima koji čovjeku garantiraju uživanje osnovnih političkih i ekonomskih sloboda.

Član 7.

Države članice ovog pakta priznaju pravo koje ima svako lice da se koristi pravičnim i povoljnim uslovima za rad koji naročito osiguravaju:

- (a) nagradu koja minimalno osigurava svim radnicima:
 - (i) pravičnu zaradu i jednaku nagradu za rad i iste vrijednosti bez ikakve razlike, a posebno žene moraju da imaju garanciju da uslovi njihovog rada nisu gori od uslova koje koriste muškarci i primaju istu nagradu kao oni za isti rad;
 - (ii) pristojan život za njih i njihovu porodicu shodno odredbama ovog pakta;
- (b) higijensko-tehničku zaštitu na radu;
- (c) istu mogućnost za sve da napreduju u svom radu u višu odgovarajuću kategoriju, vodeći računa jedino o navršenim godinama službe i o sposobnostima;
- (d) odmor, razonodu, razumno ograničenje radnog vremena i povremena plaćena odsustva, kao i naknadu za praznične dane.

D. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 04/12)

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom uređuje se radnopravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) (u daljem tekstu: organ državne službe).
2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, u skladu sa zakonom.

Član 5.

Izuzeće u primjeni

1. Članovi Parlamenta Federacije, predsjednik i potpredsjednici Federacije, članovi Vlade Federacije, sudije Ustavnog suda Federacije, sudije Vrhovnog suda Federacije i federalni tužioci nisu državni službenici i njihov radnopravni status se uređuje drugim propisima.
2. Članovi kantonalne vlade, članovi skupština kantona, sudije kantonalnih sudova i kantonalni tužioci nisu državni službenici i njihov radnopravni status se uređuje drugim propisima.
3. Članovi općinskih vijeća, općinski načelnik svake općine i sudije općinskih sudova nisu državni službenici i njihov radnopravni status se uređuje drugim propisima.
4. Članovi gradskih vijeća i gradonačelnici nisu državni službenici i njihov radnopravni status se uređuje drugim propisima.
5. Lica zaposlena kao savjetnici nosioca funkcija iz ovog člana nisu državni službenici.
6. Ovaj zakon se ne primjenjuje na revizore zaposlene u Uredu za reviziju Federacije Bosne i Hercegovine, pripadnike policije i oružanih snaga.

Član 6. stav 1.

Radna mjesta u državnoj službi

1. Državni službenik se postavlja na jedno od sljedećih radnih mjesta:
 - a) Rukovodeći državni službenici:
 - 1) rukovodilac samostalne uprave i samostalne ustanove;
 - 2) sekretar organa državne službe;
 - 3) rukovodilac uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva;
 - 4) pomoćnik rukovodioca organa državne službe;
 - 5) glavni inspektori.
 - b) Ostali državni službenici:
 - 1) šef unutrašnje organizacione jedinice;
 - 2) inspektori;
 - 3) stručni savjetnik;
 - 4) viši stručni saradnik;
 - 5) stručni saradnik

Član 19. stav 1. tač. c) i d)

Nespojivosti sa dužnostima državnog službenika

1. Državni službenik ne smije obavljati dužnost, djelatnost ili biti na položaju koji dovodi do sukoba interesa sa njegovim službenim dužnostima, a naročito:

(...)

 - c) sa izuzetkom rukovodećih državnih službenika, smatrat će se da je državni službenik na odsustvu iz državne službe od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za javnu funkciju na koju se bira direktno ili indirektno, ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini. U tom slučaju, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi;
 - d) državni službenik iz stava 1. tačke c) ovoga člana, sa izuzetkom rukovodećih državnih službenika, može se vratiti na isto ili slično radno mjesto u istom ili drugom organu državne službe najkasnije u roku od mjesec dana od nastupanja sljedećih slučajeva: neuspjeha na izborima, završetka mandata i prestanka funkcije u zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini;

(...)

Član 20.

Prava i obaveze savjetnika

1. Savjetniku iz stava 5. člana 5. ovog zakona, ne garantuje se sigurnost užitivanja položaja:
 - a) savjetnik može biti razriješen dužnosti u bilo koje vrijeme od nosioca funkcije iz člana 5. ovog zakona, koji ga je imenovao na radno mjesto savjetnika;
 - b) mandat savjetnika ne može biti duži od mandata nosioca funkcije čiji je savjetnik;
 - c) imenovanje na mjesto savjetnika se ne može preinačiti u položaj državnog službenika sa sigurnošću užitivanja položaja.
2. Ukoliko državni službenik, sa izuzetkom rukovodećih državnih službenika, bude imenovan na položaj savjetnika, smatrat će se da je na odsustvu od trenutka kada je imenovan.
3. U slučaju iz stava 2. ovog člana, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi.
4. Državni službenik iz stava 2. ovog člana, sa izuzetkom rukovodećih državnih službenika, može se vratiti na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od mjesec dana od kada prestaje njegovo imenovanje, ako postoji slobodno radno mjesto.
5. Savjetnik daje ostavku od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za izborni položaj ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini.
6. Vlada Federacije donosi podzakonski propis kojim se uređuju specifični slučajevi nespojivosti sa radnim mjestom savjetnika.

Član 25.

Opći uslovi za postavljenje državnog službenika

1. Da bi bilo postavljeno na radno mjesto državnog službenika lice mora ispunjavati sljedeće opće uslove:
 - a) da je državljanin Bosne i Hercegovine;
 - b) da je stariji od 18 godina;
 - c) da ima univerzitetsku diplomu ili druge obrazovne ili akademske kvalifikacije najmanje VII stepena stručne spreme odnosno visoko obrazovanje prvog, drugog ili trećeg ciklusa Bolonjskog sistema studiranja, što se utvrđuje propisom kojim se uređuju poslovi osnovnih djelatnosti i pomoćno tehnički poslovi i uslov za njihovo obavljanje u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine;
 - d) da je zdravstveno sposobno za vršenje određenih poslova predviđenih za to radno mjesto;
 - e) da u posljednje tri godine, od dana objavljivanja upražnjenog radnog mjesta, lice nije otpušeno iz državne službe, kao rezultat disciplinske mjere, na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini;
 - f) da nije obuhvaćeno odredbom člana IX.1 Ustava Bosne i Hercegovine.
2. Izuzetno od uslova utvrđenih u stavu 1. ovog člana, lica sa završenom višom stručnom spremom (VI stepen) koja su ranije postavljena kao državni službenici na radna mjesta u državnoj službi, mogu ostati na tom radnom mjestu u periodu ne dužem od tri godine od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 31. stav 1.

Postavljenje državnog službenika

1. Državnog službenika postavlja rukovodilac organa državne službe, uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije, sa liste uspješnih kandidata koji su prošli javni konkurs (...)

Član 33. stav 8.

Ocjena rada

- (...)
8. Ukoliko su dvije uzastopne ocjene rada negativne, rukovodilac organa državne službe, po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, razrješava dužnosti državnog službenika. Državni službenik može izjaviti žalbu Odboru za žalbe radi preispitivanja razrješenja, u skladu sa članom 65. ovog zakona.

Član 34.

Napredovanje i unapređenje

1. Napredovanje državnog službenika na više radno mjesto iz člana 6. stava 1. tačka a) ovog zakona, u istom ili u drugom organu državne službe obavlja se isključivo putem javnog konkursa.
2. Unapređenje državnog službenika u višu kategoriju iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog zakona, zasniva se na pozitivnoj ocjeni rada i o njemu odlučuje rukovodilac organa državne službe.

Član 35. stav 1.

Unapređenje državnog službenika

1. Rukovodilac organa državne službe može vršiti unapređenje državnog službenika iz tijela kojim rukovodi na neposredno više radno mjesto. To unapređenje se vrši u sklopu radnih mjesta iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog Zakona, a vrši se onda kada postoji upražnjeno radno mjesto. (...)

Član 47.

Propisi o radu i socijalnom osiguranju

Na državnog službenika primjenjuje se Zakon o radu, ostali zakoni i kolektivni ugovori kojima se uređuju prava i obaveze iz radnih odnosa, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

Član 48.

Odsustvo i godišnji odmor

1. Državni službenici na radnim mjestima iz člana 6. stav 1. tačka b) ovog zakona, imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 20 radnih dana i na plaćeno odsustvo od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.
2. Državni službenici na radnim mjestima iz člana 6. stav 1. tačka a) ovog zakona, imaju pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 25 radnih dana i na plaćeno odsustvo od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini.
3. Godišnji odmor za državne službenike u trajanju dužem od odmora predviđenog u st. 1. i 2. ovog člana, utvrđuje Vlada Federacije podzakonskim aktom.
4. Godišnji odmor po svim osnovama ne može biti duži od 36 radnih dana.
5. Dužina godišnjeg odmora iz st. 1. i 2. ovog člana utvrđuje se od Vlade Federacije i vlade kantona kolektivnim ugovorom u pregovoru sa sindikatom.

Član 52. st. 1. i 2.

Postupak za prestanak radnog odnosa

1. Državnog službenika razrješava rukovodilac organa državne službe, prema prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, sa izuzetkom člana 51. stav 1. tačka h) ovog zakona.
2. Državni službenik iz st. 1., 2. i 3. ovog člana, može, u roku od 15 dana od prijema odluke o razrješenju, podnijeti žalbu

Odboru za žalbe. Žalba odlaže izvršenje odluke o razrješenju.

Član 64. stav 3.

Agencija za državnu službu

- (...)
3. Agencijom rukovodi direktor Agencije kojeg imenuje Vlada Federacije na osnovu javnog konkursa. (...)

E. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br.: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 04/12 i 99/15)

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom uređuje se radnopravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) (u daljem tekstu: organ državne službe).
2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, u skladu sa zakonom.

Član 5. st 1., 2. i 3.

Izuzeće u primjeni

1. Predsjednik i potpredsjednici Federacije, članovi Parlamenta Federacije, sekretari domova Parlamenta Federacije, članovi Vlade Federacije, sekretar Vlade Federacije, sudije Ustavnoga suda Federacije, sudije Vrhovnoga suda Federacije i federalni tužioci nisu državni službenici i njihov radnopravni status uređuje se drugim propisima.
2. Rukovodilac samostalne federalne uprave i samostalne federalne upravne organizacije, rukovodilac federalne uprave i federalne upravne organizacije koja se nalazi u sastavu ministarstva i rukovodioci stručnih službi Vlade Federacije nisu državni službenici.
3. Sekretar federalnoga tijela državne službe, pomoćnik rukovodioca federalnoga tijela državne službe, glavni federalni inspektor i šef kabineta rukovodioca federalnoga tijela državne službe nisu državni službenici. (...)

Član 6. stav 1.

Radna mjesta u državnoj službi

1. Državni službenik se postavlja na jedno od sljedećih radnih mjesta:
 - 1) šef unutrašnje organizacione jedinice;
 - 2) inspektor;
 - 3) stručni savjetnik;
 - 4) viši stručni saradnik;
 - 5) stručni saradnik
 (...)

Član 11a.

1. Sekretare domova Parlamenta Federacije imenuju i razrješavaju domovi Parlamenta Federacije na prijedlog predsjedavajućeg toga doma.
2. Sekretara Vlade Federacije imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog premijera.
3. Rukovodioce samostalnih uprava i upravnih organizacija imenuje i razrješava Vlada Federacije.
4. Sekretara ministarstva imenuje i razrješava ministar.
5. Rukovodioce uprava i upravnih organizacija koje se nalaze u sastavu ministarstva imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog ministra.
6. Rukovodioce stručnih službi Vlade Federacije imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog premijera.
7. Pomoćnike rukovodilaca stručnih službi domova Parlamenta Federacije imenuju i razrješavaju predsjedavajući domova na prijedlog sekretara toga doma.

8. Pomoćnika rukovodioca tijela državne službe i stručnih službi imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog toga rukovodioca.
9. Pomoćnike u upravama i upravnim organizacijama koje se nalaze u sastavu ministarstva imenuje i razrješava ministar na prijedlog rukovodioca uprave odnosno upravne organizacije koja je u sastavu toga ministarstva.
10. Glavnog inspektora imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog rukovodioca tijela državne službe.
11. Savjetnike, šefove kabineta i šefove ureda izabranih dužnosnika i nosilaca izvršnih funkcija imenuju i razrješavaju izabrani dužnosnici i nosioci izvršnih funkcija čiji su savjetnici, šefovi kabineta i šefovi ureda.

Član 11b.

Lica iz člana 11a., izuzev savjetnika, zapošljavaju se putem javnog konkursa koji raspisuje i provodi tijelo državne službe prema uslovima i kriterijima propisanim ovim zakonom, a u skladu sa kriterijima propisanim podzakonskim propisima donesenim na osnovu ovoga zakona."

Član 19. stav 1. tačka c) d) i f)

Nespojivosti sa dužnostima državnog službenika

1. Državni službenik ne smije obnašati dužnost, djelatnost ili biti na položaju koji dovodi do sukoba interesa sa njegovim službenim dužnostima, a osobito:
 - (...)
 - c) prava i obaveze državnoga službenika miruju od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini, odnosno na bilo koju poziciju iz člana 5. st. 2. i 3. ovoga zakona;
 - d) državni službenik iz stava 1. tačka c) ovoga člana može se vratiti na isto ili slično radno mjesto u istom ili drugom tijelu državne službe najkasnije u roku mjesec dana od nastupanja sljedećih slučajeva: završetka mandata i prestanka funkcije u zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini, odnosno na bilo kojoj poziciji iz člana 5. st. 2. i 3. ovoga zakona.
 - (...)
 - f) lica iz člana 11a. ovoga zakona ne mogu biti članovi upravnih niti nadzornih odbora, federalnih zavoda, federalnih direkcija, federalnih agencija i privrednih društava sa sudjelovanjem državnoga kapitala.
 - (...)

Član 20.

Prava i obaveze savjetnika

1. Licima iz člana 11a. ovoga zakona ne garantuje se sigurnost uživanja položaja i mogu biti razriješeni dužnosti u bilo koje vrijeme od rukovodioca tijela državne službe, odnosno tijela koje ih je imenovalo, a njihov mandat ne može biti dulji od mandata rukovodioca tijela državne službe, odnosno mandata tijela koje ih je imenovalo.
2. Imenovanje na pozicije iz člana 11a. ne može se preinačiti u položaj državnoga službenika sa sigurnošću uživanja položaja.
3. Lica iz člana 11a. razrješavaju se dužnosti od trenutka kada su imenovane na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojoj razini vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini.

Član 25. stav 3.

Opći uslovi za postavljenje državnog službenika

- (...)
3. Odredbe iz stava 1. ovoga člana odnose se i na lica iz člana 11a. ovoga zakona.

Član 31. stav 1.

Postavljenje državnog službenika

1. Državnog službenika postavlja rukovodilac organa državne službe, sa liste uspješnih kandidata koji su prošli javni konkurs.
 - (...)

Član 33. stav 8.

Ocjena rada

- (...)
8. Ukoliko su dvije uzastopne ocjene rada negativne, rukovodilac organa državne službe, razrješava dužnosti državnog službenika. Državni službenik može izjaviti priziv Odboru za žalbe radi preispitivanja razrješenja, u skladu sa članom 65. ovoga zakona.

Član 34.

Napredovanje i promicanje

6. stav 1. ovoga zakona, zasniva se na pozitivnoj ocjeni rada i o njemu odlučuje rukovodilac organa državne službe.

Član 35. stav 1.

Unaprjeđenje državnog službenika

1. Rukovodilac tijela državne službe može vršiti unaprjeđenje državnog službenika iz tijela kojim rukovodi na više radno mjesto. To unaprjeđenje se vrši u sklopu radnih mjesta iz člana 6. stav 1. ovoga Zakona, a vrši se onda kada postoji upražnjeno radno mjesto.
 - (...)

Član 47.

Propisi o radu i socijalnom osiguranju

Na državnog službenika i lica iz člana 11a. ovoga zakona primjenjuje se Zakon o radu, ostali zakoni i kolektivni ugovori kojima se uređuju prava i obaveze iz radnih odnosa, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

Član 48.

Odsustvo i godišnji odmori

Na prava i obaveze iz oblasti odsustva i godišnjih odmora državnih službenika i lica iz člana 11a. ovoga zakona primjenjuju se odredbe člana od 44. do 53. Zakona o radu ("Službene novine Federacije BiH", broj: 62/15), kao i odredbe kolektivnih ugovora.

Član 52. st. 1. i 2.

Postupak za prestanak radnog odnosa

1. Državnog službenika razrješava rukovodilac organa državne službe.
2. Državni službenik iz stava 1. ovoga člana, može, u roku od 15 dana od primitka odluke o razrješenju, uložiti priziv Odboru za žalbe. Žalba odlaže provedbu odluke o razrješenju.
 - (...)

Član 64. stav 3.

Agencija za državnu službu

- (...)
3. Agencijom upravlja direktor Agencije kojeg imenuje i razrješava Vlada Federacije.
 - (...)

Član 75a.

1. Lica iz člana 11a. ovoga zakona na koje se odnosi član 19. stav 1. točka f) ovoga zakona dužni su u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona dati ostavku na članstvo u upravnom i nadzornom odboru u koji su imenovani.
2. Rukovodilac tijela državne službe ili lica koju on odredi će protiv lica iz člana 11a. ovoga zakona koji ne postupi u skladu sa stavom 1. ovoga člana pokrenuti disciplinski postupak.

Član 75b.

Državni službenici zatečeni u državnoj službi na mjestima rukovodećih državnih službenika nakon stupanja na snagu ovoga zakona bit će raspoređeni na odgovarajuća radna mjesta u okviru tijela državne službe u skladu sa pravilnicima iz člana 75c. stav 3. ovoga zakona, a nastavljaju raditi na svojim dosadašnjim radnim mjestima i zadržavaju platu i druga prava prema dosadašnjim rješenjima do imenovanja lica iz člana 11a. ovoga zakona.

Član 75c.

1. Propisi koji su u suprotnosti sa odredbama ovoga zakona imaju se uskladiti sa ovim zakonom u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.
2. U roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona Vlada Federacije propisat će vrstu, složenost poslova i uslove koje trebaju zadovoljiti lica iz člana 11a. ovoga zakona.
3. Rukovodioci tijela državne službe dužni su u roku 30 dana od dana donošenja propisa iz stava 2. ovoga člana uskladiti pravilnike o unutrašnjoj organizaciji sa odredbama ovoga zakona.

F. Poslovnik Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 69/07 i 02/08)**h) Donošenje zakona po hitnom postupku**

Član 191.

Zakoni se, po pravilu, ne mogu donositi po hitnom postupku.

Po hitnom postupku može se donijeti samo zakon kojim se uređuju odnosi i pitanja za čije uređivanje postoji neodložna potreba i ako bi donošenje zakona u redovnom postupku moglo izazvati štetne posljedice za Federaciju.

Član 192.

Prijedlog da se donese zakon po hitnom postupku može podnijeti ovlašteni podnosilac prijedloga zakona.

Podnosilac prijedloga je dužan da u prijedlogu posebno navede razloge zbog kojih je neophodno da se zakon donese po hitnom postupku.

Uz prijedlog za donošenje zakona po hitnom postupku podnosi se i prijedlog zakona čije se donošenje predlaže.

Član 193.

O prijedlogu za donošenje zakona po hitnom postupku odlučuje Predstavnički dom kao o prethodnom pitanju prije utvrđivanja dnevnog reda.

O prijedlogu se vodi pretres. Predstavnički dom može odlučiti da podnosilac prijedloga zakona ili njegov predstavnik na sjednici Predstavničkog doma usmeno obrazloži razloge zbog kojih je potrebno donijeti zakon po hitnom postupku.

Ako prijedlog nije podnijela Vlada Federacije, Predstavnički dom će prije odlučivanja zatražiti od Vlade Federacije mišljenje o ovom prijedlogu.

Ako Predstavnički dom usvoji prijedlog za donošenje zakona po hitnom postupku, prijedlog zakona se unosi u dnevni red i o njemu se odlučuje na istoj sjednici.

Ako Predstavnički dom ne usvoji razloge iz člana 191. ovog Poslovnika za donošenje zakona po hitnom postupku, o svom zaključku odmah obavještava podnosioca prijedloga zakona.

Predlagač zakona može taj prijedlog zakona podnijeti Predstavničkom domu kao nacrt zakona, u skladu sa čl. 164. i 166. ovog Poslovnika.

Član 194.

Kad predsjedavajući Predstavničkog doma primi prijedlog da se zakon donese po hitnom postupku, dostavlja ga nadležnom radnom tijelu da razmotri prijedlog zakona i podnese Predstavničkom domu izvještaj.

Član 195.

Na prijedlog zakona koji se donosi po hitnom postupku mogu se podnositi amandmani do zaključenja pretresa.

Ako se amandmanom mijenjaju principi na kojima se zasniva prijedlog zakona, ako bi prihvatanje amandmana prouzrokovalo bitnu izmjenu teksta prijedloga zakona i ako se amandmanom angažuju finansijska sredstva, Predstavnički dom odlučivaće o amandmanu kad pribavi mišljenje Zakonodavne pravne komisije i drugog nadležnog radnog tijela i kad se o tome izjasni Vlada Federacije.

Član 196.

Zakonodavna komisija i nadležno radno tijelo je dužno da odmah razmotri amandmane i da podnese Predstavničkom domu izvještaj sa mišljenjem i prijedlozima.

G. Poslovnik o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 27/03 i 21/09)

h) Donošenje zakona po hitnom postupku

Član 186.

Zakoni se, u pravilu ne mogu donositi po hitnom postupku.

Iznimno, po hitnom postupku može se donijeti samo zakon kojim se uređuju odnosi i pitanja za čije uređivanje postoji neodložna potreba i ako bi donošenje zakona u redovnom postupku moglo izazvati štetne posljedice za Federaciju.

Član 187.

Prijedlog za donošenje zakona po hitnom postupku može podnijeti ovlašteni podnosilac zakona iz čl. 155. i 172. ovoga poslovnika.

Podnosilac prijedloga je dužan u prijedlogu posebno navesti razloge zbog kojih je neophodno donošenje zakona po hitnom postupku.

Uz prijedlog za donošenje zakona po hitnom postupku podnosi se i prijedlog zakona čije se donošenje predlaže.

Član 188.

O prijedlogu za donošenje zakona po hitnom postupku odlučuje Dom naroda kao o prethodnom pitanju na sjednici prije utvrđivanja dnevnog reda.

O prijedlogu se vodi rasprava. Dom naroda može odlučiti da podnosilac prijedloga zakona ili njegov predstavnik na sjednici usmeno obrazloži razloge zbog kojih je potrebno donošenje zakona po hitnom postupku.

Ako prijedlog zakona nije podnijela Vlada Federacije, Dom naroda će prije odlučivanja zatražiti od Vlade Federacije mišljenje o ovome prijedlogu.

Ako Dom naroda usvoji prijedlog za donošenje zakona po hitnom postupku, prijedlog zakona se unosi u dnevni red i o njemu se odlučuje na istoj sjednici.

Ako Dom naroda ne prihvati postojanje razloga iz člana 186. stav 2. ovoga poslovnika za donošenje zakona po hitnom postupku, o svojem zaključku odmah obavještava podnosioca prijedloga zakona.

Predlagač zakona može taj prijedlog zakona podnijeti Domu naroda kao nacrt zakona po čl. 155. do 163. ovoga poslovnika.

Član 189.

Predsjedavajući Doma naroda kada zaprimi prijedlog donošenja zakona po hitnom postupku, može zatražiti od Zakonodavne pravne komisije i nadležnog radnog tijela razmatranje prijedloga zakona i podnošenje Domu naroda izvještaja.

Član 190.

Na prijedlog zakona koji se donosi po hitnom postupku mogu se podnositi amandmani do zaključenja rasprave.

Amandmani se podnose pisano i dostavljaju neposredno na sjednici predsjedavajućem Doma naroda, a obrazloženje amandmana može se podnijeti i usmeno.

Ako se amandmanom mijenjaju principi na kojima se zasniva prijedlog zakona, ili ako bi prihvatanje amandmana uzročilo bitnu izmjenu teksta prijedloga zakona, ako se amandmanom angažiraju finansijska sredstva, Dom naroda će odlučivati o amandmanu kada pribavi mišljenje Zakonodavne komisije i nadležnog radnog tijela i kada se o tomu očituje Vlada Federacije.

Zakonodavna komisija je dužna odmah razmotriti amandmane i podnijeti Domu naroda izvještaj sa mišljenjem i prijedlozima.

Član 191.

Zakonodavna komisija sa prisutnim članovima Komisije razmatra amandmane iz člana 190. ovoga poslovnika i podnosi izvještaj Domu naroda.

Zakonodavna komisija u sastavu iz prethodnog stava na sjednici razmatra i prijedloge zakona po hitnom postupku iz člana 189. ovog poslovnika.

8. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine donesen je 2003. godine, a njegove su odredbe u međuvremenu više puta mijenjane i dopunjavane (vidjeti prvu rečenicu tačke 1. obrazloženja), a posljednje izmjene i dopune, o kojima se u ovom ustavnosudskom predmetu zapravo i radi usvojene su u oktobru 2015. godine.

Razmatrajući zahtjev podnosioca, naknadno preciziranje zahtjeva, priloženu dokumentaciju, naknadno pribavljenu cjelokupnu dokumentaciju koja se odnosi na parlamentarnu proceduru donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u oktobru 2015. godine, te uzimajući u obzir navode odgovora na zahtjev i navode i argumente iznesene na javnoj raspravi, održanoj 16.11.2016. godine, Ustavni sud Federacije utvrdio je kako slijedi.

Izvan je svake sumnje, da je razlog pokretanja postupka ocjene ustavnosti u ovom ustavnosudskom predmetu usvajanje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u oktobru 2015. godine, koji je na snagu stupio dana 26.12.2015. godine.

S jedne strane zato što je upitna njegova ustavnost u cjelini zbog načina na koji je donesen, a s druge strane zato što su njegovim stupanjem na snagu odredbe Zakona o državnoj službi pretrpjele izmjene odnosno dopune koje su ih, kako podnosilac zahtjeva tvrdi i obrazlaže, učinile i materijalno neustavnim.

Posljednji Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, prema mišljenju podnosioca zahtjeva je u cijelosti neustavan, jer je donesen na način koji jasno dovodi u pitanje njegovu formalnu ustavnost. Na to podnosilac zahtjeva ukazuje u prvoj tački obrazloženja svog zahtjeva, ukazujući na to da je isti donesen nakon što su ga u hitnom postupku, istog dana, usvojila oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine: Predstavnički dom na 10. vanrednoj sjednici od 23.10.2016. godine s početkom u 10 sati, a Dom naroda na 6. vanrednoj sjednici održanoj istog dana, s početkom u 16 sati, a što je na osnovu dokumentacije nesporno utvrđeno.

S obzirom na to, kod njegovog su usvajanja morale biti striktno primijenjene poslovničke odredbe o donošenju zakona po hitnom postupku iz čl. 191.-196. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno iz čl. 186.-191. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, koje uređuju takav izuzetni zakonodavni postupak.

Da se doista radi o postupku koji treba da predstavlja strog izuzetak u parlamentarnoj proceduri izvan je svake sumnje, jer

oba poslovnika izričito propisuju da se zakoni "u pravilu ne mogu donositi po hitnom postupku" (član 191. stav 1. Poslovnika Predstavničkog doma i član 186. stav 1. Poslovnika o radu Doma naroda).

Nakon utvrđivanja tog imperativnog principa, kojemu je cilj da prepriječi put svakom obliku suspenzije ili ograničavanja demokratski zakonodavnog postupka, poslovnici oba parlamentarna doma, također izričito, definišu situaciju u kojoj je taj izuzetni postupak uopće moguć.

Prema tim poslovničkim odredbama (član 191. stav 2. Poslovnika Predstavničkog doma, odnosno član 186. stav 2. Poslovnika o radu Doma naroda) hitni postupak je kao izuzetak uslovljen kumulativnim ispunjenjem dvaju uslova koji u svakom pravnom poretku imaju rang visoke važnosti: najprije, mora se raditi o takvom zakonu "kojim se uređuju odnosi i pitanja za čije uređivanje postoji neodložna potreba", a uz to o zakonu čije bi donošenje u redovnom postupku "moglo izazvati štetne posljedice za Federaciju".

Pritom je, također prema izričitom slovu oba poslovnika, predlagač "dužan da u prijedlogu posebno navede razloge zbog kojih je neophodno da se zakon donese po hitnom postupku" (član 192. stav 2. Poslovnika Predstavničkog doma, odnosno član 187. stav 2. Poslovnika o radu Doma naroda).

Oba spomenuta uslova ukazuju na iznimnu ozbiljnost tako pretpostavljene pravne situacije. Tako pravni standard "neodložne potrebe", po svojem smislu podrazumijeva potrebu koja je nastala iznenadno i neočekivano i koja predstavlja ozbiljan vid ugrožavanja pravnog poretka ili drugih društvenih vrijednosti, radi čega treba da uslijedi brzo zadovoljenje te potrebe kako bi prestalo ugrožavanje ili kako bi bila otklonjena opasnost od takvog ugrožavanja.

Primijenjeno na materiju o kojoj je ovdje riječ, to bi značilo da su neočekivano nastali društveni odnosi posebnog karaktera, koji se ne mogu podvesti pod postojeću pravnu regulaciju, a takve su društvene važnosti i takvih društvenih razmjera, da iziskuju hitnu reakciju zakonodavca.

Iz toga logično proističe i drugi uslov za primjenu hitnog postupka: vjerovatnost da bi zbog nepostojanja regulacije za vrijeme dok bi trajao normalni zakonodavni postupak, mogle nastupiti "štetne posljedice za Federaciju", kako to stoji u poslovnima oba parlamentarna doma (član 192. stav 2. Poslovnika Predstavničkog doma, odnosno član 187. stav 2. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine).

Na osnovu dokumentacije koja se odnosi na zakazivanje i održavanje predmetnih sjednica domova Parlamenta, koja je Ustavnom sudu Federacije po njegovom zahtjevu službeno dostavljena utvrđeno je da Vlada, kao ovlašteni predlagač Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, koji je na gore spomenutim sjednicama oba doma Parlamenta Federacije usvojen po hitnom postupku, nije udovoljila svojoj obavezi izričito propisanoj u gore navedenim poslovničkim odredbama oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine.

Naime, na drugoj stranici Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi, koji je parlamentarnim domovima dostavljen uz akt Vlade, broj: 03-02-1036/2015 od 08.10.2015. godine, stoji samo da se predlaže donošenje tog Zakona po hitnom postupku.

Umjesto propisanog obrazloženja, Predlagač sam konstatuje, da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi iz člana 192. stav 2. Poslovnika Predstavničkog doma i člana 187. stav 2. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine.

Istina, poslovnici oba doma Parlamenta predviđaju i mogućnost da se obrazloženje za hitni postupak iznese naknadno, od strane podnosioca prijedloga ili njegovog predstavnika na

samoj sjednici, ako Predstavnički dom ili Dom naroda tako odluče. Ali, niti u samom toku 10. vanredne sjednice Predstavničkog doma, odnosno 6. vanredne sjednice Doma naroda Parlamenta Federacije nije bilo naknadno izneseno obrazloženje hitnog postupka koje bi udovoljavalo uslovima iz gore spomenutih poslovničkih odredbi.

Ustavni sud Federacije smatra, da se je, ovako postupajući, Predlagač predmetnog Zakona ogriješio o navedene poslovničke odredbe parlamentarnih domova, pa time i o odredbu člana IV.A.11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Najprije time što nije ispunio ono što mu poslovnici izričito stavljaju na dužnost: to jest "da u prijedlogu posebno navede razloge zbog kojih je neophodno da se zakon donese po hitnom postupku", a potom i time što je, tvrdeći da su uslovi za hitni postupak ispunjeni, prisvojio kompetencije parlamentarnih domova koji su jedini nadležni da, na osnovu obrazloženja predlagača, o tome odluče kao o prethodnom pitanju, prije utvrđivanja dnevnog reda sjednice.

Ustavni Sud Federacije je utvrdio i to, da je u slučaju usvajanja predmetnog Zakona u Predstavničkom domu, povrijeđena i odredba Poslovnika tog doma iz člana 180. koja propisuje da se prijedlog zakona može pretresati na sjednici tek po isteku roka od 14 dana od dana dostavljanja poslanicama. Naime, prijedlog je poslanicama dostavljen elektronskom poštom dana 14.10.2016. godine, kada im je dostavljen i poziv za 10. vanrednu sjednicu, a sjednica je zakazana za i održana 23.10.2016. godine. Ova činjenica potvrđena je i od poslanice Predstavničkog doma na sjednici sa javnom raspravom koja je održana 16.11.2016. godine.

Ustavni sud Federacije nije se upuštao u procjenu inače vrlo jasnih indicija o proceduralnim propustima nastalim u prethodnom postupku predlaganja predmetnog Zakona, jer je to izvan njegove nadležnosti, i ne tiče se eventualne povrede poslovničkih odredbi parlamentarnih domova.

Iz iznesenog, Ustavni sud Federacije je utvrdio da su osnovani navodi i argumenti podnosioca zahtjeva koji se odnose na formalnu neustavnost Zakona o izmjenama i dopunama zakona o državnoj službi, uslijed kršenja poslovničkih odredbi o donošenju zakona po hitnom postupku.

Potom je Ustavni sud Federacije respektujući integritet zahtjeva, a u skladu sa odredbom člana 13. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, analizirao i argumentaciju koja podupire navode podnosioca zahtjeva o materijalnoj, sadržinskoj neustavnosti osporenih odredbi Zakona o državnoj službi.

Ta analiza je u odnosu na dvije osporene odredbe izvršena još u ranije provedenom postupku odlučivanja o zahtjevu za donošenje privremene mjere. Naime Ustavni sud Federacije je na sjednici održanoj 28.06.2016. godine, donio Rješenje o privremenoj mjeri kojom je privremeno obustavljena primjena čl. 11a. i 75b. Zakona o državnoj službi, do konačne odluke o ocjeni ustavnosti svih osporenih odredbi tog Zakona, a ta privremena mjera stupila je na snagu danom donošenja spomenutog Rješenja.

Nakon što je analiza osporenih odredbi u postupku ocjene ustavnosti provedena u vezi sa zahtjevom u cjelini, Ustavni sud Federacije je utvrdio kako slijedi.

Zahtjev za ocjenu ustavnosti, te dopuna kojom se taj zahtjev konačno precizira, dovode u pitanje ustavnost niza odredbi Zakona o državnoj službi koje su nastale stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama tog Zakona o državnoj službi iz oktobra 2015. godine i to u odnosu na:

- izmijenjeni član 5. st. 1., 2. i 3. čijim se odredbama iz sistema državne službe izuzimaju sekretari domova Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i sve kategorije rukovodećih državnih službenika koji su

prema ranijoj odredbi člana 6. Zakona o državnoj službi činili dio sistema državne službe u cjelini;

- novi član 11a., kojim se propisuje ko imenuje lica na mjestima koja se više ne smatraju mjestima rukovodećih državnih službenika;
- novi član 11b., prema kojem se, izuzev savjetnika, lica iz člana 11a. zapošljavaju putem javnog konkursa koji raspisuje i provodi tijelo državne službe u skladu sa kriterijima koji se propisuju podzakonskim propisima, čime je iz procedura javne konkurencije, postupka izbora, utvrđivanja probnog perioda, ocjene rada, napredovanja i unaprjeđenja ove kategorije lica koja sada zauzimaju mjesta bivših rukovodećih državnih službenika, isključena Agencija za državnu službu čiji je to posao u skladu sa članom 64. Zakona o državnoj službi;
- novi član 75b. kojim je propisano da će zatečeni državni službenici na mjestima rukovodećih državnih službenika, nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi biti raspoređeni na odgovarajuća radna mjesta u okviru organa državne službe u skladu sa pravilnicima iz člana 75c., a da nastavljaju raditi na dosadašnjim radnim mjestima i zadržavaju sve prinadležnosti prema dotadašnjim rješenjima i to do imenovanja lica iz člana 11a.;
- novi član 75c., kojim se propisuje obaveza uskladjivanja propisa koji su u suprotnosti sa izmijenjenim i dopunjenim Zakonom o državnoj službi, a Vlada ovlašćuje se da propiše vrstu, složenost i uslove koje trebaju ispunjavati lica iz člana 11a., dok se rukovodioci organa državne službe obavezuju donijeti pravilnike o unutrašnjoj organizaciji u datome roku.

Posljedično, a u vezi sa gore navedenim, podnosilac zahtjeva osporava i sljedeće izmijenjene i dopunjene odredbe Zakona o državnoj službi:

- izmijenjeni član 19. stav 1. tač. c), d) i f) kojima se reguliše mirovanje prava i obaveza državnih službenika u vezi sa njihovim imenovanjem na položaj u bilo kojem zakonodavnom tijelu ili organu izvršne vlasti, pravo na vraćanje na posao u istom ili u drugom organu državne službe, te prava i obaveze novoimenovanih lica iz člana 11a. u vezi sa njihovim eventualnim članstvom u upravnim i nadzornim odborima u privrednim društvima sa učešćem državnog kapitala;
- izmijenjeni član 20., kojim se utvrđuje da se licima iz člana 11a. ne garantuje sigurnost uživanja položaja, već se njihov mandat vezuje uz mandat rukovodioca odnosno organa koji ih je imenovao, s tim da mogu, u bilo koje vrijeme, biti razriješeni od istog tog rukovodioca odnosno organa;
- izmijenjeni član 25. stav 3. kojim se formalno opšti uslovi za postavljenje državnog službenika protežu i na lica iz člana 11a. (vid. sljedeću alineju);
- izmijenjeni član 31. stav 1., prema kojem u postupku postavljenja lica iz člana 11a. više nije potrebno prethodno pribavljeno mišljenje Agencije za državnu službu, što praktično znači da rukovodilac organa kod postavljanja državnog službenika postaje autonoman i u odnosu na mišljenje Agencije, a kroz to i u odnosu na listu uspjehnosti kandidata koji su prošli javni konkurs;
- izmijenjeni član 33. stav 8. kojim se i u postupku ocjene rada ukida potreba za pribavljanjem mišljenja Agencije, što bi za posljedicu imalo da i ostatak

državnih službenika iz člana 6. Zakona o državnoj službi u pogledu ocjene rada postaje u potpunosti ovisan o volji rukovodioca organa;

- izmijenjeni član 34., prema kojem, brisanjem dotadašnjeg stava 1., za napredovanje državnog službenika više nije nužan javni konkurs;
- izmijenjeni član 35. stav 1., koji reguliše interni premještaj državnih službenika, zbog posljedičnih redakcijskih izmjena;
- izmijenjeni član 47. u dijelu koji glasi "i lica iz člana 11a. Ovog Zakona", a što i na ova lica proteže primjenu propisa Zakona o radu koji se odnose na rad i socijalno osiguranje;
- izmijenjeni član 48., kojim se i u pogledu prava i obaveza u odnosu na odsustva i godišnje odmora državnih službenika i lica iz člana 11b. određuje mjerodavnost Zakona o radu;
- izmijenjeni član 52. st. 1. i 2. prema kojim odredbama razrješavanje državnog službenika od strane rukovodioca organa državne službe više nije uslovljeno prethodnim pribavljanjem mišljenja Agencije za državnu službu, te
- izmijenjeni član 64. stav 3. na osnovu kojeg Vlada imenuje direktora Agencije za državnu službu, ali bez javnog konkursa, a također ga i razrješava dužnosti.

Nakon analize svih osporenih odredbi, Ustavni sud Federacije je najprije razmotrio argumentaciju podnosioca zahtjeva koja se odnosi na tvrdnju da su osporene odredbe u suprotnosti sa prvom alinejom Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te je utvrđeno kako slijedi.

Činjenica je da ustavna preambula započinje izričitim spominjanjem "demokratskih institucija" koje su "zasnovane na poštivanju ljudskih prava i sloboda", ali se pritom mora imati u vidu i kontekst u kojem je ta proklamacija podignuta na vrhovni nivo primarnog ustavnog principa. A taj kontekst je jasan: mir, a ne nasilje, a u miru, stvaranje demokratskih institucija koje će proizvesti sklad "između svojih zajednica", što korespondira sa općim mjestom u ustavnopravnoj doktrini o tome da ustavne preambule imaju programski karakter, u ovom slučaju spominjanjem izraza "zajednice" još i sa posebno podešenom intonacijom za bosanskohercegovačke društvene prilike.

Stoga Ustavni sud Federacije smatra da izraz "demokratske institucije", uprkos programskom karakteru Preambule, može i mora biti etalon i mjera u pogledu načina uspostave institucija državne vlasti, ali ne i mjera svakog konkretnog akta te vlasti, jer su u tom pogledu u normativnom djelu ustava utvrđene preciznije i pouzdanije odrednice.

Ne upuštajući se u raspravu o tome ima li ustavna preambula programski ili normativni karakter, Ustavni sud Federacije smatra da navodna protivnost nekog zakonskog rješenja preambuli ustava, jednom njenom dijelu ili pojedinim riječima u njoj upotrijebljenim, ne može biti sama po sebi dovoljan argument da se takvo rješenje proglasi neustavnim. Jer, ako bi se, u ovom konkretnom slučaju postavilo pitanje da li demokratičnosti državne uprave u svjetlu izraza "demokratske institucije" više doprinosi "statičnost" državnih službenika ili njihova mandatna "zamjenjivost", Ustavni sud Federacije je mišljenja, da se samo čitajući prvu alineju Preambule Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ne može dati jednoznačan i definitivan odgovor.

Ustavni sud Federacije je nadalje utvrdio da su osnovani navodi i argumenti podnosioca zahtjeva koji ukazuju na povredu Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, a ti multilateralni međunarodni pravni instrumenti

sastavni su dio ustavnopravnog poretka Federacije Bosne i Hercegovine.

Naime, podnosilac zahtjeva s pravom tvrdi da nominalno ukidanje svojstva državnih službenika do kojeg je došlo izmjenama člana 5. st. 2. i 3. Zakona o državnoj službi (a te se odredbe odnose na rukovodioce samostalne federalne uprave i samostalne federalne upravne organizacije, rukovodioce federalne uprave i federalne upravne organizacije koja se nalazi u sastavu ministarstva, rukovodioce stručnih službi Vlade (član 5. stav 2.), sekretare federalnih organa državne službe, pomoćnike rukovodioca federalnog organa državne službe, glavnog federalnog inspektora i šefove kabineta rukovodioca federalnog organa državne službe (član 5. stav 3.), ne znači da ta radna mjesta gube karakter javne službe niti time izlaze iz segmenta državne uprave. A ta mjesta, prema odredbama čl. 11a. i 11b. Zakona o državnoj službi, sada se popunjavaju na način koji ih čini nedostupnim svim građanima koji za to imaju potrebne kvalifikacije. S jedne strane zato što lica na tim pozicijama imenuje i razrješava Vlada ili drugo državno tijelo ili pak funkcioner, a s druge strane i ne manje važno, zato što je provođenje konkursa zatvoreno u okviru tijela državne službe u kojoj će to lice biti zaposleno.

Ovome neizostavno treba dodati i sljedeće:

- osporena odredba člana 11b. Zakona o državnoj službi izričito propisuje da će se lica iz člana 11a. zapošljavati prema "uslovima i kriterijima propisanim ovim zakonom, a u skladu sa kriterijima propisanim podzakonskim propisima donesenim na osnovu ovog zakona"; što znači da je iz ovog procesa potpuno isključena Agencija za državnu službu, koja bi prema članu 63. važećeg Zakona o državnoj službi trebalo da: "utvrđuje jedinstvene kriterije, pravila i postupke selekcije, imenovanja i postavljanja državnih službenika u organima državne službe u Federaciji" (stav 2. tačka a), te da "planira i realizira proces zapošljavanja državnih službenika na zahtjev i u skladu sa potražnjom organa državne službe" (stav 3. tačka b);
- ne samo da je Agencija za državnu službu, kako iz gore rečenog proističe, dovedena u pitanje u funkcionalnom smislu, već je ona osporenim odredbom člana 64. stav 3. i institucionalno dovedena u pitanje, jer sada Direktora Agencije Vlada i imenuje i razrješava, s tim da ga sada može imenovati bez javnog konkursa, koji je ranije bio obavezan.

Ovo prema mišljenju Ustavnog suda Federacije jasno ukazuje na svojevrsnu marginalizaciju Agencije za državnu službu kao nezavisnog tijela, što je, samo po sebi, veoma indikativno i značajno u ovom ustavnosudskom predmetu. To funkcionalno razvlaštenje, i marginaliziranje Agencije postignuto je u dva povezana koraka: najprije denominacijom kategorije rukovodećih državnih službenika, odredbama člana 5. st. 2. i 3. Zakona o državnoj službi, i propisivanjem načina imenovanja i razrješavanja kadrova koji dolaze na njihovo mjesto (čl. 11a. i 11b.), a potom i, izmjenom u ranijoj odredbi člana 64. stav 3. Zakona o državnoj službi, nakon koje Vlada Federacije imenuje i razrješava direktora Agencije, pri čemu se imenovanje vrši bez javnog konkursa.

Uzimajući sve ovo u obzir, Ustavni sud Federacije smatra osnovanim navode podnosioca zahtjeva o protuustavnosti gore spominjanih osporenih odredbi Zakona o državnoj službi, u smislu povrede člana 25. tačka c) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

Spomenuta odredba naime garantuje svakom građaninu "pravo i mogućnost" da bez ikakvih razlika u pogledu rase, boje kože, spola, jezika, vjeroispovijesti, političkog ubjedenja, nacionalnog ili društvenog porijekla, imovine, rođenja ili drugog

statusa, ima pristup javnim službama svoje zemlje, uz opće uslove jednakosti (član 25. tačka c. u vezi sa članom 2. stav 1.), a te su garancije nediskriminacije spomenutim odredbama Zakona o državnoj službi ugrožene, jer omogućuju da mjesta u javnim službama umjesto po principu kompetentnosti, budu popunjavana po principu političke podobnosti.

Utvrđeno je također, da su osnovani i navodi zahtjeva koji ukazuju na to da nova zakonska rješenja krše odredbe Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, kojima se garantuje pravo na rad i pravo na jednake uslove rada.

Prema odredbi člana 6. države članice tog Pakta priznaju pravo na rad koje obuhvaća "pravo koje ima svako lice na mogućnost zaradivanja kroz slobodno izabran ili prihvaćen rad", ali isto tako imaju i obavezu da "preduzimaju odgovarajuće mjere za očuvanje ovog prava" i da, u skladu sa odredbom člana 7. tačka c) osiguravaju "istu mogućnost za sve da napreduju u svom radu u višu odgovarajuću kategoriju". Kada se s ovim dovedu u vezu osporene odredbe, a posebno odredba člana 75b. Zakona o državnoj službi, Ustavni sud Federacije smatra da su tvrdnje podnosioca zahtjeva osnovane.

Naime sistematskim tumačenjem te odredbe, dovodeći je u vezu sa drugim osporenim odredbama, dolazi se do zaključka bi njena primjena dovela do nastanka jedne, uslovno kazano, "prelazne" kategorije zaposlenika u državnoj službi. To su oni zaposlenici državne službe koji su najprije zakonodavnim aktom kolektivno lišeni statusa rukovodećih državnih službenika, a zatim je predviđeno njihovo raspoređivanje na odgovarajuća radna mjesta u okviru organa državne službe. Pritom, garantira im se da nastavljaju raditi na svojim dosadašnjim radnim mjestima uz sve prinadležnosti, ali pod rezolutivnim uslovom: "do imenovanja lica iz člana 11a. tj. novih mandatno postavljenih zaposlenika na njihova radna mjesta".

Ovakva kolektivna zakonodavna manipulacija kojom se ta lica najprije lišavaju svog ranije stečenog statusa, a potom im se nameće raspoređivanje na "odgovarajuća radna mjesta u okviru organa državne službe" (pri čemu zakon ne daje ni kvalifikaciju pojma "odgovarajućeg radnog mjesta" niti reguliše ko će i na osnovu čega utvrditi koje je radno mjesto odgovarajuće), po mišljenju Ustavnog suda Federacije proturiječi predmetnim odredbama Međunarodnog pakta o ekonomskim i socijalnim pravima, pa time i Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine.

Kada je riječ o osporenim odredbama člana 19. stav 1. tač. c), d) i f), člana 20., člana 25. stav 3., člana 31. stav 1., člana 33. stav 8., člana 34. stav 2., člana 35. stav 1., člana 47. riječi "i lica iz člana 11a. ovog zakona", člana 48., člana 52. st. 1. i 2. te člana 64. stav 3. Zakona o državnoj službi, Ustavni sud Federacije smatra osnovanom tvrdnju podnosioca zahtjeva o njihovoj posljedičnoj neustavnosti, pošto je evidentno da te odredbe, koje su funkcionalno i sistemski uvezane sa odredbama člana 5. st. 1., 2. i 3., zatim sa odredbama čl. 11a. i 11b., te sa odredbama čl. 75a., 75b. i 75c. Zakona o državnoj službi, čine jedinstven koncept zakonskih rješenja. Zato utvrđena neustavnost bazičnih odredbi povlači za sobom i adhezivnu neustavnost pratećih odredbi tog jedinstvenog koncepta. Razlog tome je očigledan: u nekim od tih odredbi direktno se referira na član 11a. čija je neustavnost utvrđena (to vrijedi za član 19. stav 1. tač. c), d) i f), za član 20. i član 25. stav 3., čl. 47. i 48.), a u ostalima su izvršene redakcijske korekcije, kako bi se dovele u sklad sa izmjenama i dopunama člana 5. st. 1., 2. i 3., člana 11b. i člana 75b. čija je neustavnost također utvrđena (to vrijedi za član 31. stav 1., član 33. stav 8., član 34. stav 2., član 35. stav 1., član 52. st. 1. i 2. i član 64. stav 3.).

Ustavni sud Federacije imao je u vidu i to, da sve osporene odredbe, u funkcionalnom sadejstvu, čine zakonodavni model koji bi postojeći koncept organizacije državne uprave bitno

promijenio i to na način koji bi mogao ugroziti principe zakonitosti, transparentnosti i javnosti, odgovornosti prema građanima, efikasnosti i ekonomičnosti, te profesionalnosti i nepristrasnosti, a što su općeprihvaćeni principi na kojima treba počivati državna služba. Radna mjesta dosadašnjih rukovodećih državnih službenika, koji bi trebalo da čine okosnicu profesionalne, stabilne, kompetentne i neutralne državne službe, mogla bi se pretvoriti u radna mjesta za politički imenovane i mandatom ograničene zaposlenike na rukovodećim pozicijama u državnoj službi Federacije Bosne i Hercegovine, sa konačnim efektom kadrovske ekspanzije državnog aparata i izglednim pratećim budžetskim opterećenjima.

Na osnovu svega iznesenog, Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr. sc. iur. Šahbaz Džihanović, prof. dr. sc. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, sudije Suda.

Predsjednica

Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine

Aleksandra Martinović, s. r.

Broj U-13/16

07. decembra 2016. godine
Sarajevo

Na osnovu člana 28. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03), a u vezi sa članom 21. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/10 i 18/16), u pripisanom roku, ulažemo

**ZAJEDNIČKO IZDVOJENO MIŠLJENJE
NA OBJAZLOŽENJE PRESUDE USTAVNOG SUDA
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE BROJ: U-13/16
OD 07.12.2016. GODINE KOJE SE IMA PRILOŽITI U
ZAPISNIK SA SJEDNICE I ULOŽITI U PREDMET, TE
OBJAVITI U CIJELOSTI U "SLUŽBENIM NOVINAMA
FEDERACIJE BiH" ZAJEDNO SA CITIRANOM
PRESUDOM**

Premda smo bili saglasni sa uvaženim kolegicama i kolegama u pogledu izreke presude u ovom predmetu, kao i sa prvim dijelom njenog obrazloženja, profesionalna svijest i savjest nam nalažu da izdvojimo mišljenje u pogledu drugog dijela obrazloženja iz razloga koji slijede.

Zahtjev kojim je pokrenut postupak u ovom ustavno-sudskom predmetu sadrži argumentaciju koja ide u dva različita smjera, najprije u smjeru formalne (procesne) neustavnosti Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, a potom i u smjeru materijalne (sadržinske) neustavnosti pojedinih odredbi Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, te smatramo da je u tom smislu bilo neophodno u odlučivanju napraviti jasnu distinkciju s obzirom na identitet osporenih zakona i univerzalni pravni princip prema kojem procesna pitanja nužno imaju karakter prethodnih pitanja u odnosu na ona koja se tiču merituma.

Naime, na jednoj strani je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine donesen u oktobru 2015. godine po hitnom postupku, na koji se i odnose argumenti u pogledu formalne neustavnosti proistekle iz povrede poslovnčkih odredbi o donošenju zakona po hitnom postupku.

Na drugoj strani je sam Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, pri čemu su zahtjevom ovlaštenog podnosioca zahtjeva za ocjenu ustavnosti osporene u sadržajnom smislu samo njegove pojedine, precizno označene odredbe, i to upravo dio onih koje su izmijenjene, odnosno

dopunjene Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Dakle, ako je protuustavan Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine u cjelini, zbog kršenja poslovnika parlamentarnih domova, kako je i utvrđeno izrekom ove presude, tada u Zakonu o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine dejstvom presude Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine pravno nestaju izmijenjene i dopunjene odredbe koje je podnosilac zahtjeva osporavao u drugom dijelu svog zahtjeva.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je presudio da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine donesen na protuustavan način. Obrazloženje presude u odnosu na navedenu protuustavnost u prvom njenom dijelu u kojem se govori o kršenju poslovnčkih odredbi o donošenju zakona po hitnoj proceduri je obrazloženje sa kojim se u cijelosti slažemo i koje podržavamo.

Međutim, u drugom dijelu obrazloženja u kojem se nadalje govori o materijalnoj, sadržinskoj neustavnosti konkretnih odredbi Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, po našem zajedničkom sudijskom mišljenju i stavu nije komplementaran sa usvojenom izrekom presude i to iz dva očigledna razloga.

Najprije zato što bilo kakvo obrazlaganje koje se odnosi na materijalnu neustavnost, a koja je u zahtjevu za utvrđivanje ustavnosti konkretizovana na dio odredbi, po našem zajedničkom saglasnom mišljenju, moglo je biti predmetom daljeg raspravljanja i imati značaj isključivo u slučaju da Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine nije u cijelosti proglašen neustavnim, kao što jeste. Da je Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, hipotetički gledano, u procesu odlučivanja utvrdio da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine donesen u ustavnoj proceduri, isključivo u tom slučaju bi morao odlučivati o (ne)ustavnosti pojedinih odredaba Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, sa istom onom preciznošću s kojom su one u zahtjevu označene: brojem člana, brojem stava odnosno stavova, a kod pojedinih osporenih odredbi čak i citiranjem dijelova rečenica tamo sadržanih, što je u skladu sa članom 13. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine koji propisuje da Ustavni sud Federacije odlučuje u granicama zahtjeva koji su istaknuti u postupku.

Odluka o neustavnosti postupka po kojem su donesene Izmjene i dopune Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, po našem sudijskom stavu i mišljenju, isključuju bilo kakvu dalju argumentaciju o pojedinačnim izmijenjenim i dopunjenim odredbama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine. U pitanju su opšteprihvaćena pravna pravila i standardi na koje ukazujemo, i iz kojih razloga izdvajamo mišljenje u pogledu drugog dijela obrazloženja ove presude. Smatramo da nakon donošenja izreke citirane presude kojom se ocjenjuje nesaglasnim sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine u cjelini, prestaju da važe sve, pa i (ne)osporene izmijenjene i dopunjene odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine. Mišljenja smo da dalja argumentacija u drugom dijelu obrazloženja presude poprima karakter kritike predloženih zakonskih rješenja, dok je nadležnost Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine da utvrdi da pojedine odredbe zakona ili nekog drugog propisa ukoliko su osporene u materijalnopravnom smislu, a da nije osporena procedura donošenja kompletnih izmjena što je ovdje slučaj, nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine odnosno Evropskoj konvenciji o ljudskim

pravima i osnovnim slobodama i konkretnim odredbama drugih međunarodno pravnih obavezujućih dokumenata.

Ovaj sud je u dosadašnjoj praksi isticao da nije u nadležnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine da uređuje društvene odnose i ocjenjuje cjelishodnost zakonodavne politike, koja se ogleda u donošenju konkretnih zakonskih rješenja od strane za to odgovorne i ovlaštene zakonodavne vlasti. U izuzetnim situacijama u procesu odlučivanja pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ocjenjuje se kvalitet zakonskog rješenja, isključivo u odnosu na ustavne odredbe i odredbe Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i praksu Evropskog suda za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, što znači da se u ustavnosudskom postupku odlučivanja pred ovim sudom ispituje u generalnom smislu kvalitet zakona u odnosu na pitanje njegove dostupnosti, predvidljivosti i jasnoće (preciznosti), što jeste međunarodno-pravni standard.

Dakle, smatramo da nakon što je Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine u skladu sa pravnim pravilima i u okvirima navoda iz zahtjeva za ocjenu ustavnosti utvrdio neustavnost Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine jer je donijet kršenjem preciznih i jasnih poslovnčkih procedura u oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, koje su prema stavu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine izraženom u brojnim odlukama ovog suda (primjer tačka 7. obrazloženja Presude broj: U-29/15 objavljene u "Službenim novinama Federacije BiH", br. 20/16 i 24/16), usko povezane i razrađuju ustavne odredbe o vršenju vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine nije mogao nakon usvajanja navedene izreke cijeniti i obrazlagati pojedine konkretne odredbe u sadržajnom smislu. Ovim je po našem mišljenju drugi dio obrazloženja presude na koji izdvajamo ovo mišljenje u suprotnosti sa jednoglasno usvojenom izrekom presude i prvim dijelom obrazloženja iste, sa kojom smo u cijelosti saglasni.

Sudija

Prof. dr. **Edin Muminović**, s. r.

Sudija

Dr. sc. **Kata Senjak**, s. r.

Predsjednica Suda

Aleksandra Martinović, s. r.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti odredbi članka 5. st. 1., 2. i 3., čl. 11a. i 11.b, čl. 75b. i 75c., te posljedično i članka 19. stavak 1. toč. c), d) i f), članka 20., članka 25. stavak 3., članka 31. stavak 1., članka 33. stavak 8., članka 34. stavak 2., članka 35. stavak 1., članka 47. u dijelu koji glasi "i osobe iz članka 11a. ovog zakona", članka 48., članka 52. stavak 1. i 2., te članka 64. stavak 3. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, na temelju članka IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, nakon javne rasprave, na sjednici održanoj dana 07.12.2016. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/15), nije suglasan sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Obrazloženje

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) je dana 13.04.2016. godine, podnio

zahtjev za ocjenu ustavnosti specificiranih odredbi Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 04/12 i 99/15), u daljnjem tekstu: Zakon o državnoj službi). Preciznije, u tom inicijalnom zahtjevu osporene su sljedeće odredbe tog Zakona: članak 1. st. 2. i 3., članak 6. stavak 1. čl. 11a., 11b., 75a., 75b. i 75c., te, kako podnositelj navodi "posljedično" i članak 19. stavak 1. toč. c), d) i f), članak 20., članak 25. stavak 3., članak 31. stavak 1., članak 33. stavak 8., članak 34. stavak 2., članak 35. stavak 1., članak 47. riječi "i osobe iz članka 11a. ovog zakona", članak 48., članak 52. st. 1. i 2. te članak 64. stavak 3.

Potom je, dana 06.05.2016. godine, u Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zaprimljena dopuna zahtjeva za ocjenu ustavnosti. U tom podnesku podnositelj zahtjeva konstatira: "U zahtjevu, u zaglavlju, došlo je do *lapsus calami* citiranih odredbi čija ocjena se traži. Također, u petitu zahtjeva ispušten je članak 5. stavak 1. citiranog Zakona u dijelu koji se tiče tajnika Vlade Federacije Bosne i Hercegovine. Radi izbjegavanja svake dvoumice i nesporazuma, dostavljamo korekciju i dopunu Zahtjeva, kao i jednu verziju ažuriranog Zahtjeva, u kojem su izvršene navedene intervencije, ukoliko je cijenjenom Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine jednostavnije postupati".

Tako nedvojbeno proističe, da podnositelj zahtjeva zapravo osporava sljedeće odredbe Zakona o državnoj službi: članak 5. st. 1., 2. i 3., čl. 11a. i 11b., čl. 75a., 75b. i 75c., a potom, kako podnositelj veli "posljedično" i članak 19. stavak 1. toč. c), d) i f), članak 20., članak 25. stavak 3., članak 31. stavak 1., članak 33. stavak 8., članak 34. stavak 2. članak 35. stavak 1. članak 47. riječi "i osobe iz članka 11a. ovog zakona", članak 48., članak 52. st. 1. i 2., te članak 64. stav 3.

Zahtjev je podnesen na temelju ustavnog ovlaštenja koje podnositelju pripada prema odredbi članka IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Stranke u postupku

Prema odredbi članka 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03), stranke u ovom postupku su: Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine kao ovlašteni podnositelj zahtjeva, te Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine kao donositelji Zakona o državnoj službi, čije su gore navedene odredbe osporene.

3. Bitni navodi zahtjeva

Kako u prvotnom, tako i u kasnije preciziranom i dopunjenom zahtjevu, podnositelj ukazuje na to da osporene odredbe Zakona o državnoj službi "krše više ustavnih normi", te da se to kršenje odnosi najprije na "nepoštivanje parlamentarne procedure kod usvajanja zakona kao normativnog akta" (pri čemu se misli na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je stupio na snagu 26.12.2015. godine, objavljen je u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 99/15, (u daljnjem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi)), a s druge strane na "materijalno-pravnu neusuglašenost usvojenih normi sa ustavnopravnim standardima".

Prema tome, Zakonu o državnoj službi podnositelj zahtjeva pripisuje, s jedne strane, formalnu neustavnost proisteklu iz kršenja parlamentarne procedure pri njegovom usvajanju, a, s druge strane, smatra da su specificirane odredbe tog Zakona i materijalno neustavne, jer su prema njegovom mišljenju neusuglašene sa "ustavnopravnim standardima". Slijedi pitanja argumentacija i u jednom, i u drugom smislu.

Podnositelj zahtjeva najprije ističe da postoji povreda članka IV.A.11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Tome u prilog navodi da je zakonodavna aktivnost parlamenta sastavni dio načela demokratičnosti ustavnopravnog poretka u Federaciji Bosne i Hercegovine, a ona se provodi po procedurama iz Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i poslovnica svakog od domova koji, kao takvi, predstavljaju "ustavnu kategoriju" (članak IV.A.11. Ustava). Da bi se za jedan zakon moglo reći da je "demokratski usvojen zakon", demokratska procedura usvajanja zakona mora biti u svemu ispoštovana. Ona omogućava da svaki demokratski izabran poslanik u zakonodavnom tijelu iskoristi svoja demokratska prava učestvovanja u radu tog organa, bez obzira na to da li pripada ili ne pripada određenoj političkoj stranci te da li je pripadnik pozicije ili opozicije u trenutku usvajanja tog zakona. Isto tako, ta procedura omogućava da se ispoštuju i drugi elementi demokratskog sustava.

Navodno kršenje osnovnih odredbi poslovnika zakonodavnog doma parlamenta, koje za posljedicu ima da poslanici/delegati ne mogu efektivno učestvovati u njegovom radu, čime se oni onemogućavaju da djeluju, da javnost ne bude uključena u proces te da ekspertna tijela ne budu adekvatno involvirana, oduzima osnovni element demokratičnosti usvojenog zakona. Po mišljenju podnositelja zahtjeva, upravo to se desilo u ovom konkretnom slučaju, jer je posljednji Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi izglasan protivno demokratskoj proceduri donošenja zakona, pri čemu su, kako ukazuje, zloupotrijebljene neke odredbe poslovnika Vlade, kao i parlamentarnih domova, koje reguliraju vanredno, hitno djelovanje, što je u konačnici rezultiralo i kršenjem samoga Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Prva procesna povreda, kako se dalje navodi, bila je kršenje odredbe članka 27. Poslovnika o radu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije", br. 6/10, 37/10 i 62/10), pošto prije razmatranja nacrtu tj. prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi nije pribavljeno obvezno mišljenje Ureda Vlade Federacije Bosne i Hercegovine za zakonodavstvo i usuglašenost s propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: Ured Vlade za zakonodavstvo).

Osim toga, sporni akt je Vladi Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada) dostavljen od obrađivača (Federalnog ministarstva pravde) u formi nacrtu tj. prijedloga, a ne u formi prednacrtu kako zahtijeva članak 25. Poslovnika Vlade. Prema navodima podnositelja zahtjeva, neki materijal može Vladi biti dostavljen u formi nacrtu jedino kad je neki zakon već bio u redovnoj proceduri razmatran u Parlamentu Federacije, što ovdje nije slučaj, ili kad se predlaže donošenje zakona po žurnom postupku, za što u ovom slučaju, smatra podnositelj, nisu bili ispunjeni uvjeti.

Na kraju, a usprkos svemu tome, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi izglasan je po žurnom postupku, pri čemu su, prema njegovom mišljenju, u oba doma Parlamenta Federacije arbitrarno korištene relevantne poslovničke odredbe.

Potom podnositelj zahtjeva podsjeća da državne institucije načelno zabranjuju da se zakoni usvajaju po žurnom postupku koji odstupa od uobičajene procedure donošenja zakona. Ta zabrana, kako to u obrazloženju zahtjeva stoji, ide od samog predlagatelja i završava se u Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, pri čemu se citiraju ili parafraziraju zastupničke odredbe koje se odnose na rad Vlade i Parlamentarnih domova kako bi se ukazalo na to da je mogućnost donošenja zakona po žurnom postupku strog i višestruko uvjetovan izuzetak.

Argumentirajući u prilog procesnih povreda nastalih već u fazi pripreme i predlaganja, podnositelj zahtjeva iznosi, da je Vlada aktom broj: 03-02-1036/2015. od 07.10.2015. godine, dakle na sam dan održavanja sjednice Vlade, tražila od Federal-